

ஸ்ரீ

திவ்வியகவி பிள்ளைப்பெருமானையங்கார் பணித்த

அஷ்டப் பிரபந்தம்

★

ஸ்ரீகாஞ்சீ பிரதிவாதிபயங்கரம்
அண்ணங்கராசாரியர்

எழுதிய

விளக்க வரையோடு கூடியது

ஸ்ரீராமாநுஜன் வெளியீடு

கிடைக்குமிடம் :

P. B. ANNANGARACHARYA

க்ரந்தமாலா ஆபீஸ், சின்னகாஞ்சீபுரம்.

1959—1960.

அஷ்டப் பிரபந்த விளக்கம்

‘திவ்வியகவி பிள்ளைப் பெருமானையங்கார்’ என்று பிரசித்தி பெற்ற அழகிய மணவாளதாசர் இயற்றிய அஷ்டப்பிரபந்தம் இலக்கிய நூல்களுள் மிகச் சிறந்து விளங்குவது. “சொல்நோக்கும் பொருள் நோக்கும் தொடை நோக்கும் நடை நோக்கும் துறையின் நோக்கும் எந்நோக்குங்காண இலக்கியமாவது” இது.

திருவரங்கக் கலம்பகம்.
திருவரங்கத்து மாலை.
திருவரங்கத் தந்தாதி.
சீரங்கநாயகஞ்சல்

திருவேங்கடமாலை
திருவேங்கடத்தந்தாதி
அழகரந்தாதி
நூற்றெட்டுத் திருப்பதியந்தாதி

என்னுமியை அஷ்டப்பிரபந்தமென வழங்கப் பெறும். ஸ்ரீவைஷ்ணவஸம் பிரதாயத் தலைவரான எம்பெருமானார் அருளிச் செய்த சரணாகதிகத்யம், ஸ்ரீரங்ககத்யம், ஸ்ரீவைகுண்டகத்யம் என்னுமியை பிற்காலத்தவர்களால் கத்யந்தரயம் என வழங்கப் பட்டது போலவே இப்பிரபந்தங்களும் பிற்பட்டவர்களால் அஷ்டப் பிரபந்தமென்றொரு தொகுதியாக வழங்கப்பெற்றது. எனவே, நூலாசிரியர் அஷ்டப் பிரபந்தமென்று பெயரிட்டாரல்லர் என்றதாயிற்று. “அஷ்டப்பிரபந்தம் கற்றவன் அருமைப் புலவன்” என்னும் வழக்கச் சொல்லினால் இதன் அருமைபெருமை விளங்கும். அந்தாதி பாடுதலிலும், யமகம் திரிபு சிலேடை முதலிய சொல்லணிகளை யிட்டுப் பாடுதலிலும் இவ்வாசிரியர் நிகரற்ற நிபுணர்.

கூரத்தாழ்வான் திருக்குமாரரும் உலகம் நிறைந்த புகழாளருமான பட்டருடைய திருவடிகளை ஆசிரியத்து உய்ந்தவரான இவ்வாசிரியர்க்கு ஆழ்வார்களிடத்திலும் ஆசிரியர்கள் பக்கலிலும் அளவு கடந்த பக்தி விளங்குவது ஆச்சரியமன்று. பெரும்பாலும் ஆழ்வார்களின் அருளிச் செயல்களைப் பின்பற்றியே இவ்வஷ்டப்பிரபந்தம் அவதரித்துள்ளது. இவ்வாசிரியர் தென்மொழியிற் போலவே வடமொழியிலும் தேர்ச்சி பெற்றவர் என்பது இவரது நூல்களினால் நன்கு விளங்கும். ஸ்ரீவைஷ்ணவ சம்பிரதாயத்திற்கு இவ்வஷ்டப்பிரபந்தம் நிதிபோன்ற தென்பர்.

கீர்த்திமூர்த்தியாய் விளங்கும் வை. மு. சடகோப ராமாநுஜாசாரியார் ஸ்வாமிகள் இவ்வஷ்டப்பிரபந்தத்திற்கு விரிவுரையியற்றி வெளியிட்டுள்ளாரெனினும் அவ்வரை இப்போது கிடைப்பது அரிதாயிருத்தலாலும் அவ்வளவு விரிவு வேண்டாதாரை உகப்பிக்க வேண்டியும் மூலத்தின் பொருள் ஐயந்திரிபற விளங்கும்படியானவோர் விளக்கவுரையை யெழுதி வெளியிட எனது நண்பர்கள் சிலர் நியமித்தருளினராதலால் இச் சுருக்கவுரை தோன்றுகின்றது. நூற்றெட்டுத் திருப்பதியந்தாதி முந்தற முன்னம் உரைசெய்யலாகிறது.

நூற்றெட்டுத் திருப்பதியந்தாதி.

பொய்கை யாழ்வார் முதலாகத் திருமங்கையாழ்வார் முடிவாகவுள்ள ஆழ்வார்கள் பதின்மரும், பெரியாழ்வார் பெற்றெடுத்த பெண்பிள்ளையான ஆண்டாளும் பாடிய திவ்வியப் பிரபந்தங்களில் மங்களாசாஸனம் செய்யப்பெற்றவை நூற்றெட்டுத் திருப்பதிகளாம். சோழ நாட்டில் நாற்பது; பாண்டி நாட்டில் பதினெட்டு; மலை நாட்டில் பதின்மூன்று; நடுநாட்டில் இரண்டு; தொண்டை நாட்டில் இருபத்திரண்டு; வட நாட்டில் பன்னிரண்டு; திருப்பாற்கடல், திருநாடு என்பன நூற்றெட்டுத் திருப்பதிகளாகக் கருதப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு திருப்பதிக்கும் ஒவ்வொரு செய்யுளிட்டுத் துதி செய்வது இப்பிரபந்தம். முழுதும் அந்தாதித் தொடை வாய்ந்த வெண்பாவினால் அமைந்தது. *
..... *
..... *
..... *

ஸ்ரீ

பேரருளாளன் பெருந்தேவித்தாயார் திருவடிகளே சரணம்
ஆழ்வாரெம்பெருமானார் ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

திவ்வியகவி பிள்ளைப்பெருமானையங்கார் பணித்த அஷ்டப் பிரபந்தத்தினுள்

நூற்றெட்டுத் திருப்பதியந்தாதி.

[ஸ்ரீ காஞ்சீ அண்ணங்கராசார்யர் இயற்றிய விளக்கவுரையோடு கூடியது]

சிறப்புப் பாயிரம்

ஏற்றமண வாள் ரிசைத்தாரந் தாதிவெண்பா
தோற்றக்கே டில்லாத தொன்மலைப்—போற்றத்
திருப்பதியா நூற்றெட்டு டினையுஞ்சே விப்போர்
கருப்பதியா வண்ணமுண்டாக.

திருப்பதி ஆம் } நூற்றெட்டினையும }	திவ்வ தேசங்கள் நூற் றெட்டையும்	தோற்றம் கேடு இல்லாததொல் மலை போற்ற	பிறப்பு மிறப்புமில்லாத புராண புருஷனைச்சொல் வித் துதிக்கும்படியாக
சேவிப்போர்	லேவிப்பவர்கள்	ஏற்ற மணவா ளர்	பொருந்திய ஞான சக்திகளையுடைய அழ கிய மணவாளதாசர்
கரு பதியாவண் ணம் உண்டாக	{ மீண்டு மீண்டும் கர்ப்ப பிண்டத்தில் சேராத படிக்கு [பிறப்பின்றி முத்திபெறுமாறு]	அந்தாதி வெண்பா இசை த்தார்	வெண்பாவினாலாகிய நூற்றெட்டுத் திருப்பதி யந்தாதியைப் பாடினார்.

— பிரபந்தத் தொடக்கம் —

ஆழ்வார்கள் பன்னிருவர் காப்பு.

பொய்கையூ தன்பேயார் பொன்மழிசைக் கோன்மாறன்
செய்ய மதுரகவி சேரர்பிரான்—வையகமெண்
பட்டர்பிரான் கோதைதொண்டர் பாதப் பொடிபாணன்
கட்டவிழ்தார் வாட்கலியன் காப்பு.

(பொழிப்புரை.) பொய்கையார் பூதத்தார் பேயார் திருமழிசைப்பிரான் நம்மாழ்வார் குணசாலியான மதுரகவியாழ்வார் குலசேகராழ்வார் உலகத்தாரால் நன்கு மதிக்கப்பெற்ற பெரியாழ்வார் ஆண்டாள் தொண்டரடிப் பொடியாழ்வார் திருப்பாணாழ்வார் விகவித்த மாலையைணிந்தவரும் வாட்படையையுடையவருமான திருமங்கையாழ்வார் ஆகிய பன்னிருவர் நமக்கு ரக்ஷகராகுக. *

நம்மாழ்வார் காப்பு.

பிறவாத பேறு பெறுதற்கெஞ் ஞான்றும்
மறவா திறைஞ்சென் மனனே!—துறவாளன்
வண்குருகூர் வாவி வழிதிவள நாடுடைய
தண்குருகூர் நம்பிதிருத் தாள்.

என் மனனே	எனது நெஞ்சமே!	தண் குருகூர்	} நம்மாழ்வாருடைய
துறவு ஆளன்	{ விஷய விரக்தி பூண்ட	நம்பி	
வள் குருகு ஊர்	வரும்	திருத் தாள்	திருவடிகளை
வாவி வ முதி	அழகிய நீர்ப்பறவை	பிறவாத பேறு	மீண்டு மீண்டும் பிற
வளம் நாடு	கள் உலாவப் பெற்ற	பெறுதற்கு எந்	வாமையாகிறபேறுபெறு
உடைய	ஜலாசயங்கள் சூழ்ந்த	ஞான்றும் மற	தற்காக எப்போதும் மற
	பாண்டி நாட்டுத் தலை	வாது இறைஞ்சு	வாமல் வணங்கு.
	வருமான		

எம்பெருமானார் காப்பு.

முன்னே பிறந்திறந்து முதுலகிற் பட்டவெல்லாம்
என்னே மறந்தனையோ என்னெஞ்சே!—சொன்னேன்
இனியெதிரா சன்மங்கள் இன்றுமுதல் பூதூர்
முனியெதிரா சன்பேர் மொழி.

என் நெஞ்சே!	எனது மனமே!	சொன்னேன்	{ உனக்கு ஒருறுதி கூறு
முன்னே	{ இதற்கு முற்காலமெல்		கின்றேன்; (அதாவ
	லாம்		தென்னென்னில்);
பிறந்து இறந்து	{ பிறப்பது மிறப்பது	இன்று முதல்	இன்று தொடங்கி
	மாகி		
முது உலகில்	அநாதி ஸம்ஸாரத்	பூதூர் முனி	{ பெரும்பூதூர் மாமுனி
பட்ட எல்லாம்	தில் பட்ட பாடுகளை	எதிராசன் பேர்	யாகிய எதிராசருடைய
	யெல்லாம்	மொழி	திருநாமங்களை யோது;
மறந்தனையோ	{ மறந்து விட்டாய்போ		(அங்ஙனம் செய்தால்)
	லும்;		
என்னே	{ உன் பேதைமையை	சன்மங்கள்	{ பிறவிகள் இனி உனக்கு
	என் சொல்லுவது?	இனி எதிரா	உண்டாகமாட்டா.

கூரத்தாழ்வான் காப்பு.

முக்கால மில்லா முகில்வண்ணன் வைகுந்தத்து
எக்காலஞ் செல்வா னிருக்கின்றேன்—தக்காரெண்
கூரத்தாழ் வானடியைக் கூடுதற்கு நாயடியேன்
போரத்தாழ் வானசடம் போட்டு.

நாய் அடியேன்	நீசனான வடியேன்	முக்காலம் இல்	} காலம் நடையாடாத
போர தாழ்வு	மிக இழிவான ஜடப்	லா முகில் வண்	
ஆன சடம்போ	பொருளாகிய இவ்வுடலை	ணன் வைகுந்	எம்பெருமானது திரு
ட்டு	இங்கு விட்டிட்டு	தத்து	நாட்டிலே
தக்கார் எண்	யோக்யர்கள் சிந்திக்	எக் காலம்	} என்றைக்குச் சென்று
கூரத்து ஆழ்	கும் கூரத்தாழ்வான் திரு	செல்வான் இருக்	
வான் அடியை	வடிகளைச் சேர்வதற்கு	கின்றேன்	சேரப்போகிறேனோ!*
கூடுதற்கு			

* **—இந்நூலாசிரியரான ஜயங்கார் பட்டர் திருவடிகளில் ஆசிரயித்து உய்ந்தவ
ராதலால் அவ்வாசிரியருடைய திருத்தகப்பலரென்னுங் காரணத்திலும், தமக்குத்
தந்தையான அமுதனருடைய ஸாக்ஷாதாசார்யரென்னுங் காரணத்திலும் கூரத்
தாழ்வானைத் துதித்தபடி. பரமபதம் சேர்தலை ஆசார்யன் திருவடி சேர்தலாக
வழங்குகிற ஸம்பிரதாயம் இச்செய்யுளில் தெரிவிக்கப் பட்டமை காண்க. உடல்
அறிவில்லாத பொருளாதலால் ஜடமெனப் பட்டது. *

ஸ்வாசார்யரான பட்டர் காப்பு.

நான்கூட்டில் வந்தவன்றே நானறியா நன்மையெல்லாம்
தான்கூட்டி வைத்தநலந் தான்கண்டீர்—ஆங்கூட்டச்
சிட்டுருக்கு வாய்த்த திருவரங்க னின்னருளால்
பட்டருக்காட் பட்ட பயன்.

கூட்டம் ஆம்	திரள் திரளான	நான் அறியா	} நானறியாத நலங்களை
சிட்டுருக்கு வாய்	மஹான்களுக்குப் பாக்	நன்மை எல்	
த்த	கியமாக வாய்த்த	லாம்	
திரு அரங்கன்	பூநீரங்கநாதனுடைய	தான் கூட்டி	} தான் உண்டாக்கிய
இன் அருளால்	நிர்ஹேதுக கிருபை	வைத்த நலம்	
	யினால்,	பட்டருக்கு	} பூர்பராசரப்பட்டரென்
நான் கூட்டில்	நான் இவ்வுடலோடு	ஆள்பட்ட	
வந்த அன்றே	வந்து பிறந்த நாள்	பயன்	} னாக அமையப் பெற்ற
	தொடங்கி		

“சிட்டர்க்கு வாய்த்த, பட்டர்க்காட்டப்பட்ட” என்கிற பாடங்களுமொக்கும்.

ஈரிருப தாஞ்சோழம் ஈரொன்ப தாம்பாண்டி
ஓர்பதின்முன் றும்மலைநா டோரிரண்டாம்—சீர்நடுநா
டாரோட ரெட்டுதொண்டை அவ்வடநா டாறிரண்டு
கூறுதிரு நாடொன்றாக் கொள்.

சோழம் ஈர்	சோழ நாட்டிலுள்ள	தொண்டை	} தொண்டை நாட்டுத்
இருபது ஆம்;	திருப்பதிகள் நாற்ப	ஆரேடு ஈர்	
	தாகும்;	எட்டு	} ரண்டாகும்;
பாண்டி ஈர் ஒன்	பாண்டி நாட்டிலுள்ள	அவ்வடநாடு	
பது ஆம்;	திருப்பதிகள் பதினெட்	ஆறு இரண்டு;	} நாட்டுத் திருப்பதிகள்
	டாகும்;		
மலை நாடு ஓர்	மலையாள நாட்டிலுள்ள	கூறு திருநாடு	} சிறப்பாகக் கூறப்படு
பதின் மூன்று	திருப்பதிகள் பதின் மூன்	ஒன்று ஆ	
ஆம்;	ருகும்;	கொள்	} ஆக நூற்றெட்டுத் திருப்
சீர் நடு நாடு	சிறந்த நடுநாட்டுத்திருப்		
ஓர் இரண்டு	பதிகள் இரண்டாகும்;		
ஆம்;			

1. திருவரங்கம் பெரிய கோயில்.

சீர்வந்த வுந்தித் திசைமுகனா லல்லாதென்
சோர்வந்த சொல்லில் சுருங்குமோ—ஆர்வம்
ஒருவரங்கங் கோயில் உகந்தவரை யாள்வான்
திருவரங்கங் கோயிற் சிறப்பு.

ஒருவர் அங்கு	ஒருவர் அந்தந்த	சீர் வந்த உந்	} அவனது சிறந்த நாபீ
அங்கு ஆர்வம்	விஷயந்தரங்களில் ஆ	தி திசை முக	
ஓயில்	சையொழியப்பெற்றால்	னல் அல்லாது	} பிரமனாலல்லது
அவரை உக	அங்ஙனம் பற்றற்ற		
ந்து ஆள்வான்	அன்பரை உகந்து ஆட்	என் சோர்	} எனது குற்றம் மலிந்த
திரு அரங்கம்	கொள்பவனாகிய பெரு	வந்த சொல்லில்	
கோயில் சிறப்பு	மானது திருவரங்கப்பதி	சுருங்குமோ?	} வேணும் சொல்ல இய
	யின் சிறப்பானது		

***—வடிவம் பொருந்து அஞ்சு - திருவாழி திருச்சங்கு முதலிய பஞ்சாயுதங்களே பகவானது வடிவிற பொருந்தியிருப்பதறிக. மா - வடசொல்; “இந்திராலோகமாதா மா” என்ற அமரகோசம் காண்க. மணி - “குருமாமணிப்பூண் குலாவித் திகழுந் திருமாப்பு” என்ற பெரியாழ்வார் திருமொழியை நினைப்பது. (3)

4. அன்பில் திருப்பதி.

போற்றிசெய வோர்குடைக்கீழ்ப் பொன்னாடு மிந்நாடும்
நாற்றிசையு மாண்டாலும் நன்கில்லை—தோற்றமிலா
எந்தையன்பி லாதி யிணைத்தா மரையடிக்கே
சிந்தையன்பி லாதார் சிலர். (4)

தோற்றம்	இலா	} பிறப்பிலியான லோக பிதாவும் அன்பிலென்னுந் திரு ப்பதியி லு றை கி ன் ற ஆ தி பு ரு ஷ னு மா ன பெருமானுடைய	} பொன் நாடும் நால் திசையும் இ நாடும்	} தேவ லோகத்தையும் நான்கு திக்கின் எல்லை யிலுள்ள இம் மண்ணு லகத்தையும்
எந்தை	அன்பில்			
இணை	தாமரை	} உபய பாதாரவிந்தங் களுக்கு மாநஸிகமான பக்தி யைச் செலுத்தாத சிலர்,	} நன்கு இல்லை	} (அதனால் அவர்கட்கு) யாதொரு நன்மையு மில்லையாம்.
அடிக்கு	சிந்தை			

5. கரம்பனூர் - உத்தமர் கோயில்.

சிலமா தவஞ்செய்தும் தீவேள்வி வேட்டும்
பலமா நதியிற் படிந்தும்—உலகில்
பரம்பநூல் கற்றும் பயனில்லை நெஞ்சே
கரம்பனூ ருத்தமன்பேர் கல். (5)

நெஞ்சே	எனது மனமே!,	} பரம்ப நூல் கற்றும்	} விரிவாக நூல்களைக் கற்பதனாலும்
உலகில்	இந்நிலத்தில்		
சிலமா	தவம்	} சில மஹாதபஸ்ஸுக் களைச் செய்தும்	} யாதொரு பலனும் பெறலாகாது; (ஆத லால் இவற்றில் முயற் சியைவிட்டு)
செய்தும்	தீ வேள்வி		
பலமா	நதியில்	} பல புண்ணிய நதிக ளில் குடைந்தாடியும் போருவதனாலும்	} திருக் கரம்பன்பதியி லுறையும் உத்தமனு டைய திருநாமங்களை யோது.
படிந்தும்	நெஞ்சே		

***—திருமங்கையாழ்வார் “ஊன் வாட வுண்ணாதுயிர் காவலிட்டு உடலிற் பிரியப் புலனைந்தும் நொந்து தான்வாட வாடத் தவஞ்செய்ய வேண்டா.....தில்லைத் திருச் சித்ரகூட்டு சென்று சேர்மின்களே” என்றும் “காயோடு நீடுகனியுண்டுவிசு கடுங்கால் நுகர்ந்து நெடுங்காலம் ஐந்து தீயூடு நின்று தவஞ்செய்ய வேண்டா..... தில்லைத் திருச் சித்ரகூட்டு சென்று சேர்மின்களே” என்று மருளிச்செய்தவாற்றைத் தழுவியது இது. இவர் தாமும் திருவரங்கக் கலம்பகத்தில் “காயிலை தின்றுங் கானி லுறைந்துங் கதிதேடித் தீயிடை நின்றுங் பூ வலம் வந்தும் திரிவீர்காள், தாயிலு

மண்பன் பூமகள் நண்பன் படநாகப் பாயன் முகுந்தன் கோயிலரங்கம் பணிவீரே”
என்றார். தவம் முதலியவற்றைப் பழிப்பதில் நோக்கில்லை; திவ்ய தேச ஸேவை
முக்கிய மென்றுரைப்பதில் மட்டுமே நோக்கு. (5)

6. திருவெள்ளறை - ச்வேதாத்திரி.

கல்லிருந்தான் தந்தை கமலத்தோன் அக்கமலத்
தில்லிருந்தான் தந்தையரங் கேசனென்றே—தொல்லைமறை
யுள்ளறையா நின்றமையால் உள்ளமே கள்ளமின்றி
வெள்ளறையான் தாளே விரும்பு. (6)

உள்ளமே	எனது மனமே !	தொல்லை மறை	{ அநாதியான வேதங்
கல் இருந்தான்	“ கைலாச வாஸியான சிவனுக்குத் தந்தை பிர மனுவான் ;	யுள் அறையா	{ களில் ஓ த ப ப ட ட ி ரு த்
தந்தை கமலத்		நின்றமையால்	{ தலால்
தோன்		கள்ளம் இன்றி	{ கபடமில்லாமல்
அக் கமலத்தில்	அப்பிரமனுடைய திருத் தந்தை ஸ்ரீமந்நாராயண னுவான் ” என்று	வெள்ளறை	{ திரு வெள்ளறையில்
இருந்தான் தந்		யான் தாளே	{ ஸேவைஸாதிக்கு மந்த
தை அரங்கே		விரும்பு	{ நாராயணனுடைய திரு
சன் என்று			{ வடிகளையே விரும்புவா யாக.

7. புள்ளம்பூதங்குடி.

விரும்பினவை யெய்தும் வினையனைத்துந் தீரும்
அரும்பரம வீடு மடைவீர்—பெரும்பொறிகொள்
கள்ளம்பூ தங்குடிகொள் காயமுடை யீர் ! அடிகள்
புள்ளம்பூ தங்குடியிற் போம். (7)

பெரும் பொறி	{ பெரிய யந்திரங்கள் போன்ற பஞ்சேந்திரி யங்களைக் கொண்டதும்	அடிகள் புள்	{ நமது ஸ்வாமி வாழ்
கொள்		ளம் பூதங்குடி	{ கின்ற திருப்புள்ளம்
கள்ளம் பூதம்	{ கபடச் செயல்களும் பஞ்சபூதங்களும் பொரு ந்தப் பெற்றதுமான	யில் போம்	{ பூதங்குடியில் சென்று
குடி கொள்		விரும்பினவை	{ சேருங்கள் ; (அங்ஙனம்
காயம் உடையீர்	{ உடலைக் கொண்டிருக் கின்ற உலகத்தவர்களை !, (நீங்கள்)	எய்தும்	{ சேர்ந்தவளவில்)
		வினை அனைத்	{ அபேக்ஷிதங்களெல்லாம்
		தும் தீரும்	{ கைகூடும் ;
		அரும் பரம வீ	{ எல்லாக் கருமங்களும்
		டும் அடைவீர்	{ தொலையும் ;
			{ அருமையான பரம
			{ பதத்தையும் அடையப்
			{ பெறுவீர்.

8. திருப்பேர் நகர் - அப்பக்குடத்தான் ஸன்னிதி.

போமானெ யெய்து பொருமானெக் கொம்பொசித்து
ஆமானெ மேய்த்துவந்த வம்மானெத்—தாமச்
செழுந்திருப் பேரானெத் திருமானெச் சிந்தித்
தெழுந்திருப்பேற் குண்டோ விடர். (8)

போம் மாணை எய்து	{ (பஞ்சவடியில்) துள்ளித் துள்ளி யோடின மாரீச மாயமாணை அம்பெய்து கொன்றும்	உவந்த அம் மாணை தாமம் செழும திருப்பேராணை [செழுந்திருப் பேர்த்தாமத் தானை]	{ திருவுள்ள முகந்த ஸ்வாமியாயும் செழுமை தங்கிய திருப் பேர் நகரை இருப்பிட மாகவுடையாயுமுள்ள பெருமாணை
பொரும் ஆணை கொம்பு ஓசித்து	{ (கம்ஸனரண்மனை வா சலில்) போர் செய்யவந்த குவலயாபீட மதயானை யின் கொம்புகளை முறித் து அதனை முடித்தும்	சிறு காலே சிந்தித்து எழுந்திருப்பேற்கு	{ சிற்றஞ் சிறுகாலையில் சிந்தித்துக் கொண்டே எழுந்திருக்குமெனக்கு எவ்விதமான துக்கமு மில்லையன்றே.
ஆம் ஆணை மேய்த்து	{ இட்டமான பசுக்களை மேய்த்தும்	இடர் உண்டோ	{

* * *—இரண்டாமடியில் ஆணை - ஆன்ஐ; ஆள் - பசுக்கள். இரண்டாமடியின் தனிச் சீரில் நாமமென்றது - வாஸஸ்தலமென்னும் பொருள்தான் வடசொல்; இதில் 'தா' என்னும் எழுத்து தவர்க்க சதுர்த்தம். இனி தவர்க்க த்ருதீய மென்றுங் கொள்ளலாம்; அப்போது, தாமம் - மாலைகளினால், செழு - அழகு வாய்ந்த, பேராணை - திருப்பேர்நகரிலுறையும் பெருமாணை என்று பொருள் கொள்வது. ... (8)

9. ஆதனூர். [காமதேனுபுரம்]

இடரான வாக்கை யிருக்க முயலார்

மடவார் மயக்கின் மயங்கார்—கடவுளர்க்கு

நாதனூ ராதரியார் நானெனதென் னராமலன்

ஆதனூ ரெந்தை யடியார்.

(9)

அமலன்	{ அகில ஹேய ப்ரத்யநீ கனூன	மடவார் மயக் கில் மயங்கார்	{ பெண்களின் மோஹ வலையில் சிக்கமாட்டார்;
ஆதனூர் எந் தை	{ ஆதனூரி லெழுந்தருளி யிருக்கு மெம்பிரானுக்கு அடிமைப்பட்டவர்கள்	கடவுளர்க்கு நாதன் ஊர் ஆதரியார்	{ தேவர்களுக்கு நாத னான இந்திரனுடைய லோகத்தையும் ஒரு பொருளாக மதியார்;
அடியார்	{ பலவகைத் துன்பங் கட் கிடமாகிய அழுக்கை இருக்க முயலார்	நான் எனது என்னார்	{ அஹங்கார மமகாரச் சொற்களையும் சொல்லார்.

10. திருவழுந்தூர். [தேரழுந்தூர்]

அடியாராய் வாழ்மின் அறிவிலாப் பேய்காள் !

செடியார் வினையனைத்துந் தீரும்—முடிவில்

செழுந்தூரத் தன்னெனிலும் செங்கண்மா லெங்கள்

அழுந்தூரத் தன்னணிய னும்.

(10)

அறிவு இலாப் பேய்காள்	{ அறிவு கெட்ட பேய்களே! (நீங்கள்)	செடி ஆர்வினை அனைத்தும் தீரும்	{ புதர் போலடர்ந் துள்ள உங்கள் பாவங் களெல்லாம் தொலையும்;
அடியார் ஆய் வாழ்மின்	{ பாகவதர்களாய் உஜ்ஜீ வித்துப் போங்கள்; (அதனால்)	செம் கண் மால்	{ செந்தாமரைக் கண்ணையு

அழுந்தூர் எங்கள் அத்தன்	{	திருவழுந்தூரி லுறைப	}	செழும் தூரத்	}	நமக்கு மிகவும் எட்
		வனான எங்கள் பெருமான்		தன் எனிலும்		டாதவனெனினும்
				முடிவில் அணி	}	அந்திம காலத்தில்ஸீ
				யன் ஆம்		பத்தில் வந்து நிற்பன்.

11. சிறுபுலியூர்.

ஆமருவி மேய்த்த அரங்கரெதிர் ஆர்நிற்பார்
தாமருவி வாணனைத்தோள் சாய்த்தநாள்—சேம
முறுபுலியூர் வன்தோ லுடையா னுடைந்தான்
சிறுபுலியூ ரெந்தைமேற் சென்று.

(11)

தாம் வாணனை மருவி	}	கண்ணபிரானு தான்	}	சிறு புலியூர்	}	சிறுபுலியூரில் உறையும்
தோள் சாய்த்த நாள்		பாணசுரனைக் கிட்டி		எந்தை மேல்		பெருமானான அந்த
சேமம் உறு	}	அவனது ஆயிரந்	}	சென்று	}	நாராயணனை எதிர்த்துச்
புலி ஊர் வல்		தோள்களையு மறுத்துத்		உடைந்தான்		சென்று
தோல் உடையான்	}	தள்ளினபோது	}		}	(ஆதலால்)
		அந்த பாணசுரனுக்கு		ஆ ம ரு வி		பசுக்களை விரும்பி
		கேமஞ்செய்யவொருப்		மேய்த்த அரங்		மேய்த்த அந்த நாரா
		பட்டிருந்தவனும்		கர் எதிர் ஆர்		யணனை யெ திரிட்டு
		புலியானது மேற்		நிற்பார்		யாரால் நிற்கமுடியும்.
		கொண்டிருந்த வலிய				
		தோலை [வலிய புலித்				
		தோலை] ஆடையாக				
		வுடையனுமான சிவன்				

12. திருச்சேறை—ஸாரக்ஷேத்திரம்.

சென்றுசென்று செல்வச் செருக்குறுவார் வாயில்தொறும்
நின்றுநின்று தூங்கும் மடநெஞ்சே—இன்தமிழைக்
கூறைக்குஞ் சோற்றுக்குங் கூறாதே பேருகச்
சேறைக்கு நாயகன்பேர் செப்பு.

(12)

செல்வம் செரு	}	செல்வச் செருக்குக்	}	இன் தமிழை	}	இனியதமிழ்க்கவிதையை
க்கு உறுவார்		கொண்டவர்களின்		கூறைக்கும்		சோற்றுக்கும்
வாயில்தொறும்		வீட்டு வாசல்தோறும்		கூறாதே		கப்பாடாமல்
சென்றுசென்று		பலகால் சென்று		பேறு ஆக		பரம புருஷார்த்தம்
நின்றுநின்று		நெடுநாள் நின்று		சேறைக்கு நாய		பெறுமாறு
தூங்கும் மட	}	(ஒரு காசும் பெருமை	}	கன் பேர்செப்பு	}	திருச்சேறைக்குத் தலை
நெஞ்சே		யினுல்சோர்வடைகின்ற		வனான ஸாரநாதனு		டைய திருநாமங்களைச்
		நெஞ்சே!				சொல்லிப்பாடு.

* * *—முதலடியில் “செல்வம் செருக்குவார்” என்றும் பாட முண்டு.

13. தலைச்சங்க நாண்மதியம்

செப்புங்கால் ஆதவனும் திங்களும்வா னுந்தரையும்
அப்புங்கா லுங்களலு மாய்நின்றான்—கைப்பால்
அலைச்சங்க மேந்து மணியரங்கத் தம்மான்
தலைச்சங்க நாண்மதியத் தான்.

(13)

கைப் பால்	திருக்கைத்தலத்தில்	ஆதவனும் திங்களும்	} ஸூர்ய சந்திரர்களாயும்
அலை சங்கம் ஏந்தும்	{ அலைகடலில் தோன்றிய சங்கத்தை யேந்தியுள்ள	வானும் தரையும்	
அணி அரங்கத்து அம்மான்	{ ஸூரங்க நாதஸ்வாமியாய்	அப்பும் காலும் கனலும் ஆய்	} நீரும் காற்றும் நெருப்பு மாயு மிருந்து
தலைச் சங்க நாண் மதியத் தான்	{ தலைச் சங்க நாண்மதிய மென்னுந் தலத்திலுறையும் பெருமான்	நின்றூன்	
செப்புங்கால்	{ உண்மையுரைக்கு மிடத்து		

* * *—“நீராய் நிலனாய்த் தீயாய்க் காலாய் நெடுவாலாய், சீரார் சுடர்களிரண்டாய்” என்ற திருவாய்மொழிப் பாசுரத்தை அடியொற்றியது இச் செய்யுள். 13

14. திருக்குடந்தை—கும்பகோணம்.

தானே படைத்துலகைத் தானே யளித்துநீ
தானே யழிக்குந் தளர்ச்சியோ—வானில்
திருமகுடந் தைக்கச் சிறுகுறளாய் நீண்ட
பெருமகுடந் தைக்கிடந்தாய் பேசு.

(14)

சிறுகுறள் ஆய்	{ வாமனாவதாரமெடுத்து (பின்பு)	தானே அளித்து தானே அழிகும்	} நீயே பாதுகாத்து நீயே யழிப்பதனாலாகிய இளைப்பினாலோ
வானில் திருமகுடம் தைக்க	{ ஆகாயத்தில் அழகிய முடி முட்டும்படி	குடந்தை கிடந்தாய்	
நீண்ட பெரும உலகை நீ தானே படைத்து	{ ஓங்கி வளர்ந்த பெருமானே! ஸகல சராசரங்களையும் நீயே ஸ்ருஷ்டித்து	பேசு	

* * *—“நடந்த கால்கள் நொந்தவோ நடுங்க ஞால மேனமாய் இடந்த மெய் குலுங்கவோ விலங்குமால் வரைச்சாரம் கடந்தகால் பரந்த காவிடிக் கரைக் குடந்தையுள் கிடந்தவாறு—பேசு” என்ற திருச்சந்தவிருத்தப் பாசுரத்தின் சாயல் இங்குக் காணத்தக்கது. 14

15. திருக்கண்டியூர்.

பேசவரின் தென்னரங்கள் பேரெல்லாம் பேசுகவாய்
கேசவனைக் காண்கவிழி கேட்கசெவி—ஈசனார்
உண்டியூர் தோறு முழன்றிரவா மல்தவிர்த்தான்
கண்டியூர் கூப்புகவென் கை.

(15)

வாய் வரின் பேசு	{ எனது வாயானது ஏதேனும் பேசத் தொடங்கினால்	செவி(கேசவனை) கேட்க	} எனது காதுகள் அப்பெருமானைப் பற்றியே கேட்கக் கடவன; எனது கைகள்
தென் அரங்கள் பேர் எல்லாம் பேசுக	{ திருவரங்கனது திருநாமங்களை யெல்லாம் பேசக்கடவது;	ஈசனார் ஊர்தோறும் உழன்று உண்டி இரவாமல் தவிர்த்தான் கண்டியூர் கூப்புக	
விழி கேசவனை காண்க	{ எனது கண்கள் எம்பெருமானையே காணக்கடவன;		

* * *—திருக்குறுந்தாண்டகத்தில் “பிண்டியார் மண்டை யேந்திப் பிறர்மனை திரிதந்துண்ணு முண்டியான் சாபந்தீர்த்த வொருவனார் உலகமேத்துங் கண்டியூர்” என்று திருமங்கையாழ்வாரருளிச் செய்த பாசரம் இங்கு அநுஸந்திக்கத் தக்கது. இத்தலத்து எம்பெருமான் திருநாமம் ‘அரன் சாபந்தீர்த்த பெருமாள்’ என்பது. 15

16. திருவிண்ணகர்—ஒப்பிலியப்பன்கோவில்.

கையு முரையுங் கருத்துமுனக் கேயடிமை

செய்யும் படிந் திருத்தினாய்—ஐயா

திருவிண் ணகராளா சிந்தையிலு மெண்ணேன்

பெருவிண் ணகராளும் பேறு.

(16)

ஐயா திருவிண் { திருவிண்ணகரையாளும்
ணகர் ஆளா { ஐயனே!
கையும் உரையும் { கைகளும் வாக்கும் எண்
கருத்தும் { ணமுமாகிய முக்கர
உனக்கே அடி { உனக்கே ஆட்படும்படி
மை செய்யும் { யாக
படி

நீ திருத்தினாய் { நீ பரிஷ்கரித்தருளினே ;
(ஆதலால் இனி நான்)
பெரு விண் நகர் { தே வ லோ க த் தை
ஆளும் பேறு { யாளும் பேற்றினையும்
சிந்தையிலும் { நெஞ்சாலும் நினை
எண்ணேன் { யேன்.

17. திருக்கண்ணபுரம்.

பேறு தரினும் பிறப்பிறப்பு நோய்மூப்பு

வேறு தரினும் விடேன்கண்டாய்—ஏறுநீர்

வண்ணபுரத் தாயென் மனம்புகுந்தாய் வைகுந்தா

கண்ணபுரத் தாயுன் கழல்.

(17)

ஏறு நீர் வண் { மேன்மேலு மேறுகின்ற
ணம் புரத்தாய் { நீரையுடைய கடலின்
நிறம் போன்ற நிற
முடைய திருமேனியை
யுடையவனே!
என் மனம் புகுந் { எனது நெஞ்சிற் குடி
தாய் { கொண்டிருப்பவனே!
வைகுந்தா { ஸ்ரீவைகுந்தபதியே!
கண்ண புரத் { திருக்கண்ணபுரத் தெம்
தாய் { பெருமானே!

(நீ அடியேனுக்கு)
பேறு தரினும் { பரம புருஷார்த்தமான
முத்தியைக் கொடுத்தாலும்
வேறு பிறப்பு { அதற்கு மாருக ஜனன
இறப்பு நோய் { மரண வ்யாதி ஜராமய
மூப்பு தரினும் { மான ஸம்ஸருதியையே
கொடுத்தாலும்
உன் கழல் { உனது திருவடிகளை
விடேன் { விட்டு நீங்கமாட்டேன்.

* * *—“திவி வா புவி வா மமாஸ்து வாரோ நரகே வா நரகாந்தக! ப்ரகாமம், அவதீரித சாரதா ரவிந்தொள சரணௌ தே மரணேபி சிந்தயாநி.” என்ற முகுந்த மாலேக்கு ஒப்பானது இச்செய்யுள். ஏறுநீர்வண்ண புரத்தாய்=கடல் வண்ணனே! என்றபடி; புரம் - பட்டினம்; ஆன்மாவுக்கு இருப்பிடமான உடல் என்க. (17)

18. திருவாலி திருநகரி.

கழன்றுபோம் வாயுவினைக் கட்டாமல் தீர்த்தம்

உழன்றுபோ யாடாம லுய்ந்தேன்—அழன்று

பொருவாலி காலன் பரகாலன் போற்றுந்

திருவாலி மாயனையே சேர்ந்து.

(18)

அழன்று பொரு வாலி காலன்	{	கோபித்து (ஸுகர்வ	சேர்ந்து	சரணம் புகுந்ததனால்,
		னேடு) போர் செய்த வாலிக்கு மிருத்யுவான வனும்	கழன்று போம் வாயுவினை கட்டாமல்	
பரகாலன் போற்றும் திரு ஆலி மாயனை	{	திருமங்கையாழ்வார்	உழன்று போய்	{ வருந்திப் பலவிடங்களி லுஞ் சென்று புண்ய தீர்த்தங்களில் அவ காஹியாமலும்
		பாடித் துதித்த திரு வாலி திரு நகரியில் நிற்பவனுமான பெரு மாளை	தீர்த்தம் ஆடா மல்	
			உய்ந்தேன்	

19. திருநாகை—நாகைப்பட்டினம்.

சேர்ந்துனக்குக் குற்றேவல் செய்திலனென் சிந்தையில்¹
ஆர்ந்ததற்கோர் கைம்மா றறிகிலேன்—பூந்துவரை
மன்னா,கையாழி வலவா வலம்புரியாய்
தென்னாகையாயருளிச் செய்.

(19)

பூ துவரை மன்னா	{	அழகிய த்வாரகாபுரிக்கு	சேர்ந்து	உன்னைச் சரண மடைந்து சிறியதொரு கைங்கரியமும் செய்தி லேன் ; (அப்படியிருந்தும்)
		அதிபதியே!	உனக்கு குற் றேவல் செய் திலன்	
கையாழி வலவா [வலமைகையாழி யாய்]	{	வலத்திருக்கையில் திரு	என் சிந்தையில் நீ ஆர்ந்த தற்கு	அடியேனது மனத்தில் நீ பொருந்தி யெழுந் தருளியிருப்பதற்கு ஒரு பிரதியுபகார மறி கின்றிலேன் ; ஏதேனுமிருந்தால் அதனை இன்னதென்று கூறியருளாய்.
		வாழியைக் கொண்ட வனே!		
வலம்புரியாய்	{	வலம் புரிச்சங்க முடை யவனே!	ஓர் கைம்மாறு அறிகிலேன்	
தென் நாகை யாய்	{	அழகிய திருநாகைத்	அருளிச் செய்	
		திருப்பதியிலுறை பவனே!		

* * *—நம்மாழ்வார் திருவாய்மொழியில் வானமாமலை யெம்பெருமானை நோக்கி
“ஆறெனக்கு நிற்பாதமே சரணாகத் தந்தொழிந்தாய் உனக்கோர் கைம்மாறு
நானென்றிலேன்” என்றருளிச் செய்ததை அடியொற்றியது இது. (19)

20. திருநறையூர்—நாச்சியார்கோயில்.

செய்ய சடையோன் திசைமுகத்தோன் வானவர்கோன்
ஐயமறுத் தின்ன மறியாரே—துய்ய
மருநறையூர் வண்டுழாய் மடியோன்செவ்வாயோன்
திருநறையூர் நின்றான் செயல்.

(20)

துய்ய மருநறை ஊர் வந்துழாய்	{	பரிசுத்தமான நறு மண	செயல்	செய்கையைப்பற்றி
		மும் தேனும் பொருந் திய செழிப்பான திருத் துழாயை யணிந்த வனும்	செய்ய சடை யோன் திசை முகத்தோன் வானவர் கோன்	
செம் வாயோன்	{	சிவந்த திருவதரத்தை யுடையவனும்	ஐயம் அறுத்து இன்னம் அறி யார் ஏ	திஸ்ஸந்தேஹமாக இன் னமும் தெரிந்துகொண் டாரில்லையே !.
		திருநறையூர் நின்றான் மாயோன்		

21. நந்திபுர விண்ணகரம். (நாதன் கோயில்.)

செயற்கரிய செய்வோமைச் செய்யாமல் நெஞ்சே
மயக்குவார் ஐவர் வலியால்—நயக்கலவி
சிந்திபுர விண்ணகர மென்பர்திருச் செங்கண்மால்
நந்திபுர விண்ணகர நாடு.

(21)

செயற்கு அரிய செய்வோமை	{ செய்ய முடியாதசெய்கைகளையும் செய்ய வல்ல நம்மை	நயம் கலவி சிந்தி	{ 'நீ சிற்றின்பக் கலவியையே சிந்திப்பாயாக' என்றும்
செய்யாமல்	செய்யவொட்டாமல்	விண் நகரம் புர என்பர்	{ 'ஸ்வர்க்க லோகத்தை யரசாட்சி செய்வாயாக என்றும் ஏவுவர்கள் ; (நீ அந்தத் தூர்ப்போதனைக்கு உடன்படாமல்)
வலியால் மயக்குவார்	{ (தமது) வலிமையால் மயங்கச் செய்பவர்களாகிய	திரு செம் கண் மால்	{ செந்தாமரைக் கண்ணான திருமாலினது
ஐவர்	{ பஞ்சேந் திரியங்களென்னும் ஐந்து பிரபுக்கள்	நந்திபுர விண்ணகரம் நாடு	{ நந்திபுர விண்ணகரமென்னும் திருப்பதியைச் சேவிக்கச் செல்லு.
நெஞ்சே	{ ஓமனமே !, (உன்னை நோக்கி)		

*** முதலடியில் "செயற்கரிய" என்னும் பாடத்தினும் "செயற்குரிய" என்னும் பாடம் சிறக்கு மென்று எம்மாதிரியர் அருளிச்செய்யக் கேட்டிருந்த துண்டு; ஸ்வரூபாநு ரூபமாகச் செய்ய நினைக்கும் நம்மை அங்ஙனம் செய்யவொட்டாமல் தடுப்பவை பஞ்சேந்திரியங்களென்று தெரிவிக்கிறபடி. இரண்டாமடியில் 'மயக்கு' என்று குகரமிருப்பதால் அதற்கும் சேர்ந்திருக்கும் 'செயற்கு...' என்பது. 'நயக்கலவி சிந்தி' என்றும் 'விண்ணகரம் புர' என்றும் பஞ்சேந்திரியங்கள் தூர்ப்போதனை செய்வதாக வைத்துப் பேசிய பேச்சின் கருத்து—இந்திரியங்களுக்கு வசப்படுவதனால் இத்தகைய கெட்ட எண்ணங்களுண்டாகு மென்பதேயாம். நந்தி புரவிண்ணகரமென்ற தலத்திற்கு ப்ராஸமாக 'சிந்தி, புர, விண்ணகரம்' என்றிட்டனர். (21)

22. திருவிந்தனூர்.

நாடுதும்வா நெஞ்சமே நாராய ணன்பதிகள்
கூடுதும்வா மெய்யடியார் கூட்டங்கள்—சூடுதும்வா
வீதியிந்த ளத்தகிலின் வீசுபுகை வாழமெழும்
ஆதியிந்த ஞரூரா னடி.

(22)

நெஞ்சமே	எனது மனமே !,	வீசுபுகை வாசம்	{ வீசுகின்ற புகையின் பரிமளம் வீதி தோறும் உலாவப்பெற்ற
நாராயணன் பதிகள்	{ திருமாலின் திருப்பதிகளை	வீதி எழும்	
நாடுதும்வா	சென்றுசேவிப்போம்வா;	ஆதி இந்தனூர்	{ திருவிந்தனூர்த் தலைவரான் அடி
மெய்யடியார் கூட்டங்கள்	{ உண்மையான பாகவதர்களின் கோஷ்டிகளில்		{ எனது திருவடிகளை
கூடுதும்வா	{ சேருவோம் வா;		
இந்த ளத்து அகிலின்	{ தூபக்கால்களில்போடப்பட்ட அகிற் கட்டையிலிருந்து	சூடுதும்வா	{ சிரமேற் கொள்ளுவோம் வா.

23. தில்லைத் திருச்சித்திரகூடம்.

அடியா லுலகெல்லா மன்றளந்து கொண்ட
நெடியானைக் கூடுதியேல் நெஞ்சே—கொடிதாய
குத்திர கூடங்கி கொளுந்தாமுன் கோவிந்தன்
சித்திரகூடங்கருதிச் செல்.

(23)

அடியால் உலகு	{ தனது திருவடிகள்	கூடு	{ இவ்வுடலை
எல்லாம் அன்	{ னால் உலகங்களை யெல்	அங்கி கொளுந்	{ நெருப்பு எரித்து விடு
று அளந்து	{ லாம் முன்பு அளந்து	தாமுன்	{ வதற்கு முன்னே
கொண்ட	{ கொண்ட	கோவிந்தன் சித்	{ கோவிந்தராஜன் எழுந்
நெடியானை	{ ஸர் வேச் வரனை	திர கூடம்	{ தருளியுள்ள தில்லைத்
நெஞ்சே கூடு	{ மனமே!, நீ சேர விரும்பு		{ திருச்சித்திரகூடத்தை
தி ஏல்	{ வாயாயின்	கருதி செல்	{ சிந்தனை செய்து
கொடிது ஆய	{ கொடுமையுள்ளதும்		{ கொண்டே செல்வா
குத்திரம்	{ கூடூத்ரமுமான		{ யாக,

*** குத்திரம் கூடு—குத்திரகூடு; கூடூத்ரமென்னும் வட சொல் குத்திரமெனத் திரிந்தது. ஆன்மாவுக்கு உறைவிடமாயிருத்தலால் இவ்வுடலம் கூடு எனப்பட்டது. கூடூத்ரமான இவ்வுடலம் மரண மடைவதற்கு முன்னே சித்திரகூடம் செல்லப் பார் என்றதாயிற்று. அக்நி என்னும் வடசொல் அங்கி யெனத் திரிந்தது. (23)

24. காழிச்சீராம விண்ணகரம்

செல்லுந் தொறுமுயிர்ப்பின் செல்லு மிருவினையை
வெல்லு முபாயம் விரும்புவீர்—தொல்லரங்கர்
சீராம விண்ணகரம் சேர்மின்பின் மீளாத
ஊராம விண்ணகர முண்டு.

(24)

செல்லும்	{ உடலைவிட்டு உயிர்	விரும்புவீர்	{ தேடுகின்ற மக்களே! (நீங்கள்)
தொறும்	{ போமிடமெங்கும்		
உயிர் பின்	{ அவ்வுயிரின் பின்னே விடாது தொடர்ந்து செல்லுகின்ற	தொல் அரங்கர் சீராம விண்ண கரம் சேர்மின் பின்	{ அநாதி நாராயணன் வர்த்திக்கிற காழிச் சீராம விண்ணகரத் தைச்சென்றுசேருங்கள் அங்ஙனம் சேர்ந்தக்கால்
செல்லும்			
இரு வினையை	{ புண்ய பாபங்களாகிற கருமங்களை	மீளாத ஊர்	{ திரும்பி வருதலில்லாத
வெல்லும்	{ கடப்பதற்கு உரிய வழியை	ஆம் அவிண்	{ ஓராகிய அத்திருநாடு
உபாயம்		ணகரம் உண்டு	{ (உங்களுக்கு) வாய்க் கும்.

ஈற்றடியில் “அவ்விண்ணகரம்” என்பது ‘அவிண்ணகரம்’. என்று தொக்கி
கின்றது செய்யுளின்பம் பற்றி. (24)

25. திருக்கூடலூர் (ஆடுதுறைப் பெருமாளர் கோயில்)

உண்டுகேட் றற்றுமோந் துப்பார்க்கு மைவர்க்கே
தொண்டுபட லாமோவுன் தொண்டனேன்—விண்டிலங்கும்
ஆடலூர் நேமிமுத லைம்படையா யன்புடையாய்
கூடலூர் ராயிதனைக் கூறு.

(25)

விண்டு இலங்கும்	} விட்டு விட்டுப் பிரகாசிக் கின்ற	} உன் நொண்ட னேன்	} உனக்கே அடியவனான நாயினேன்
ஆடல் ஊர்			
நேமி முதல் ஐம் படையாய்	} சக்கரம் முதலான பஞ்சா யுதங்களையுடையவனே!	} உற்றுமோந்து பார்க்கும்	} ஸ்பரிசித்தல் மோரு தல் காணுதல் ஆகிய காரியங்களைச் செய் யும் பஞ்சேந்திரியங் கட்கே
அன்பு உடை யாய்			
கூடலூராய்	} திருக்கூட லென்னும் திருப்பதியிலுறைப வனே!	} தொண்டு படல் ஆம் ஓ	} அடிமைப் பட்டிருத்தல் தகுதியோ!

முதலடியில் 'மோந்து பார்க்கும்' என இயல்பாக வேண்டுமிடத்து "மோந்துப் பார்க்கும்" என வலியுறுத்து வெண்டளை பிறழாமையக்காக. (25)

26. திருக்கண்ணங்குடி.

கூறுபுகழ்த் தன்னடிக்கே கூட்டுவனோ இன்னமென்னை
வேறுபடப் பல்பிறப்பில் வீழ்த்துவனோ?—தேறுகிலேன்
எண்ணங் குடியா யிருந்தான்நின் ருன்கிடந்தான்
கண்ணங் குடியான் கருத்து.

(26)

எண்ணம் ஆய்	} குடி } எனது மனத்தைத் தான் வாழுமிடமாகக்கொண்டு	} கூறு புகழ் தன் அடிக்கே கூட் டுவனோ	} எங்குங் கூறப்படுகின்ற கீர்த்தியையுடைய தனது திருவடிகளிலே யே சேர்த்துக் கொள் ளுவனோ?
இருந்தான் நின் ருன்கிடந்தான்			
கண்ணங் யான்	} குடி } திருக்கண்ணங்குடியில் வாழ்பவனுமான எம் பெருமான்	} கருத்து தேறுகி லேன்	} அவன் திருவுள்ள மறி கிலேன்.
என்னை			

*** "அற்புகனனந்த சயனன் ஆதிபூதன் மாதவன் நிற்பது மிருப்பதுங்கிடப் பது மென்னெஞ்சுளே" "நின்றது மிருந்ததுங்கிடந்தது மென்னெஞ்சுளே" என்ற திருமழிசைப்பிரான் பாடல்களை யடியொற்றியது மூன்றாமடி. "பின் பிறக்க வைத் தனன் கொல் அன்றி நின்ற தன் கழற்கு, அன்புறைக்க வைத்தநாள் அறிந்தனன் கொல் ஆழியான்...என் திறத்தி லென்கொல் எம்பிரான் குறிப்பில் வைத்ததே." என்ற அவ்வாழ்வார் பாசுரத்தையே நினைப்பூட்டுவன முன்னிரண்டடிகள். (26)

27. திருக்கண்ணமங்கை.

கருத்தினால் வாக்கினால் நான்மறையுங் காண
வொருத்தனைநீ நெஞ்சே யுணரின்—பெருத்தழுகில்
வண்ணமங்கை கண்கால் வனசம் திருவாங்கம்
கண்ணமங்கை யூரென்று காண்.

(27)

நெஞ்சே	மனமே !,	பெருத்த முகில்	பெரிய காளமேகத்தை
நால் மறையும்	நான்கு வேதங்களும்	அம் கை கண்	யொத்ததாம்;
கருத்தினால்வாக்	மனத்தினாலும் வாக்கி	கால்	அழகிய திருக்கைகளும்
கிணல்	னாலும்	வனசம்	திருக்கண்களும் திரு
காண ஓ ரு த்	கண்டறிய முடியாத	ஊர்	வடிகளும்
தனை	வொரு நாராயணமூர்த்	திரு அரங்கம்	செந்தாமரை மலர்களாம்;
நீ உணரின்	தியை	கண்ணமங்கை	இருப்பிடமோ வென்றால்
வண்ணம்	நீ அறியவிரும்பினால்	என்று காண்	கோயிலும் திருக்கண்ண
	(அவனுக்கு)		மங்கையுமாம்.
	திருமேனி நிறம்		என்று அறிவாயாக.

* * * முகில்போன்ற வடிவத்தையும் தாமரை போன்ற திவ்யாவயவங்களையு முடைய பெருமான் திருவரங்கத்திற்போலவே திருக்கண்ண மங்கையிடும் உறைகின் றுனென்று தமது திருவுள்ளத்திற்கு உணர்த்தினாராயிற்று. (27)

28. திருக் கபிஸ்தலம்

காணியு மில்லமும் கைப்பொருளு மீன்றோரும்
பேணிய வாழ்க்கையும் பேருறவும்—சேணில்
புவித்தலத்தி லின்பமும் பொங்கரவ மேறிக்
கவித்தலத்திற் கண்டியில்வோன் கால்.

காணியும் இல்ல	பூமியும் வீடும் திரவிய	கவித் தலத்	{ க பி ஸ் த ல மென்னும்,
மும் கை பொரு	மும் பெற்ற தாய் தந்	தில்	{ தலத்தில்
ளும் ஈ ன் றோ	தையரும்விரும்பும் நல்	பொங்கு அரவம்	{ ஆனந்தம் பொங்கு
ரும் பேணிய	வாழ்வும் நெருங்	ஏறி	{ கின்ற ஆதிசேஷன்
வாழ்க்கையும்	கிய சுற்றத்தா		{ மீதேறி
பேர் உறவும்	ரும்	கண் துயில்	{ சயனித்தருளா நின்ற
சேணில் புவித்	ஆமுஷ்மிகத்திலும் ஐஹி	வோன் கால்	{ பெருமானுடைய திரு
தலத்தில் இன்	கத்திலும் உண்டாகக்		{ வடிகளே யாம்.
பமும்	கூடிய இன்பங்களும்		

* * —நமக்கு இன்பந்தரும் பொருள்கள் போக்யம், போகோபகரணம், போகஸ் தானம் என மூவகைப்படும்; அவையெல்லாம் தமக்கு எம்பெருமான் திருவடிகளே யென்றாராயிற்று. சேணில்-உன்னதமான இடத்தில் என்றபடி; எனவே விண்ணுலகி லென்றதாயிற்று. (28)

29. திரு வெள்ளியங்குடி.

காலளவும் போதாக் கடன்ருாலத் தோர்கற்ற
நூலளவே யன்றி நுவல்வாரார்?—கோலப்
பருவெள்ளி யங்குடியான் பாதகவுண் மாய்த்த
திருவெள்ளி யங்குடியான் சீர். (29)

கோலம் பரு	{ அழகிய பெரிய கைலாச	பாதகம் ஊண்	{ பிரமஹத்தி பாவத்தி
வெள்ளி அம்	{ மலையை வாழுமிடமாக	மாய்த்த	{ னுல் நேர்ந்த பிஷ்டா
குடியான்	{ வுடையனான சிவபிரா		{ னத்தைத் தவிர்த்தரு
	{ னது		{ ளிய

திரு வெள்ளியங் குடியான்	} திரு வெள்ளியங்குடிப் பதியிலுறையும் பெரு மானுடைய	} நூல் அளவே அன்றி	} நூல்களின் அளவாகக் கூறுவதே யல்லாமல்
சீர்			
கால் அளவும் போதா கடல் நூலத்தோர்	} (உலகளந்த காலத்தில்) ஒரு திருவடியினுள்ள விடுதற்கும் போதாத கடல் சூழ்ந்த இம்மண் னுலகிலுள்ளவர்களில்	} நுவல்வார் ஆர்	} முழுதும் உணர்ந்து சொல்லவல்லார் ஆரே னுமுளரோ? (ஆருமி லர்.)
கற்ற			

* * * “யதோ வாசோ நிவர்த்தந்தே” என்னுமுபநிஷத்தின்படி பகவத் குணங்களை முற்ற முடியக் கூறவில்லாமல் சிறிதே கூறியின்ற நூல்களைக் கற்றவர்கள் அதனால் தாம் உணர்ந்துகொண்ட சிறிதளவே கூறவல்லாரேயல்லது முழுவதும் கூற வல்லாரில்லையென்பது கருத்து. (29)

30. திருநாங்கூர்—மணிமாடக்கோயில்

சீரே தருங்கதியில் சேருகைக்கு நானுன்னை
நேரே வணங்கினேன் நெஞ்சேநீ— பாரில்
அணிமாடக் கோயில் லரங்கனார் நாங்கூர்
மணிமாடக் கோயில் வணங்கு.

(30)

நெஞ்சே	எனது மனமே!	பாரில்	இப்பூமண்டலத்தில்
} சீரே தரும் கதி யில் சேருகைக்கு	} சிறப்பையே தருகின்ற நல்ல கதியில் சென்று சேர்வதற்காக	} அணி மாடம் கோயில்	} அழகிய மாடமாளிகை களையுடைய திருவரங் கத்தி லெழுந்தருளி யுள்ள
நீ	} நீ (யாது செய்ய வேண் டுமென்றால்)	} வணங்கு	

31. திருநாங்கூர்—வைகுந்த விண்ணகரம்

வணங்கேன் பிறதெய்வம் மாலடியா ரல்லாக்
குணங்கேடர் தங்களுடன் கூடேன்—இணங்கிநின்று
வைகுந்த விண்ணகரம் வாழ்த்துவே னீதன்றே
வைகுந்த விண்ணகர வாழ்வு.

(31)

நான் பிற தெய் வம் வணங்கேன்	} நான் தேவதாந்தரங் களை வணங்கமாட் டேன்;	} வைகுந்த விண் ணகரம்	} திரு நாங்கூர் வைகுந்த விண்ணகரப் பதியை
மால் அடியார் அல்லா			
குணம்கேடர் தங்களுடன் கூடேன்	} துர்க்குணவான்களோடு சேரமாட்டேன்;	} ஈது அன்றே	} இங்ஙனம் பாகவதர் களோடு கூடியிருந்து அநுபவிப்பதேயன்றே
இணங்கி நின்று			

32. திருநாங்கூர் அரிமேய விண்ணகரம்

வாழு மடியார் மடநெஞ்சே நம்மளவோ
தாழுஞ் சடையோன் சதுமுகத்தோன்—பாழிக்
கரிமேய விண்ணகரக் காவலோன் கண்டாய்
அரிமேய விண்ணகரத் தார்க்கு.

(32)

மட நெஞ்சே	பேதை மனமே!	சதுமுகத்தோன்	நான்முகனும்
அரிமேய விண் ணகரத்தார்க்கு	{ திருநாங்கூர் அரிமேய விண்ணகரப் பதியின் பெருமாளுக்கு	பாழி கரிமேய	{ வலிமையையுடைய ஐ ராவதயானையின் மீதே
வாழும் அடியார்	{ தாஸபூதர்களாக வாழ் கின்றவர்கள்	விண் நகரம்	{ றிச் செல்கின்ற சுவர்க்க காவலோன்
நம் அளவோ	{ நாம்சிலர்மட்டுமேயே? (அல்ல.)	வாழும் அடியார்	{ அடியராகி வாழ்கின்ற கண்டாய்
தாழும் சடையோன்	{ ஐடாதரக்கடவுளான சிவபெருமானும்	வாழும் அடியார்	{ அடியராகி வாழ்கின்ற கண்டாய்

53. திருநாங்கூர்—திருத்தேவனூர்தொகை

ஆர்க்கும் வலம்புரியா லண்டமு மெண்டிசையும்
கார்க்கடலும் வெற்புங் கலங்கினவால்—சீர்க்குந்
திருத்தேவ னூர்தொகைமால் செவ்வாய்வைத் தூதத்
தருத்தேவ னூர்தொகையுஞ் சாய்ந்து.

(33)

சீர்க்கும்	சிறப்புப் பெற்றவரான	ஆர்க்கும் வலம்	பெருமுழக்கஞ் செய்த புரியால்
திருத்தேவனூர் தொகைமால்	{ நாங்கூர் திருத்தேவ னூர்தொகைப்பதியெம் பெருமான்	தருத்தேவனூர் தொகையும்	{ அந்தச் சங்கனூல் கற்பகத் தருவை நிரூபக மாகவுடையரான தேவர்களின் கூட்ட மும்
	(கற்பகத் தருவைத்தேவ லோகத்தினின்று பெயர்த்துக் கொணரும் போது)	சாய்ந்து	மூர்ச்சித்துவிழ
	(திருச்சங்கைத்) தமது	அண்டமும்	{ அண்டங்களும் எட்டுத் எண் திசையும்
செம்வாய்	{ செவ்விய திருப்பவளத் வைத்து ஊத	கார் கடலும்	{ திக்குக்களும் நான்கு கரிய கடல்களும் ஏழு குல பர்வதங் களும்
	{ தில் வைத்து ஊதின வளவிலே	வெற்பும்	{ கலங்கிப்போயின; அந்தோ!
		கலங்கின	
		ஆல்	

*** கண்ணபிரான் ஸத்தியபாமைப் பிராட்டியின் விருப்பத்திற்காகப் பாரி
ஜாதாபஹரணம் செய்தருளினபோது நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சியை இச்செய்யுளில் அநுஸந்
தித்தவாறு. திருவரங்கத்து மாலையில் “அருட் கொண்டலன்னவரங்கர் சங்கோசையி
லண்டமெல்லாம், வெருட்கொண்டிடர்பட மோகித்து வீழ்ந்தனர் வேகமுடன், தருக்
கொண்டு போகப் பொருதே தொடருஞ் சதமகனும், செருக்கொண்ட முப்பத்து முக்
கோடி தேவருஞ் சேனையுமே” என்ற செய்யுளினால் இவ்வரலாற்றினைச் சிறிது விரி
வாகப் பேசியுள்ளாரிவர்தாமே. (33)

34. திருநாங்கூர்—வண்புருடோத்தமம்

சாய்ந்த திருவரங்கம் தண்வேங் கடம்குடந்தை
ஏய்ந்த திருமா லிருஞ்சோலை—பூந்துவரை

வண்புரு டோத்தமமாம் வானவர்க்கும் வானவனும்
ஒண்புரு டோத்தமன்ற ஊர்.

(34)

வானவர்க்கும் } தேவாதி தேவனாகிய	குடந்தை	திருக்குடந்தையும்
வானவன் ஆம் }		
ஒண்புருடோத் } அழகிய புருஷோத்த	ஏய்ந்ததிருமா	} திருவுள்ளத்திற்குப் பாங்கான திருமாலிருஞ் சோலை மலையும்
தமன் தன் } மனுடைய	லிருஞ் சோலை	
ஊர் } திவ்ய தேசங்களாவன,	பூ துவரை	அழகிய துவாரகையும்
சாய்ந்த திரு } எம்பெருமான் பள்ளி		
அரங்கம் } கொள்ளுமிடமான திரு		
தண் வேங் } குளிர்ந்த திருவேங்கட	வண்புருடோத்	} திருநாங்கூர் வண்புரு டோத்தமத் திருப்பதி யுமாம்.
கடம் } மலையும்	தமம்	

35. திருநாங்கூர்—செம்பொன் செய் கோயில்

(பெண்ணிலைமையெய்திக் கூறுதல்.)

ஊர்வேன் மடலை ஒழிவேன் மடநாணம்
சேர்வேன் கரிய திருமாலைப்—பாரறிய
அம்பொன்செய் கோயிலரங்க னணிநாங்கூர்ச்
செம்பொன்செய் கோயிலினிற் சென்று.

(35)

பார் அறிய	} பூமியிலுள்ளாரெல்லாரு மறியும்படி [வெளிப் படையாக]	அம்பொன்செய்	} அழகிய பொன்றை செய்யப்பட்ட கோயிலை யுடைய ஸ்ரீரங்கநாத னது
		அணி நாங்கூர்	
மடம் நாணம்	} (மங்கையர்க்குரிய முக் கிய லக்ஷணமாகிய) மடப்பத்தையும் வெட் கத்தையும் விட்டொழித் தவளாகி	செம்பொன்	} செம்பொன்செய்கோயி லென்னும் திருப்பதி யில்
ஒழிவேன்		செய் கோயிலி	
மடலை ஊர்	} மடலூர்வேன்; (அதன வேன் } லேனும்)	சென்று	போய்
		கரிய திரு மாலை	சென்று
		சேர்வேன்	அடையப்பெறுவேன்.

* * * ஐயங்கார் பெண்ணிலையை யெய்திப் பேசுவது இப்பாட்டு. நம்மாழ்வார் திருவாய்மொழியில் “யாம் மடலூர்ந்தும் எம்மாழியங்கைப் பிரானுடைத் தாமடல் தண்ணந்துழாய் மலர்கொண்டு சூடுவோம்” என்றார்; திருமங்கை யாழ்வார் சிறிய திரு மடலாலும் பெரிய திருமடலாலும் உலகறிய மடலூர்வேனென்றார்; அந்நடையிலே பேசுற்று இது. இதனால் தம்முடைய காதல் அபரிமிதம் என்று காட்டினபடி. நம்முடைய திருமடல் திவ்யார்த்த தீபிகை முன்னுரையில் விசேஷங்கள் காணத்தக்கன. (35)

36. திருநாங்கூர்—திருத்தெற்றியம்பலம்

சென்றது காலம் திரைநரைமூப் பானவினி
என்றுகொல் சாவறியோ மென்னெஞ்சே—கன்றால்
உருத்தெற்றி யம்பலத்தை ஓர்விளவின் வீழ்த்தான்
திருத்தெற்றி யம்பலத்தைச் சேர்.

(36)

என் நெஞ்சே	எனது மனமே!, (நமக்கோவென்றால்)	திரை நரை	} தோல்சுருங்கித்தலை நரைத்துக் கிழத்தனமு மாயிற்று;
காலம் சென்	} வாழ்நாள் பெரும் பாலும் கழிந்திட்டது;	மூப்பு ஆன	
றது			இனி

சாவு என்று கொல் அறி யோம்	மரணம் என்றைக்கு வந்தெய்து மென்பதறி யோம்; (ஆதலால் நமது ஆயுள் முடிவதற்குள்)	உருத்து கன்றூல் எற்றி வீழ்த்தான்	கோபித்து (அசுராவேசங்கொண்ட) இளங்கன்றைக் கொண்டு வீசியெறிந்து விழத் தள்ளினவனான பெருமானுடைய திருத்தெற்றியம் பல மென்னும் திருப்பதியை நிரந்தரம் நினைப்பாயாக.
ஓர் விளவின் அம் பலத்தை	ஒரு விளாமரத்திலுள்ள அழகிய பழத்தைக் கண்டு (இது அசுராவேசங் கொண்டதென்றறிந்து)	திருத்தெற்றியம் பலத்தை சேர்	

37. திருநாங்கூர்—திருமணிக்கூடம்

சேராது முன்செய்த தீவினைபின் செய்வதுவும்
வாரா தினிநீ மடநெஞ்சே—நேராக்
குருமணிக்கூடத்தானைக் கொம்புபறித் தானைத்
திருமணிக்கூடத்தானைச் செப்பு.

(37)

மடம் நெஞ்சே நேரா	பேதை மனமே!, எதிர்த்து { சிறந்த ரத்தினங்களி ழைத்துச் செய்த கூடத் திறுந்த குவலயாபீட மென்னும் கம்ஸனது மதயானையை	நீ செப்பு	{ துதி செய்வதற்கு நீ உதவுவாயாக; (அவ்வாறு செய்வாயா யின்) முற்பிறப்புகளிற் செய்த ஸஞ்சித கருமங்களெ னப்படுகிற பாவங்கள் பலன் தரமாட்டா; அபுத்தி பூர்வகமாக இனிச் செய்யப்படும் பாவங்களும் இனிமேல் அணுக மாட்டா.
குரு மணி கூட த்து ஆனை		முன் செய்த தீ வினை சேராது	
கொம்பு பறித் தானை	{ தந்தங்களைப் பிடுங்கிக் கொன்றெழுத்தவனும்	பின் செய்வது வும்	
திருமணிக் கூட த்தானை	{ நாங்கூர்த் திருமணிக் கூடப்பதியிலுள்ளவனு மான பெருமானை	இனி வாராது	

38. திருநாங்கூர்—காவளம்பாடி

செப்பேன் மனிதருக்கென் செஞ்சொல் தமிழ்மாலை
கைப்பேன் பிறதெய்வம் காண்பாரை—எப்போதும்
காவளம்பாடித்திருமால் கால்தா மரைதொழுது
நாவளம்பாடித்திரிவேன் நான்.

(38)

நான் எப்போ தும் என் செம் சொல் தமிழ் மாலை மனிதரு க்கு செப்பேன்	{ நான் ஒரு காலத்திலும் எனது செவ்விய தமிழ்ப் பாமாலை கொண்டு நரஸ்துதி செய்யமாட் டேன்; தேவதாந்தர பஜனம் செய்யும் அவைஷண வர்களை வெறுப்பேன்;	காவளம்பாடி திருமால் கால்தாமரை தொழுது	{ திருநாங்கூர்க் காவளம் பாடிப் பெருமானுடைய பாதார விந்தங்களை வணங்கி (எனது) நாவினால் வள மாகக் கவிபாடிக்கொண் டு காலங்கழிப்பேன்.
பிறதெய்வம் காண்பாரை கைப்பேன்		நாவளம்பாடி திரிவேன்	

39. திருநாங்கூர்—திருவெள்ளக்குளம்

நானடிமை செய்யவிடாய் நானானே நெம்பெருமான்
தானடிமை செய்யவிடாய் தானானே—ஆனதற்பின்
வெள்ளக் குளத்தே விடாயிருவ ருந்தணிந்தோம்
உள்ளக் குளத்தேனை யொத்து.

(39)

நான் அடிமை செய்ய	{ நான் பகவத் கைங்கரியஞ் செய்யும் விஷயத்தில்	ஆனதன் பின்	{ இங்ஙனம் இருவரும் விடாய்கொண்டபின்பு
விடாய் நான் ஆனேன்	{ விடாய் தானே நாகை வடிவு கொண்டவனாயினேன்;	வெள்ளக் குளத்தே இருவரும் உள்ளம்	{ நாங்கூர்த்திருவெள்ளக் குளத்திருப்பதியில் யாங்களிருவரும் மனத்தில்
எம் பெருமான் தான் அடிமை கொள்ள விடாய் தான் ஆனான்	{ எம் பெருமானேவென்றால் என்னை அடிமை கொள்ளும் விஷயத்தில் விடாய் தானே வடிவெடுத்தவனாயினான்;	குளம் தேனை ஒத்து	{ சர்க்கரைப் பாகையும் தேனையும் போன்று (ஒன்று சேர்ந்து)
		விடாய் தணிந்தோம்	{ எங்கள் வேட்கை தணியப் பெற்றோம்.

*** ஆளவந்தார் ஸ்தோத்தரத்தினத்தில் “நிமஜ்ஜதோநந்த பவார்ணவாந்தச் சிராய மே கூலமிவாஸி லப்த:; த்வயாபி லப்தம் பகவந் இதரநீம் அநுத்தமம் பாத்ரம் இதம் தயாயா:” என்றருளிச் செய்த கணக்கிலே இப்பாட்டு அமைந்தபடி. எம்பெருமானுக்கு அடிமை செய்ய வேணுமென்கிற விடாய் நமக்கிருப்பது போல, நம்மை அடிமை கொள்ளவேணுமென்னும் விடாய் அவனுக்கு முள்ளது. சேதநனும் ஈச்வரனும் கலந்தால் இருவருடைய விடாயும் தணியுமென்பது தத்துவம். ஈற்றடியில் குடம் (Xுக்ஸ்) என்னும் வடசொல் குளமெனத் திரிந்தது. வெள்ளக்குளமென்ற திவ்யதேசத் திருநாமத்திற்கேற்ப விடாய் தணிந்தோ மென்றது சொற்சுவை. (39)

40. திருநாங்கூர்—பார்த்தன்பள்ளி

ஒத்தமர ரேத்து மொளிவிசும்பும் பாற்கடலும்

இத்தலத்திற் காண்பரிய வென்னெஞ்சே!—சித்துணர்ந்த

தீர்த்தன்பள் ளிக்கிருந்து செப்பவெளி நின்றனைப்

பார்த்தன்பள் ளிக்குட் பணி.

(40)

என் நெஞ்சே	எனது மனமே!,	தீர்த்தன்	{ பரிசுத்த ஹ்ருதயனான
அமரர் ஒத்து	{ நித்திய ஸூரிகளர் ஒன்றுகூடித் துதிக் கின்ற பரமபதமும்	பள்ளிக்கு	{ ப்ரஹ்லாதாழ்வான்
ஏத்தும் ஒளி		இருந்து	{ பள்ளியிலோதும் சிறு வனையிருந்தும்
பால் கடலும்	திருப்பாற்கடலும்	செப்ப	{ எம்பெருமான் எங்கு முளனென்று கூற
இதலத்தில்	{ இவ்வுலகிற் காணமுடியாதவை; (ஆதலால் அவற்றிலாசையை யொழித்து)	வெளிநின்	{ அப்போதே நரசிங்க மூர்த்தியாக வெளிப் பட்ட எம்பெருமானை
காண்பு அரிய		ருளை	{
சித்துணர்ந்த	{ ஆத்ம ஸ்வரூபத்தை நன் குணர்ந்த	பார்த்தன்பள்ளி	{ பார்த்தன்பள்ளித் தலத்திற் சென்று பணிவாயாக.
		க்குள் சென்று	{
		பணி	{

*** எம்பெருமானுடைய பரவ்யூஹ விபவ அந்தர்யாமயர்ச்சாவதாரங்களுள் முந்திய நான்கு நிலைகளும் நமக்கு இப்போது பயன்படமாட்டாவாதலால் அர்ச்சாவதாரமே நமக்குப் புகல் என்னும் நூற்கொள்கை இதில் விளக்கப்பட்டதாம். முதலடியில் பரவ்யூஹங்களை மட்டும் கூறியது விபவ அந்தர்யாமிகளுக்கும் உபலக்ஷணமென்க.

சோழநாட்டுத் திருப்பதிகள் முற்றுப் பெற்றன.

சோழநாட்டுத் திருப்பதிகள் நாற்பதுக்கும் ஆழ்வார் பாடல் குறிப்பு.

1. திருவரங்கம்பெரியகோயில். ஆழ்வார்கள் பதின்மரும் ஆண்டாளும்பாடிய தலம்இது. பெய்கையார்*ஒன்று மறந்தறியேன் (6), பூத்தூர்*மனத்துள்ளான் வேங்கடத் தான் (28), *பயின்ற தரங்கம் (46), *தமருள்ளம் தஞ்சை (70), *திறம்பிறறினியறிந்தேன் (88), பெயர்—* விண்ணகரம் வெல்கா (62), திருமழிசைப் பிரான் (நான் முகனில்) * பாலில் கிடந்ததுவும் (3), * அவனென்னையாளி (30), * நாகத்தனைக் குடந்தை (36), * ஆள்பார்த் துழிதருவாய் (60). (திருச்சந்த விருத்தத்தில்) * அரங்கனே தரங்கநீர் (21), * கொண்டை கொண்ட (49). * வெண்டிரைக் கருங்கடல் (50), * சரங்களைத் துரந்து (51), * பொற்றைபுற்ற (52), * மோடியோடிலச்சை (53), * இலைத்தலை (54), * மன்னுமா மலர்க்கிழத்தி (55), * சுரும்பரங்கு (93), * பொன்னிசூழரங்கமேய (119). நம்மாழ்வார்—(திருவிருத்தத்தில்) * தண்ணந்தழாய் வளை.....திருவரங்கா* (28), (திருவாய்மொழி) * கங்குலும் பகலும் பதிகம் 7—2. குலசேகரழ்வார்—பெருமாள் திருமொழி 1, 2, 3. பதிகங்கள். 8—10. * தேவரையும்சுரையும்.....அரங்க நகர் துயின்றவனே. பெரியாழ்வார்—2—7—2 * கருவுடை மேகங்.....திருவரங்கத்தே கிடந்தாய் * 2—7—8. * சீமாலிகள் அணியரங்கத்தே கிடந்தாய் * 2—9—4 * கொண்டல் வண்ணு....கோயிற் பிள்ளாய் * 2—9—11. * வண்டுகளித்.....தென்னரங்கன்.* 3-3-2 * கன்னி நன்மா.....காவிரித் தென்னரங்கம். 4—8 * மாதவத்தோன் முதல் மூன்று பதிகங்கள். ஆண்டாளர்—நா—தி. 4—1. * தெள்ளியார்.....பள்ளிகொள்ளுமிடத்து.* 11. * தாமுக்கும்—பதிகம். தொண்டரடிப்போடிகள். திருமலை 45, திருப்பள்ளியெழுச்சி 10. திருப்பாழ்வார் * அமலதைபிரான் 10.

திருமங்கையாழ்வார் (திருவரங்கம்)

பெரிய திருமொழி 1—8—2 * பள்ளியாவது.....அரங்கம். 3—7—6 * என் துணையென்று.....அரங்கத்துறையு மின் துணைவன் * 5—4. * உந்திமேல் நான் முகனை * முதலாக ஐந்து பதிகங்கள். 6—6—9. * தாராளன் தண்ணரங்க வாளன்.* 7—3—4 * உரங்களாலியன்ற.....அரங்கமாளி. 8-2-7 * தரங்க நீர்.....ஊரரங்கமே யென்பது. 9—9—2 * புனைவளர்.....அரங்க நகருள் முனைவனை.* 11—3—7 * கண்ணன் மனத்.....அரங்கமும் பாடோமே,* 11—8—8 * அணியார்.....அரங்கநகர்ப்பா. திருக்குறுந்தாண்டகம் (7) * இம்மையை.....வியன் திருவரங்கமேய.* (12) * ஆவியையரங்கமாலே,* (13) இரும்பனன்றுண்ட நீரும்.....அரங்கமா கோயில்.* (19) * பிண்டியார்.....அரங்கம்.* சிறிய திருமடல் * ஆராமஞ் சூழ்ந்த வரங்கம்.* பெரிய திருமடல்.* மன்னுமரங்கத் தெம்மாணியை * திருநெடுந்தாண்டகம் (10) * பொன்னையு-குடபாலாய் * (11) * பட்டு டுக்கும்.....எம்பெருமான் திருவரங்கமெங்கேயென்னும் * (12) * நெஞ்சருகி.....அணியரங்கமாடுதுமோ * (14) * முளைக் கதிரை.....அரங்கமேய வந்தணை * (18) * கார்வண்ணம்.....எம்பெருமான் திருவரங்கம் * (19) * முற்றூராவன.....அணியரங்கமாடுதுமோ * (23) * உள்நூருஞ் சிந்தை.....சேலுகளுந் திருவரங்கம் நம்மூர். (24) * இருகையில் சங்கிவை.....புனலரங்கமுரென்று.* (25.) * மின்னிலங்கு திருவுருவும்.....புனலரங்கமுரென்று.*

2. உறையூர். (ஒருவர் பாடல்) திருமங்கை. பெ-தி. 9—2—5. * கோழியுங் கூடலும் * கோழி - உறையூர்.

3. திருத் தஞ்சை. (இருவர் பாடல்) பூத்தாழ்வார் 70. * தமருள்ளம் தஞ்சை.* திருமங்கை. பெ-தி. 1—1—6. * தஞ்சை மாமணிக் கோயிலே வணங்கி * 2—5—3 * உடம்புருவின்.....தடம் பருகு கருமுகிலைத் தஞ்சைக் கோயில் * 7—3—9 * என் செய்கேன்.....தஞ்சையாளியை.*
4. அன்பில். (ஒருவர் பாடல்) திருமழிசை. நான்மு. 36. * நாகத்தனை.....பேரன்பில்.*
5. கரம்பனூர். (உத்தமர் கோயில்) (ஒருவர் பாடல்.) திருமங். பெ-தி. 5—6—2 * பேராணை.....கரம்பனூருத்தமனை.*
6. திருவெள்ளறை. (இருவர் பாடல்). பெரியாழ்வார் திருமொழி 1—5—8 * உன்னையு மொக்கையில்...வெள்ளறையாய்.* 2—8 * இந்திரனோடு பிரமன்-பதிகம். திரு மங்கையாழ்வார். பெ-தி. 5—3. * வென்றிமாமழு-பதிகம். 10—1—4 * துளக்க மில் சுடரை...வெள்ளறைக் காண்டுமே.* சிறிய மடல்—* பேராமருதிற்றுத்தான் வெள்ளறையே.* பெரிய மடல் * வெள்ளறையுள் கல்லறைமேல் பொன்னை *
7. புள்ளம்பூதங்குடி. (ஒருவர் பாடல்) திருமங்கை. பெ-தி. 5—1. * அறிவதரியான் -10.
8. திருப்பேர் நகர். (அப்பக் குடத்தான்). நால்வர் பாடல். திருமழிசை. நான்மு. 36. * நாகத்தனை...பேர் அன்பில்.* நம்மாழ்வார். திருவாய். 10—8. * திருமாலிருஞ் சோலைமலை யென்றேன்—பதிகம். பெரியாழ்வார் திருமொழி 2—5—1. * பின்னை மணளைப் பேரில் கிடந்தானை * 2—6—2 * கொங்குங்குட....பேரும் * 2-9-4. * கொண்டல் வண்ணை...திருப்பேர்க் கிடந்த திருநாரண *

திருமங்கையாழ்வார் (திருப்பேர்நகர்.)

- பெரிய திருமொழி 1—5—4 * ஊரான் குடந்தை.....வற்றுவருபுனல் சூழ் பேரான்.* 5—6—2 * பேராணைக் குறுங்குடி. 5—9. * கையிலங்காழிசங்கன்—பதி கம். 7—6—9. * பேராணைக் குடந்தை * 10—1—4 * துளக்கமில்...பேரில் வணங்கிப் போய் * 10—1—10 * பெற்றமாளியைப் பேரில் மணளை.* திருக்குறற். (17) * பேசினார்...பேருளான் பெருமை பேசி.* (19) * பிண்டியார்...கச்சி பேர் மல்லை * சிறிய மடல். * மதிள்கச்சியூரகமே பேரகமே.* பெரிய மடல் * பேரில் பிறப்பிலியை * திருநெடுந். (8) * நீரகத்தாய்...காவிரியின் தென்பால் மன்னு பேரகத்தாய் * (9) * வங்கத்தால்...பேராய் * (19) * முற்றாரா...பேர்பாடி.*
9. ஆதனூர். (ஒருவர்பாடல்) திருமங்கை. பெரியமடல். * ஆதனூராண்டளக்குமையனை.*
10. திருவழுந்தூர். (ஒருவர் பாடல்) திருமங்கை. பெ-தி. 7—5. * தந்தை காலில் பெருவில்லங்கு முதலாக நான்கு பதிகங்கள். 10—1—7. * கூந்தலார்.....அழுந் தையில் கண்டு.* சிறிய மடல் * சேறை திருவழுந்தூர் * பெரிய மடல். * அள் ளல் வாயன்ன மிரைதேரழுந்தூ ரெழுஞ் சுடரை.* திருநெடுந். (15) * கல் லுயர்ந்த.....அணியழுந்தூர் நின்றாகந்த வம்மான்.* (26) * தேமருவுபொழில்அணியழுந்தூர் நின்றானுக்கு.*
11. சிறுபுலியூர். (ஒருவர் பாடல்) திருமங்கை. பெ-தி. 7-9. * கள்ளம்மனம்விள்ளும் 10.
12. திருச்சேறை. (ஒருவர் பாடல்) திருமங்கை. பெ-தி. 7—4. * கண்ணோர வெங் குருதி=பதிகம். 10—1—6. * வாணையாரமுதம்.....சேறையில் கண்டு போய்.* சிறிய மடல். * சேறை திருவழுந்தூர் * பெரிய மடல் * மன்னிய தண்ண சேறை*

13. தலைச்சங்க நாண்மதியம். (ஒருவர் பாடல்) திருமங்கை. பெ-தி. 8—9—9. * கண்ணார் கண்ணபுரம்.....தலைச் சங்க மேற்றிசையுள் விண்ணோர் நாண் மதியை * பெரிய திருமடல் * நன்னீர்த் தலைச்சங்க நாண் மதியை *
14. திருக்குடந்தை. (எழுவர் பாடல்) பூத்தார்—70. * தமருள்ளம்.....மதிள் குடந்தையென்பரே.* (97) * எங்கள் பெருமான்குடமுகில் * பேயார். (30) * சேர்ந்த திருமால் கடல் குடந்தை.* (62) * விண்ணகரம் வெஃகா.....மண்ணகத்த தென் குடந்தை * திருமழிசை. நான்மு. 36. * நாகத்தனைக் குடந்தை.* திருச்சந்த. 56 பாசரம் முதல் 61 வரை வரிசையாக 6 பாசரங்கள். நம்மாழ்வார். திருவாய். 5—8. * ஆராவமுதே—பதிகம். 8—2—6. * தொல்லையஞ் சோதி. ...குடந்தை மாமலர்க்கண வளர்கின்ற மாலே. 10—9—7. * மடந்தையர் வாழ்த்தலும்..... குடந்தையெங் கோவலன்.* பெரியாழ்வார். திருமொழி 2—6—2. * கொங்குங் குடந்தையும் * 2—6—6 * ஆலத்திலையான்.....குடந்தைக் கிடந்தாற்கு.* 2—7—7 * குடங்களெடுத்து.....குடந்தைக் கிடந்த வெங்கோவே.* ஆண்டாள். நா-தி. 13—2. * பாலாலிலையில்.....குடந்தைக் கிடந்த குடமாடி.*

திருமங்கையாழ்வார்

பெரிய திருமொழி. 1—1—2. * ஆவியே யமுதே.....குடந்தையே தொழுது.* 1—1—7. * இறப்பிறப்பறியீர் குடந்தையே தொழுவின். 1—5—4. * ஊரான் குடந்தையுத்தமன் * 2—4—1. * அன்றாயர் குலக்திருவாலி குடந்தை * 3—6—5. * வாளாய கண் பணிப்பதண் குடந்தை நகராளா * 3—6—8, * குயிலாலும் வளர் பொழில் சூழ்தண் குடந்தை * 5—5—7. * வாராளு மிளங் கொங்கை.....தண் குடந்தை நகராளன் * 6—8—9 * பொங்கேறு நீள் சோதிகுடந்தைக் கிடந்தானை * 6—10—1 * கிடந்த நம்பி குடந்தை மேவி * 7—3—3 * வந்த நாள் வந்துகுடந்தைத் தலைக் கோவினை. 7—6—9 * பேராணைக் குடந்தைப் பெருமானை * 8—9—5 * வந்தாயென் மனத்தே.....குடந்தைக் கிடந்துகந்த மைந்தா * 9—2—2 * தோட விழ் நீலம்.....குடந்தைக் கிடந்த * 10—1—6 * வாணையாரமுதம்.....குடந்தைச் சென்று காண்டுமே * 10—10—8 * இங்கே போதுங்கொலோ.....குடந்தைக் கிடந்த மால் * 11—3—4 * அறியோமேயென்றுவியன் குடந்தை * 11—6—9 * அண்டத்தின் முகடமுந்த.....தண் குடந்தை நகர் பாடி.* திருக்குறள். (6) * மூவரில் முதல்வனாய்.....குடந்தை மேய * (14) * காவியை வென்ற.....சூழ்புனற் குடந்தையானை * திருவெழுச்சுற்றிருக்கைப் பிரபந்தம். சிறிய திருமடலில் * காரார் குடந்தை* பெரிய மடல். * பூங்குடந்தைப் போர்விடையை.* திருநெடுந். (17) * பொங்கார்மெல்... தண் குடந்தை நகரும் பாடி * (19) * முற்றராவன்.....தண்குடந்தை.....பொற்றாமரைக் கயம் * (29) * அன்றாயர்... தண்குடந்தைக் கிடந்த மாலே. *

15. திருக்கண்டியூர். (ஒருவர் பாடல்) திருமங்கை. திருக்குறள். (19) பிண்டியார்.... உலகமேத்துங் கண்டியூர்.*

16. திருவிண்ணகர். (மூவர் பாடல்) பேயார். (61) * பண்டெல்லாம் வேங்கடம்....விண்ணகர்.* (62) * விண்ணகரம் வெஃகா * நம்மாழ்வார். திருவாய்மொழி. 6—3. * நல்குரவும் செல்வம்—பதிகம். திருமங்கையாழ்வார். பெ-தி. 6—1. * வண்டுணு நறுமலர் முதல் மூன்று பதிகங்கள். 10—1—8 * பத்தராவியை.....விண்ணகர்க் காண்டுமே.* சிறிய மடல். * காரார் மணிநிறக் கண்ணனார் விண்ணகரம்.* பெரிய மடல், * மின்னிடையாள் நாயகனை விண்ணகருள் பொன்மலையை * திருநெடுந். (29) * அன்றாயர்... விண்ணகரம் மருவி நாளும் நின்றானை*

17. திருக்கண்ணபுரம். (ஐவர் பாடல்) நம்மாழ்வார். திருவாய்மொழி 9—10. * மாலே நண்ணி * பதிகம். குலசேகரர் பெருமாள் திருமொழி (8) * மன்னு புகழ்ப் பதிகம்

- பெரியாழ்வார். திருமொழி. 1—5—8. * உன்னையு மொக்கலையில்...கண்ண
புரத்தமுதே. ஆண்டாள். நாச்சியார் திருமொழி (4—2). * காட்டில் வேங்
கடம் கண்ணபுர நகர்.* திருமங்கையாழ்வார். பெரிய திருமொழி எட்டாம் பத்து
பூர்த்தியாக பத்து பதிகங்கள். சிறிய திருமடல்—* சீரார் கணபுரம்.* பெரிய
திருமடல்—* கணபுரத்துப் பொன்மலை போல் நின்றவந்தன் * நான் வணங்கும்
கண்ணனைக் கண்ணபுரத்தானை. திருநெடுந்தாண்டகம். (10) * குணபாலமதயா
றாய் * (16) * கன்றுமேய்த் தினிதுகந்த காளாய்!..... கணபுரத் தென்கனியே *
(27) * செங்கால மடநாராய்.....திருக்கண்ணபுரம் புக்கு *
18. திருவாலி திருநகரி, (ஒருவர்பாடல்) குலசேகராழ்வார். பெருமாள் திருமொழி (8—7).
* ஆலினிலைப் பாலகலயம்ஆலிநகர்க் கதிபதியே.* திருமங்கையாழ்வார். பெரிய
திருமொழி (2—4—1). * அன்றாயர் குலக்கொடியோடு.....புனல் நறையூர் திருவாலி
குடந்தை.* (3—5) * வந்துனதடியேன் முதலாக மூன்று பதிகங்கள். (4—9—2)
* சிந்தை தன்னுள்அந்தணைமாலே * (6—8—2) * முன்னீரை முன்னுள்....
தென்னுலிமேய. (8—9—6) * எஞ்சாவெந் நரகத்து.... வயலாலி மைந்தனையே*
(8—9—8) * கற்றூர் பற்றறுக்கும் ... வற்றூ நீர்வயல்கூழ் வயலாலியம்மானை *
(10—1—3) * வேலையாலிலை.... மாலையாலியில்.* (11—7—3) * தூயானைத் தூய
.....தென்னுலி மேயானை.* (11—8—6) * படை நின்றவயலாலி மணாளா.*
சிறிய திருமடல். * பேராலி தண்கால் * பெரிய திருமடல் * மாமலர் மேலன்னந்
துயிலு மணி நீர்வயலாலி. திருநெடுந்தாண்டகம். (12) * நெஞ்சருகி..... வம்பார்
பூவயலாலிமைந்தா.* (22) * வைவளமொன்றாராயா.....இதுவன்றே எழிலாலி.*
19. திருநாகை. (ஒருவர்பாடல்) திருமங்கை பெ.தி. 9—2. * பொன்னிவர்—பதிகம்.
20. திருநறையூர். (ஒருவர்பாடல்) திருமங்கையாழ்வார் பெரிய திருமொழி. 2—4—1
* அன்றாயர்.....நன்றாய புனல் நறையூர்.* (4—9—2) * சிந்தை தன்னுள்.....
நறையூர் நின்ற நம்பி.* 6—3—3 * மானைய் நோக்கு நல்லார் ... திருநறையூர்த்
தேனே.* (இனி பதிகங்கள் 10) 6—4 * கண்ணுக்கு கழன்று முதல் 7—3.
* சினவிற செங்கண் * அளவாக. (7—7—4) * பரணே பஞ்சவன்.....நரணே நார
ணனே திருநறையூர் நம்பி.* (8—2—2) * நீணிலா முற்றத்து.....நன்று நன்று
நறையூர்க்கே.* (10—1—5) * சுடலையில்.....நறையூர்க்கண்டு.* சிறிய திரு
மடல். * நறையூர் திருப்புவியூர். பெரிய திருமடல். * மன்னுமறையோர்
திருநறையூர் மாமலைபோல்.* தென்னறையூர் மன்னுமணி மாடக்கோயில்* திரு
நெடுந்தாண்டகம். (16) * கன்று மேய்த்து..... விரிபொழில் சூழ் திருநறை
யூர் நின்றாய்.* (17) * பொங்கார்மெல்.....நறையூரும் பாடுவாள் நவில்கின்றனே.*
21. நந்திபுரவிண்ணகரம். (ஒருவர்பாடல்) திருமங்கை பெ. தி. (5-10)* தீதறு சிலம் 10
22. திருவிந்தனூர் (ஒருவர்பாடல்) திருமங்கை. பெ. தி. (4-9)* நும்மைத்தொழுதோம் 10.
பெரிய திருமடல்*இந்தனூரந்தணை.*
23. தில்லைத்திருச்சித்திரகூடம். (ஒருவர்பாடல்) குலசேகராழ்வார். பெருமாள் திருமொழி
(10) * அங்கணெடுமதிள்-பதிகம். திருமங்கையாழ்வார். பெ. தி. 3-2 * ஊன்வாட
வுண்ணைது-பதிகம். 3-3. * வாடமருதிடை-பதிகம். பெரிய திருமடல்—* தென்
தில்லைச் சித்திரகூடத் தென்செல்வனை.*
24. காழிச்சீராம விண்ணகரம். (ஒருவர்பாடல்) திருமங்கை. பெ. தி. 3—4. * ஒரு குறள் 10.
25. கூடலூர். (ஒருவர்பாடல்) திருமங்கை. 5—2. * தாந்தம் பெருமை—பதிகம்.
26. திருக்கண்ணங்குடி. (ஒருவர்பாடல்) திருமங்கை. பெ. தி. 9-1. * வங்கமாமுந்நீர்—பதிகம்.

27. திருக்கண்ணமங்கை. (ஒருவர் பாடல்) திருமங்கை பெ. தி. 7-6-5. *கஞ்சனைக் காயந்தானைக் கண்ணமங்கையுள் நின்றானை.* (i-10) *பெரும்புறக் கடலை-பதிகம். 10-1-1. *ஒரு நல் சுற்றம்.....கண்ணமங்கையுள் காண்டுமே. 11-6-7. *மண்ணாடும் விண்ணாடும்.....கண்ணான கண்ணமங்கை நகராளஸ்* சிறிய திருமடல் *ஆராமம்சூழ.....கணமங்கை. *பெரியமடல். *கணமங்கைக் கற்பகத்தை*.
28. கபிஸ்தலம். (ஒருவர் பாடல்) திருமழிசை. நான்முகன் 50. *கூற்றமும் சாரா... ஆற்றங்கரை கிடக்கும் கண்ணன்.*
29. திருவெள்ளியங்குடி. (ஒருவர் பாடல்) திருமங்கை பெ.தி. 4-10. *ஆய்ச்சியரழைப்ப 10. (திருநாங்கூர்த் திருப்பதிகள் பதினென்று) (திருமங்கையாழ்வாரொருவரே பாடினர்—ஒவ்வொரு பதிகம்)
30. மணிமாடக்கோயில். பெரிய திருமொழி 3-8. *நந்தாவிளக்கே.* பெரிய திருமடலில் *நாங்கூரில் மன்னுமணி மாடக்கோயில் மணானை.*
31. வைகுந்த விண்ணகரம். 3—9. *சலங்கொண்ட*
32. அரிமேய விண்ணகரம். 3—10. *திருமடந்தை*
33. திருத்தேவனார் தொகை. 4—1. *பேர்தலர்ந்த*
34. வண்புருடோத்தமம். 4—2. *கம்பமாகடல்*
35. செம்பொன் செய்கோயில். 4—3. *பேரணிந்து*
36. திருத்தெற்றியம்பலம். 4—4. *மாற்றரசர்*
37. திருமணிக்கூடம். 4—5. *தூம்புடைப்பனை*
38. காவளம்பாடி. 4—6. *தாவளந்துலகம்*
39. திருவெள்ளக்குளம். 4—7. *கண்ணூர்கடல்போல்*
40. பார்த்தன்பள்ளி. 4—8. *கவளயானை கொம்பொசித்த.*

— சேரழகாட்டுத் திருப்பதிகள் நாற்பதுக்கும் ஆழ்வார்பாடல் குறிப்பு முற்றிற்று. —

பாண்டி நாட்டுத் திருப்பதிகள்—18.

1. திருமாலிருஞ் சோலைமலை.

பணிந்தேன் திருமலைப் பாமாலை தாளில்
அணிந்தே னருள்தஞ்ச மாகத்—துணிந்தேன்
திருமா லிருஞ்சோலை சேர்ந்தே னெனக்கு
வருமா லிருஞ்சோதி வான்.

(41)

திருமாலிருஞ் சோலை சேர்ந்தேன்	} அழகர்திருமலையை யடைந்தேன்;	அருள் தஞ்சம் ஆக துணிந்தேன்	} அப்பிரானது திருவருளையே தஞ்சமாக உறுதி கொண்டேன்;
திருமலை பணிந்தேன்			
பாமாலை தாளில் அணிந்தேன்	} சொல்மாலையை அப்பெருமானது திருவடிகளில் ஸமர்ப்பித்தேன்;	}	}

2. திருக்கோட்டியூர்.

வான்பார்க்கும் பைங்கூழ்போல் வாளா வுனதருளே
யான்பார்க்க நீபார்த் திரங்கினாய்—தேன்பார்ப்பின்
ஓசைத் திருக்கோட்டி யூரானே யின்னமுமென்
ஆசைத் திருக்கோட்டி யாள்.

(42)

தேன் பார்ப்பின் ஓசை	{ வண்டுக் குட்டிகளின் ரிங்கார வொலியை யுடையதான	உனது அருளே யான் பார்க்க	{ உனது திருவருளையே யான் எதிர்நோக்கி யிருக்க
திருக்கோட்டியூரானே	{ திருக்கோட்டியூரில் எழுந்தருளியிருக்கும் பெருமானே!	நீ பார்த்து இரங்கினாய்	{ அதனையே கொண்டு நீ என்பால் அருள் செய் தாய்;
வான் பார்க்கும் பை கூழ்போல்	{ மழையையே யெதிர் பார்த்திருக்கின்ற பசுமைதங்கிய பயிரைப் போல	இன்னமும் என் ஆசை திருக்கு ஓட்டி	{ —இனிமேலும் எனது விஷயாந்தரப் பற்றுதிய விபீதத்தை போக்கி
வாளா	—எப்போதும்	ஆள்	—அடிமை கொள்வாயாக.

3. திருமெய்யம்

(பெண்ணிலைமை யெய்திக் கூறுதல்.)

ஆளா யுனக்கன்பா யாசையாய் நாணிலியாய்
வாளா மனைவியென்று வாழ்வேனைக்—கேளாய்
திருமெய்ய மாயா சிலைகால் வளைத்து
வருமெய்ய மாயா மதன்.

(43)

திரு மெய்யம் மாயா உனக்கு ஆள் ஆய் அன்பு ஆய் ஆசை ஆய் நாண் இலி ஆய்— வாளா மனைவி என்று வாழ் வேனை	{ திருமெய்யத்திருப்பதியி லுறையும் மாயவனே! உன்பால் அடிமைப் பட்டு அன்பே வடிவெடுத்தவ ளாகி —ஆசை கொண்டு வெட்கமற்றவளாய் வீணாக உன் மனைவி என்று பெயர் சுமந்து கிடக்குமென்னை	கேளாய் மாயா மதன் சிலை கால் வளைத்து எய்ய வரும்	{ ஏனென்று கேளாமல் உபேகித்து விட்டாய்; தொலைந்தொழிய மாட் டாத மன்மதன் தனது கருப்பு வில்லை நானேற்றி வளைத்துப் பிடித்துக்கொண்டு என்மீது அம்புகளைப் பொழிய வருகின்றானே! (என் செய்வேனிதற்கு?)
--	---	--	---

*** காதலனோடு கலந்து பிரிந்து அப்பிரிவை ஆற்றாத தலைவி இடங்கிற்
கூறும் பாசுரமாக அமைக்கப்பட்டது இது. 'மதன்—மதனென்ற வடசொல்திரிபு.' (43)

4. திருப்புல்லாணி.

மதயானை கோள்விடுத்து மாமுதலை கொன்ற
கதையா லிதயங் கரையும்—முதலாய
புல்லாணி மாலே புறத்தோர் புகழிருப்பு
வல்லாணி யென்செவிக்கு மாறு.

முதல் ஆய புல் லாணி மாலே	{ முழுமுதற் கடவுளாகிய திருப்புல்லாணி யெம் பெருமானே !,	இதயம் கரையும்	{ எனது மனம் உருகாநின் றது ; (இப்படிப்பட்ட உன் கீர்த்தியல்லது)
மதம் யானை கோள் விடுத்து	{ கஜேந் திராழ்வா னுடைய துன்பத்தைப் போக்கி	புறத்தோர் புகழ் என் செவிக்கு மாறு	{ தேவதாந்தரங்களினு டைய கீர்த்தியானது எனது காதுகளுக்கு விரோதமான
மா முதலை கொன்ற கதை யால்	{ பெரிய முதலையைக் கொன்றெழுதித்த இதி ஹாஸத்தினால்	இரும்பு வல் ஆணி	{ வலிய இருப்பாணி போல் துன்புறுத்துவ தாகும்.

5. திருத்தண்காலார்.

(பெண்ணிலைமையெய்திப் பாடும் பாட்டு.)

மாறுபட வாடையெனும் வன்கால்வந் தென்முலைமேல்
ஊறுபட வூர்ந்த உளைவெல்லாம்—ஆறத்
திருத்தண்கா லூரான் திருத்தண்டு ழாயின்
மருத்தண்கா லூராதோ வாய்ந்து.

(45)

வாடை எனும் வல் கால்	{ வாடையென்று பேர் பெற்ற வலிய காற்றூ னது	மாற திருத்தண்கா லூரான்	{ —அடியோடு நீங்கும்படி திருத்தண்கால் திருப் பதியெம்பெருமானு டைய
மாறுபட வந்து	{ எனக்கு விரோதமாக வந்து	திரு தண் துழா யின்	{ அழகிய குளிர்ந்த திருத் துழாயினது
என் முலை மேல் ஊறுபட ஊர்ந்த	{ எனது தனங்களின்மீது தாபமுண்டாகும்படி உலாவிச்சென்றதன லுண்டாகிய	மரு தண் கால் வாய்ந்து ஊரா தோ	{ நறுமணமுள்ள குளிர்ந்த காற்றானது நெருங்கி வீசாதோ?
உளைவு எல்லாம்—வருத்தம் முழுவதும்			

*** தலைவனோடு புணர்ந்து பிரிந்த தலைவி வாடைக்கு வருந்திக் கூறும் பாசர
மாக இது அமைக்கப்பட்டது. பிராட்டியினுடைய பிரிவில் ஆற்றாத பெருமாள்
“வாஹி வாத! யத: காந்தா தாம் ஸ்ப்ருஷ்ட்வா மாமபி ஸ்ப்ருச” என்று
சொன்ன சுலோகம் இங்கு நினைக்கத் தக்கது. விரஹத்தில் உத்தீபகங்களால்
பொருள்களில் வாடையுமொன்றென்பதை “மேவு தண்வாடை வெவ்வாடையாலோ”
என்ற திருவாய்மொழிப் பாசரத்தினாலுமறிக. (45)

6. திருமோகூர்.

(இதுவும் பெண்மையெய்திப் பேசும் பாசரம்)

வாயால் மலர்கோதி வாவிதொறும் மேயுமோ
மேயாம லப்பால் விரையுமோ?—மாயன்
திருமோகூர் வாயின்று சேருமோ நானை
வருமோகூர் வாயன்னம் வாழ்ந்து.

கூர் வாய் அன் னம்	{ கூர்மையுள்ள வாயை யுடையதாய் [எனக்குத் தூது சென்றதான] அன்னப் பறவை யானது	வாயால் மலர் கோதி வாவி தொறும்	{ தனது வாயினால் மலர் களைக் கோதிக்க கொண்டு (வழியிலுள்ள) தடாகங் களிலெல்லாம்
----------------------	---	------------------------------------	---

மேயுமோ	{ மேய்ந்துகொண்டு போதைப்போக்குமோ?	மாயன் திருமோ	{ எம்பெருமானது திரு கூர் வாய் { மோகூர்ப்பதியில் இன்று சேரு { இன்றைக்குச் சென்று மோ { சேருமோ?
மேயாமல் அப் பால் விரை யுமோ	{ அவ்வாறு தன் காரியத் தில் கால் தாழாமல் உத்தேச்யமான விடத் திற்கு விரைந்து செல் லுமோ?	வாழ்ந்து	{ மகிழ்ச்சி பெற்று நானே வருமோ { தானேக்கு என்னிடம் மோ? { திரும்பி வந்து சேரு மோ?

*** திருமோகூராத்நோடு கலந்து பிரிந்த தலைவி அன்னத்தைத் தூது விட்டிருந்தாள்; அது மீண்டு வரத் தாழ்த்தவாறே தோழியோடு உசாவுகின்றாள் தலைவி; அன்னம் விரைந்து செல்லாது வழியிடையே தன்னுணவுகளிலே பராக் கடித்திருக்குமோ! அங்குப் போய்ச் சேர்ந்திருக்குமோ! இன்று வருமோ! நானே வருமோ! என்று அலைபாய்ந்து பேசுகின்றாளாயிற்று. (46)

7. திருக்கூடல். (தென் மதுரை.)

வாழ்விப்பா நெண்ணமோ வல்வினையி லின்னமென்னை
ஆழ்விப்பா நெண்ணமோ அஃதறியேன்—தாழ்விலாப்
பாடலழ கார்புதுவைப் பட்டர்பிரான் கொண்டாடும்
கூடலழ கானின் குறிப்பு. (47)

தாழ்வு இலா பாடல் அழகு ஆர்	{ உயர்ந்த பாசரங்களி னழகு பொருந்திய	என்னை வாழ்விப் பான் எண்ண மோ	{ என்னை உஜ்ஜீவிக்கச் செய்வதாகவோ? (அன்றி)
புதுவை பட்டர் பிரான் கொண் டாடும்	{ ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்ப் பெரி யாழ்வார் கொண்டா டிய	இன்னம்	{ இத்தனை காலம்போல் இன்னமும்
கூடல்	{ தென்மதுரைப் பதியி லெழுந்தருளியுள்ள	வல் வினையில்	{ கொடிய இருவினைகளில்
அழகா	{ ஸுந்தரராஜனே!	ஆழ்விப்பான் எண்ணமோ	{ அழுந்தச் செய்வதாக வோ?
நின் குறிப்பு	{ உனது திருவுள்ளக் கருத்து	அஃது அறி யேன்	{ அதனை அறிகின்றி லேன்.

8. ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்.

குறித்தொருவர் கொண்டாடுங் கொள்கைத்தோ கோதை
நிறத்தவூர் விண்டுசித்தர் நீடு—பிறப்பிலியூர்
தாழ்வில்லி புத்தூரென் றைவர்க்குத் தானிரந்தான்
வாழ்வில்லி புத்தூர் வளம். (48)

கோதை நிறத்த ஊர்	{ ஆண்டாளால் சீர்மை பெற்ற லூராயும்	தான் இரந்தான் பிறப்பு இலி வாழ் ஊர்	{ இரப்பதற்கு ஏற்ற வ னல்லாத தான் இரந் தவனான அநாத்புரு ஷன் வாழ்கின்ற ஊராயுமுள்ள
விண்டுசித்தர் நீடு ஊர்	{ பெரியாழ்வார் வாழ்ந்த பெரிய லூராயும்	வில்லிபுத்தூர்	{ ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரினு டைய
புது ஊர் தாழ்வு இல் இ என்று	{ 'புதிய சில ஊர்களைத் தாமதியாமல் கொடு' என்று (துர்யோத நாதிகளை நோக்கி)	வளம் ஒருவர் குறித்து கொண்டாடும் கொள்கைத் தோ	{ செழிப்பானது ஒருவரால் நினைத்துப் பாராட்டத்தக்கதோ? [அன்று; அப்ரமேயம் என்கை.]
ஐவர்க்கு	{ பஞ்சபாண்டவர்களுக் காக		

*** மூன்றாமடியில் “தாழ்வில்லி” என்ற விடத்து ‘தாழ்வு இல் இ’ என்று பிரித்துப் பொருள் கொள்ளப்பட்டது. ஈ என்னும் ஏவலொருமை வினைமுற்று ‘கொடுக்கக் கடவாய்’ என்னும் பொருளுடையது; அது இங்கு இ என்று குறுகியுள்ளது. கண்ணபிரான் பாண்டவ தூதனாய்ச் சென்ற காலத்துக் கௌரவர்களிடம் வேண்டின வரலாறு அறிக. * பொய்ச்சூதில் தோற்றபொறையுடை மன்னர்க்காய், பத்தூர் பெருதன்று” (பெரிபாழ்வார் திருமொழி 2-1-1) என்ற விடத்து எமது திவ்யார்த்த தீபிகை காண்க. (48)

9. திருக்குருகூர். (ஆழ்வார் திருநகரி.)

வளந்தழைக்க வுண்டாலென் வாச மணந்தாலென்
தெளிந்தகலை கற்றாலென் சீசீ—குளிர்ந்தபொழில்
தண்குருகூர் வாவிச் சடகோப னூரெங்கள்
வண்குருகூ ரென்றோத வாய். (49)

குளிர்ந்த பொழில்	{ குளிர்ந்த சோலைகள் குழந்த	என்றோத வாய்	{ என்று ஒருகாலேனுஞ் சொல்லாத வாயானது
குருகு ஊர் தண் வாவி	{ குருகென்னும் நீர்ப் பற வைகள் வாழப்பெற் றுக் குளிர்ந்த நீர்நிலை களையுடைய	வளம் தழைக்க உண்டால் என்	{ வளமாக வுண்டால்தா னென்ன?
சடகோபன் ஊர்	{ நம்மாழ்வாரவதரித்த தலம்	வாசம் மணந் தால் என்	{ சுகந்தப் பொருள்களை யுண்டு பரிமளம் வீசி “ஊல்தானென்ன?
எங்கள் குருகூர்	{ எங்கள் திருக்குருகூர்	தெளிந்த கலை கற்றால் என்	{ நல்ல சாஸ்திரங்களை யோதினால்தானென்ன? [ஒன்றினாலும் ஒரு பயனுமுண்டாகாது.] சீசீ நினைதக்குறிப்பு.

20. திருத்தொலைவில்லிமங்கலம். [இரட்டைத் திருப்பதி.]

வாயு மனைவியர்பூ மங்கையர்க ளெம்பிராற்கு
ஆயுதங்க ளாழிமுதல் ஐம்படைகள்—தூய
தொலைவில்லி மங்கலமூர் தோள்புருவ மேனி
மலைவில் லிமங்கலந்த வான். (50)

எம் பிராற்கு வாயும் மனைவி யர்	{ எம்பெருமானுக்கு பொருந்திய தேவிமார்	தூய தொலை வில்லி மங்கலம்	{ பரிசுத்தமான தொலை வில்லி மங்கலமென்ப தாம்;
பூ மங்கையர்கள்	{ ஸ்ரீதேவியும் பூதேவியு மாவர்;	தோள் புருவம் மேனி	{ திருத்தோள்களும் திருப் புருவமும் திருமேனி நிறமும்
ஆயுதங்கள்	{ படைக்கலங்களோ வென்றால்	மலை வில் இமம் கலந்த வான்	{ (முறையே) மலையும் வில் லும் குளிர்ச்சிபொருந் திய மேகமுமொக்கும்.
ஆழி முதல் ஐ ப்படைகள் ஊர்	{ சக்கரம் முதலான பஞ் சாயுதங்களாம்; திருப்பதியோவென்றால்		

*** பூமங்கையர் என்ற ஒரு சொல்லிலேயே ஸ்ரீதேவியும் பூதேவியும் பொருள்படுவர்; பூவிலே தோன்றிய மங்கையென்று கொண்டால் ஸ்ரீதேவி; இனி பூவென்பதை (ஶு) என்னும் வட சொல் விகாரமாகக் கொண்டு பூவாகிய மங்கையென்றால் பூமிப்பிராட்டி; இஃது இரட்டிற மொழிதலெனப்படும். உபமேயங்களான தோள் புருவம் மேனியாகிய மூன்றையும் ஒரு சேரக் கூறி, உப

மானங்களான மலை வில் வான் ஆகிய மூன்றையும் ஒரு சேரக் கூறியுள்ளார்; முறைநிரணிறைப்பொருள்கோள்வகையில் முறையே அந்வயித்துப் பொருள் காண்க. (50)

11. சீர்வரமங்கை—வானமாமலை.

வானோர் முதலா மரமளவா வெப்பிறப்பும்
ஆனேற் கவதியிட லாகாதோ—தேனேயும்
பூவர மங்கை புவிமங்கை நாயகனே
சீவர மங்கையர சே.

(51)

தேன் ஏயும் பூ வர மங்கை	{ தேன் மலிந்த தாமரைப் பூவிலுள்ள சிறந்த மங்கையான பெரிய பிராட்டியார்க்கும்	மரம் அளவு ஆ	{ ஸ்தாவரஜன்மமீருக வுள்ள
புவி மங்கை நாயகனே சீவரமங்கை	{ பூயிப்பிராட்டிக்கும் கணவனான திருமாலே!, வானமாமலைத் திருப் பதிக்குத் தலைவனே!	எப் பிறப்பும் ஆனேற்கு	{ எல்லாப் பிறப்புகளு மெடுத்து வருந்திய எனக்கு
வானோர் முதல் ஆ	{ தேவஜன்மம் முதற் கொண்டு	அவதி இடல் ஆகாதோ	{ இப்பிறப்புக்கு முடிவு இன்னநாளில் என்று அருளிச் செய்யலாகா தோ?

*** திருநாங்கூரைச் சுற்றிப் பதினொரு திருப்பதிகள் போல, ஆழ்வார் திருநகரியைச் சுற்றி ஒன்பது திருப்பதிகள் ப்ரஸித்தம். சோழநாட்டுத் திருப்பதிகளைப் பாடினபோது கீழே திருநாங்கூர்த்திருப்பதிகள் பதினொன்றையும் வரிசையாகப் பாடியுள்ளார். அங்ஙனமே இங்கும் பாடவேண்டியிருக்க, இந்த நவ திருப்பதிகளுள் சேராத வானமாமலையையும் திருக்குறுங்குடியையும் இவற்றினிடையே சேர்த்துப் பாடுகின்றார்; இதற்குக் காரணம் யாதோ வென்று ஆலோசித்த நமக்குத் தோன்றியது இது; திருநாங்கூர்த்திருப்பதிகள் பதினொன்றையும் திருமங்கையாழ்வார் பெரிய திருமொழியில் வரிசையாகப் பாடினபடியாலே அதற்குச் சேர இவரும் வரிசையாகவே பாடிப் போந்தார்; நம்மாழ்வார் நவதிருப்பதிகளை அங்ஙனம் வரிசையாகப் பாடிற்றவர். ஆகவே இவரும் வரிசையாகப் பாடாது கலந்து பாடுகின்றார் போலுமென்று தோன்றிற்று. (51)

12. தென்திருப்பேரை.

அரைசாகி வையமுழு தாண்டாலு மின்பக்
கரைசார மாட்டார்கள் கண்டீர்—முரைசாருந்
தென்திருப்பே ரைப்பதியான் சீர்கேட்டு நாவிலவன்
தன்திருப்பே ரைப்பதியா தார்,

(52)

முரைச ஆரும்	{ முரஜவாத்தியம் முழங் கப்பெற்ற	நாவில் பதியா தார்	{ தமது நாக்கினில் திருத்தமாக உச்சரி யாதவர்கள்
தென்திருப்பே ரை பதியான்	{ தென்திருப்பேரையென் னும் தலத்திலுறையும் பெருமானுடைய	அரைச ஆகி	{ ஒரு நாயகமாங்
சீர் கேட்டு	{ சிறப்பை காதினால் கேட்டு	வையம் முழுது ஆண்டாலும்	{ நிலவுலகம் முழுவதை யும் அரசாளப்பெற்ற லும்
அவன் தன் திரு பேரை	{ அப்பெருமானுடைய மகரநெடுங்குழைக் காதனென்னுந் திரு நாமத்தை	இன்பம் கரை சார மாட்டார் கள்	{ பேரின்பக் கரையாகிய முத்திலத்தை அடைய மாட்டார்கள்.

***இம்மையில் பெருஞ்செல்வம் பெற்றுப் பெருவாழ்வு வாழ்ந்தாலும் அது இம்மையிலேயே யொழிந்திடுவதன்றி அதனால் மறுமையில் யாதொரு நற்பயனும் கைகூடாதென்பது இப்பாட்டின் உட்கருத்து. அரைசு, முரைசு—இடைப்போலி; எதுகை நோக்கி வந்தது. முரஜமென்னும் வடசொல் முரசெனத்திரிந்தது; மங்கல வாத்தியங்கனெல்லாவற்றையும் கொள்ளலாயிங்கு. இத்திருப்பதியின் பரிபூர்த்தியான திருநாமம் 'திருப்பேரையில்' என்பதாம். இத்திருநாமத்தில் ஏகதேசங் கொண்டு 'திருப்பேரை' எனவழங்கப்பட்டு வருகின்றது. திருவாய்மொழியில் (7-3) * வெள்ளைச் சுரிசங்கு பதிகத்தின் முதற்பாட்டின் எமது திவ்யார்த்த தீபிகையுரையில் இதைப்பற்றின விரிவு காண்க. (52)

13. திருவைகுந்தம்-ஸ்ரீவைகுண்டம்.

(பெண்ணிலைமையெய்திப் பாடும் பாசரம்.)

நாருடுத்துத் தூசு தலைக்கணியும் பேதையிவள்
நேருடுத்த சிந்தை நிலையறியேன்—போருடுத்த
பாவைகுந்தம் பண்டொசித்தான் பச்சைத் துழாய்நாடும்
சீவைகுந்தம் பாடும் தெளிந்து. (53)

தார் உடுத்து	{ தலையில் அணிந்து கொள்ளவேண்டிய பூ மாலையை அரையில் உடுத்துக்கொண்டு	பண்டு	{ முன்பு [ஸ்ரீராமாவதாரத் தில்]
தூசு தலைக்கு அணியும்	{ அரையில் உடுக்கவேண் டிய ஆடையை முடி மீது அணிந்துகொள் கின்ற	ஓசித்தான்	{ தனது வில்லம்பை ஏவி முறித்த பெருமானு டைய
பேதை இவள்	{ இந்த இளம்பெண்ணை வள்	பச்சை துழாய்	{ பசுமைதங்கிய திருத் துழாய் மாலையை
தெளிந்து	{ மனத்தெளிவுகொண்டு	நாடும்	{ விரும்புவாள்;
போர் உடுத்த பாவை	{ யுத்தத்திற்குச் சித்த மாய் நின்ற பெண்ணை கிய தாடகையானவள்	சீவைகுந்தம் பாடும்	{ ஸ்ரீவைகுண்டத் திருப் பதியைப் பாடுகின்றார்;
குந்தம்	{ தன்மீது எறிந்த சூலா யுத்ததை.	நேர் உடுத்த சிந்தை நிலை அறியேன்	{ [ருஜுவாகச் சென்று கொண்டிருந்த இவ ளது மனம் இவ்வாறு மாதிரி நிலையைப்பற்றி யான் அடியறியேன்.

*** "அறியாக்காலத்துள்ளே அடிமைக்கண் அன்பு செய்வித்து" என்று நம்மாழ்வாரருளிச் செய்தபடியே மிக்க இளமையிலேயே பகவத்விஷயத்தில் அவ் காஹனம் சிலவ்யக்தி விசேஷங்களுக்கே உண்டாகும்; அத்தகைய அவகாஹனம் தமக்கு உண்டாயிருக்கிறபடியை ஐயங்கார் தாம் அந்யாபதேசத்தாலே பேசுகிறபடி இது. * முலையோ முழுமுற்றும் போந்தில * என்கிற திருவிருத்தப்பாசரமும் * ஐய புழுதியுடம்பனைந்து * என்கிற பெரியாழ்வார் பதிகமும் போல இச் செய்யுள் தாய் பாசரமாக அமைந்தது. பொதுவாகப் பெண்ணைச் சொல்லும் பாவை என்னுஞ் சொல் இங்கு (முன்னுமடியில்) சந்தர்ப்பம் நோக்கித் தாடகையைச் சொல்வற்று. குந்தம்—வடசொல். (53)

14. திருப்புளிங்குடி.

(இதுவும் பெண்மையிற் பேசும் பாசரம்.)

தெளியும் பசும்பொற் சிறைக்காற்று வீச
விளியுந் துயர்போய் விடுமே—எளியேற்கு
அருளப் புளிங்குடிவா டுச்சுதனைக் கொண்டு
கருளப்பு ளிங்குவந்தக் கால், (54)

எளியேற்கு அருள	ஏழையேனாகிய எனக்கு அருள் செய்யுமாறு	(அப்போது)	தெளியும் பசும் பொன்	{ தெளிந்த பசும்பொன் மயமான
புளிங்குடி வாழ்	{ திருப்புளிங்குடிப்பதியில் வாழ்கின்ற	சிறை	{ (அப்பகூரிராஜனுடைய) சிறகினின்று	
அச்சுதனை	எம்பெருமானை	காற்று வீச	காற்று வீசுதலாலே	
கொண்டு	{ எழுந்தருளப் பண்ணிக் கொண்டு	விளியும் துயர்	{ மரண தசை யென்ன லாம்படியான (இப்போ தைய) துக்கம் தொலைந் திடும்.	
கருளப் புள்	{ கருத்மாவாகிற பகூ ராஜன்	போய் விடும்		
இங்கு வந்தக் கால்	{ என்னருகே வரப்பெற் ருல்			

* * * காதலனைப் பிரிந்து வருந்துகின்ற காதலி 'இப்பொழுதே எம்பெருமான் கருடாருடலாக வந்து என்னைச் சார்ந்தால்தான் எனது பரிதாபநிலை நீங்கும் என்று சொல்லுவதாக இப்பாட்டு அமைக்கப்பட்டது. இத்திருப்பதியைப் பாடுகின்ற நம்மாழ்வார் "புளிங்கு நீர்முனிலின் பவளம்போல் கனிவாய் சிவப்ப நீ காண வாராயே" என்பது முதலிய பாசரங்களினால் எம்பெருமானைத் தம்மீடம் வருமாறு கோரியிருப்பது இங்கே நினைக்கத் தக்கது. (54)

15. வரகுணமங்கை.

(இதவும் பெண்மையிற் பாசரம்)

காலமும் நோயுங் கருதாத வன்னைமீர்
வேலன் வெறியை விலக்குமின்கள்—மாலா
வரகுண மங்கையன்தான் வண்டுழாய் மேலா
தரகுண மங்கை தனக்கு.

(55)

காலமும்	{ இப் பெண்பிள்ளையின் பருவத்தையும்	மால் ஆம் வர	{ திருமாலாகிய வரகுண மங்கைத்திருப்பதியெம் பிரானது திருவடிகளில் சாத்தின
நோயும்	{ இவளுக்கிப்போது நேர் ந்துள்ள நோயின் தன்மையையும்	வள்துழாய்மேல்	{ திருத்துழாயின்மீது ஆதர குணம்
கருதாத	{ ஆராய்ந்து உண்மை யறிய மாட்டாத	ஆதர குணம்	{ ஆசையாகிய குணமுள் ளது; (ஆதலால்)
அன்னைமீர்	தாய்மார்களே!	வேலன் வெறி	{ வேலனுடைய வெறியா யை விலக்கு
மங்கை தனக்கு	உங்கள் பெண்ணுக்கு,	யின்ன்கள்	{ டுதல் இங்கு நிகழாத படி விலக்கிவிடுங்கள்.

* * * திருவிருத்தத்தில் * சின்மொழி நோயோ கழிபெருந் தெய்வம் * என்குற பாசரத்தையும், திருவாய்மொழியில் * தீர்ப்பாரையாமினி * என்னும் பதிகத்தையும் பின்பற்றிப் பேசிய பாசரமிது. தலைவிக்குத் தலைவனது பிரிவினாலுண்டான நோயின் வலகூண்யத்தை யறியாத தாய்மார்கள் தேவதாந்தர ஸ்பரிசத்தினாலுண்டான நோயிது என்று மயங்கி விபரீத முறையில் பரிஹாரம் நடத்தப்பார்க்க, உண்மைக் காரண முணர்ந்த தோழி அதனை விலக்குவதாக வைத்துப் பேசியது இது.

16. திருக்குளந்தை—பெருங்குளம்.

தனக்குடலம் வேருள தன்மை யுணரான்
மனக்கவலை தீர்ந்துய்ய மாட்டான்—நினைக்கில்
திருக்குளந்தை யாருரைத்த சீர்க்கிதை பாடுந்
தருக்குளந்தை யாமலிருந் தால்.

(56)

நினைக்கில்	{ ஆராய்ந்து பார்க்குமள வில்	உளம் தையாம லிருந்தால்	{ ஒருவனது மனத்தில் பத்யாமலிருந்தால் (அவன்)
திருக்குளந்தை யார் உரைத்த	{ திருக்குளந்தை யெம் பெருமான் (கீதாசார்ய னாயிருந்து) அருளிச் செய்த	தனக்கு உடலம் வேறு ஆன தன்மை உண ரான்	{ தேஹாத்ம ப்ரமம் நீங் கப் பெறமாட்டான் ;
சீர் கீதை	{ சிறந்த கீதா சாஸ்த் ரத்தை	மனம் கவலை தீர்ந்து உய்ய மாட்டான்	{ ஸாம்ஸாரிகங்களான மனோ வேதனைகள் நீங்கி உஜ்ஜீவிக்கவும் பெற மாட்டான் .
பாடும் தருக்கு	{ படிப்பதனா லுண்டாகிய மனக்களிப்பு		

* * * “ அறிவினாற் குறைவில்லா அகன்ஞாலத்தவரறிய நெறியெல்லா மெடுத்த
துரைத்த நிறைஞானத் தொருமூர்த்தி ” என்று நம்மாழ்வா ரருளிச்செய்தபடி
ஸகலார்த்தங்களையும் விளக்கத் தோன்றிய கீதாசாஸ்த்ரத்தை யருளிச்செய்தவர்
திருக்குளந்தைப் பெருமாளென்று இப்பாட்டில் காட்டியிருப்பது தர்மியின் ஐக்கியத்
தைப்பற்ற. அந்த கீதையின் பொருளை யறியப்பெறாதார்க்கு உஜ்ஜீவனமில்லை
யென்றராயிற்று. (56)

17. திருக்குறுங்குடி.

தாலத் திழிகுலத்துச் சண்டாள மாணலும்
மேலத் தவரதனின் மேன்மைத்தே—கோலக்
குறுங்குடிவாழ் மாயன் குரைகழற்கா ளாகப்
பெறுங்குடியாய் வாழ்வார் பிறப்பு.

(57)

கோலம் குறுங் குடி வாழ் மாய ன்	{ அழகிய திருக்குறுங்குடிப் பதியில் வாழ்கின்ற பெருமானுடைய ஒலிக்கின்ற வீரக்கழலை யணிந்த திருவடி களுக்கு	பிறப்பு தாலத்து இழிகுலத்து சண்டாளம் ஆனாலும்	{ ஜன்மமானது இந்நிலவுலகத்தில் தாழ்ந்த சாதியைச் சேர்ந்த சண்டாள ஜாதியிலான லும்
குரை கழற்கு	{ அடிமையாசப் பெறு கின்ற குலத்திற் பொருந்துபவராய்	மேல் அத்தவர் அதனின்	{ உயர்குடிப் பிறப்பை யுடைய அந்த முனிவர் களின் பிறவியைக் காட்டிலும்
ஆள் ஆக பெ றும குடி ஆய்	{ வாழ்கின்றவர்களி னுடைய	மேன்மைத்து	{ சிறப்புடையதாகும்.
வாழ்வார்			

* * * உலகப் பிரசித்தமான நம்பாடுவான் சரித்திரம் இத்திவ்விய தேசத்தோடு
தொடர்புடைய தர்தலால் இந்தச் செய்யுள் இங்ஙனே அமைந்தது மிகப் பொருத்தம்.
தலம் என்ற வடசொல் தாலமென நீண்டது ; பூதலமென்கை. (57)

18. திருக்கோளூர்.

பிறப்பற்று மூப்புப் பிணியற்று நாளும்
இறப்பற்று வாழ் விருப்பீர்—புறப்பற்றுத்
தள்ளுங்கோ ளூரரவில் தாமோ தரன்பள்ளி
கொளளுங்கோ ளூர்மருவுங் கோள்.

(58)

பிறப்பு அற்று	{ மேன்மேலும் பிறப்பது ஒழிந்து	இறப்பு அற்று	{ அவற்றோடு அநுபந்தி யான மரணமும் நீங்கி
மூப்பு பிணி அற்று	{ கிழத்தனமும் வியாதி யும் அடுத்தடுத்து வகு வது நீங்கி	நாளும் வாழ்	{ (ஸம்ஸார ஸம்பந்தமின் றியே) எப்போதும் முக் தர்களாய் வாழும்படி

கோட்டியூர். 2—6—2. * கொங்குங்குடந்தையுங் கோட்டி * 4—4. * நாவகாரியம் பதிகம். திருமங்கை. பெ. தி. 7—1—3. * தாரேன்...திருக்கோட்டியூரே. 9—10. * எங்களெம்மிறை பதிகம். 10—1—9 * கம்பமா...கோட்டியூர்க்கண்டு. * பெரியமடல். * கோட்டியூரன்ன வருவினாரியை*.

43. திருமெய்யம். (ஒருவர்பாடல்.) திருமங்கை. பெ. தி. 2—5—3. * பெண்ணகி...மெய்யமென்னும் * 3—6—9. * நிலையாளாநின்...திருமெய்யமலையாளா * 5—5—2. * கலையாளா...மெய்யமலையாளன். * 6—8—7. * கட்டேறு நீள்...மெய்யமமர்ந்த * 8—2—3. * அருவிசோர்...மெய்யம் வினவி. * 9—2—3. * வேயிருஞ்...மெய்யமணலார். * 10—1—5. * சுடலையில்...மெய்யத்துள்ளே. * 11—7—5. * மையார்கடலும்...மெய்யமலையானே. * திருக்குறள். 19. * பிண்டியார்...அரங்கம் மெய்யம். * பெரியமடல் * திருமெய்யத்தின்னமுத வெள்ளத்தை *

44. திருப்புல்லாணி. (ஒருவர்பாடல்.) திருமங்கை. 9—3. தன்னை நைவிக்கிலென் - பதிகம். 9—4 * காவார்மடல் பதிகம். பெரியமடல். * புல்லாணித் தென்னன் *

45. திருத்தண்கால். (இருவர்பாடல்.) பூதத்தார். 70. * தமருள்ளம்...தண்கால் * பெ. தி. 5—6—2. * பேராணை...திருத்தண்காலாராணை. * சிறியமடல் * பேராலிதண்கால். * பெரியமடல் * தண்கால் திறல்வலியை. * திருநெடுந். 17. * பொங்கார்...ஆங்கேதண்காலும். *

46. திருமோகூர். (இருவர்பாடல்.) நம்மாழ்வார். திருவாய். 10—1. * தாளதாமரை பதிகம். திருமங்கை. சிறியமடல். * சீராரும்மாலிருஞ்சோலை திருமோகூர். *

47. திருக்கூடல். [தென்மதுரை.] (ஒருவர்பாடல்.) திருமங்கை. பெ. தி. 9-2-5 * கோழியுங் கூடலும். *

48. மூவிலிபுத்தூர். (இருவர்பாடல்.) பெரியாழ்வார் 2-2-6. * மின்னையை...இன்னிசைக்கும் வில்லிபுத்தூர். * ஆண்டாள். நா. தி. 5—5. * மென்னடையன்னம்...வில்லிபுத்தூர் ருறைவான்றன். *

49. திருக்குகூர். (ஒருவர்பாடல்.) நம்மாழ். திருவாய். 4—10. * ஒன்றுந் தேவு பதிகம்.

50. தொலைவில்லீமங்கலம். (ஒருவர்பாடல்.) நம்மாழ். 6—5 * துவளில் பதிகம்.

51. சீரிவரமங்கை. (ஒருவர்பாடல்.) திருவாய். 5—7. * நோற்றநோன்புபதிகம்.

52. தென்திருப்பேரெயில். (ஒருவர்பாடல்.) திருவாய். 7—3. * வெள்ளைச்சரிபதிகம்.

53. மூர்வைகுண்டம். (ஒருவர்பாடல்.) திருவாய். 9—2—4. புளிங்குடிக்கிடந்து...வைகுந்தத்துள் நின்று. * 9—2—8. * எங்கள்கண்...திருவைகுந்தத்துள்ளாய் *

54. திருப்புளிங்குடி. (ஒருவர்பாடல்.) திருவாய். 8—3—5. * கொடியார்மாட...புளிங்குடியும். * 9—2. * பண்டைநாளாலே பதிகம்.

55. வரகுணமங்கை. (ஒருவர்பாடல்.) திருவாய். 9—2—4. புளிங்...வரகுணமங்கையிருந்து.

56. திருக்குளந்தை. (பெருங்குளம்.) (ஒருவர்பாடல்.) திருவாய். 8—2—4. * கூடச்சென்றேன்...மாடக் கொடிமதிள் தென்குளந்தை. *

57. திருக்குறுங்குடி. (நால்வர் பாடல்.) திருமழிசை. திருச்சந். 62. * கரண்ட மாடு...குறுங்குடி நெடுந்தகாய் * நம்மாழ்வார். திருவாய். 1—10=9. * நம்பியைத் தென்குறுங்குடி. * 3—9—2. * உளகைவே...குறுங்குடி மெய்ய்மெயே. * 5—5. * எங்ஙனையோபதிகம். பெரியாழ்வார். 1—5—8. * உன்னையும்...மன்னு குறுங்குடியாய். * திருமங்கை. பெ. தி. 1—6—8. * ஏவினார்...குறுங்குடி நெடுங் * 5—6—2. * பேராணக் குறுங்குடி. * 6—3—3. * மானைய்நோக்கு நல்லார்...கோனேகுறுங்குடியுள் * 9—5. * தவளவிளம் பதிகம். 9—6. * அக்கும்புலி பதிகம். பெரியமடல்—*தென்னன் குறுங்குடியுள். * திருநெடுந். 14. முளைக்கதிரைக் குறுங்குடியுள் முகிலை.*

58. திருக்கோளூர். (ஒருவர்பாடல்.) திருவாய். 6—7.* உண்ணுஞ்சோறுபதிகம். 8—3—5. * கொடியார்மாடக் கோளூரகத்தும். * *

பாண்டிநாட்டுத் திருப்பதிகளின் பாடல் குறிப்பு முற்றிற்று.

மலைநாட்டுத் திருப்பதிகள் பதின்மூன்று.

1. திருவனந்தபுரம்.

கோளார் பொறியைந்துங் குன்றியுட லம்பழுத்து
மாளாமுன் நெஞ்சே வணங்குதியால்—கோளார்
சினந்தபுரஞ் சுட்டான் திசைமுகத்தான் போற்றும்
அனந்தபுரஞ் சேர்ந்தா னடி.

(59)

நெஞ்சே	எனது மனமே !		
கோள் ஆர்	{ (கண்ட வழிகளிலும்)		
பொறி ஐந்தும்	{ இழுத்துச் செல்லுந்	திசைமுகத்தான்	நான்முகனும்
	{ தன்மை பொருந்திய		
	{ பஞ்சேந்திரியங்களும்		
குன்றி	{ வலிமையொடுங்கி	போற்றும்	{ துதித்து வணங்கப்
உடலம்	{ உடம்பானது		{ பெற்ற
பழுத்து	{ (ஐரையினால்) தளர்ச்சி		
மாளா முன்	{ யையடைந்து	அனந்தபுரம்	{ திருவனந்தபுரத் தெம்
	{ இறப்பதற்கு முன்னே	சேர்ந்தான்	{ பெருமானுடைய திரு
	{ பகைவர்களாகிய அசுரர்	அடி	{ வடிகளை
	{ கள் கோபித்து எதிரிடு		
கோளார் சினந்த	{ வதற்கு இடமாயிருந்த	வணங்குதி	{ வணங்குவாயாக ஆல் -
புரம் சுட்டான்	{ திரிபுரங்களை நெற்றிக்		{ அசை).
	{ கண்ணினால் எரித்		
	{ தொழித்தவனான சிவ		
	{ னும்		

*** மும்மூர்த்திகளில் மற்றையிரு மூர்த்திகளாலும் வணங்கப்பெற்ற அனந்த பத்மநாபனை மூப்பு முதிர்ந்து இறப்பு நேருவதற்கு முன்னே வணங்குக வென்று நெஞ்சுபோல்வாரான தொண்டர்களை நோக்கிக் கூறியவாறு (59)

2. திருவண்பரிசாரம்.

(பெண்ணிலைமை யெய்திப் பாடும் பாடல்.)

அடியுங் குளிர்ந்தாள் அறிவுங் குலைந்தாள்
முடிகின்றாள் மூச்சடங்கு முன்னே—கடிதோடிப்
பெண்பரிசா ரங்குப் பிறப்பித்து மீளுவார்
வண்பரிசா ரங்கிடந்த மாற்கு.

(60)

அடியும் குளிர்ந் தாள்	{ (இவள்) கால்களும் குளிரப்பெற்று	வண் பரிசாரம் கிடந்த மாற்கு	{ திருவண் பரிசாரத்தி லெழுந்தருளியுள்ள திருமாலிடத்தில்
அறிவும் குலைந் தாள்	{ அறிவும் அழியப்பெற்று	கடிது ஓடி அங்கு	{ விரைந்து சென்று அவ்விடத்து
முடிகின்றூள்	{ முழர்ஷுவாயுமிருக்கின் ரூள்;	பெண் பரிசு	{ இப்பெண்ணின் தன் மையை
முச்சு அடங்கும் முன்னே	{ இவள் உயிரோடிருக் கையில்	பிறப்பித்து மீளுவார் ஆர்	{ தெரிவித்து திரும்பவல்லார் யாரோ?

*** நாயகனோடு கூடிப் பிரிந்த நாயகி பிரிவாற்றாமையிற் படுகின்ற பெருந் துயரத்தைக் கண்டு ஆற்றமாட்டாத தாயானவள், தன்னாற்றாமையினால்தான் 'இவளது நிலைமையை நாயகனிடஞ் சென்று தெரிவித்துவரக் கூடிய தூதுவர் இல்லையே' என்று சொல்லி வருந்தும் பாசரம்து. திருவண்பரிசாரத் தெம்பெருமான் வீற்றிருந்த திருக்கோலங் கொண்டவனென்பதை * வருவார் செல்வார் வண்பரிசாரத்திருந்த என் திருவாழ் மாற்பற்கு * என்கிற திருவாய்மொழிப் பாசர முணர்த்தும்; ஆகவே இங்கு ஈற்றடியில் கிடந்து என்பதற்கு பள்ளி கொண்டிருக்கின்றவென்று பொருள் கொள்ளுதல் பொருந்தாது. (60)

3. திருக்காட்கரை,

மார்க்கமும் தாந்தாம் வழிபடுந் தெய்வமும்
ஏற்க வுரைப்பார்சொ லெண்ணோதே—தோற்குரம்பை
நாட்கரையா முன்னமே நன்னெஞ்சே நாரணனங்
காட்கரையாற் காளாகாய் காண்.

(61)

நல் நெஞ்சே தாம் தாம்	{ எனது நல்ல மனமே! (உலகிலுள்ள) அவரவர்கள்	சொல் எண் னாது	{ பேச்சுக்களைப் பேணாமல்
வழிபடும் மார்க்க மும்	{ எம்பெருமானை யடைவ தற்கு ஸாதனமாகக் கொள்ளும் வழிகளும்	தோல் குரம்பை நாள் கரையா முன்னமே	{ தோலினால் வேய்ந்த குடிசை போன்றஉடம் பின் வாழ்நாள் கழிவ தற்கு முன்னமே [இறப் பதற்குள்ளே]
(தாம் தாம் வழி படும்) தெய்வ மும்	{ அவரவர்கள் வணங்கு கின்ற தெய்வங்களும் (ஆகிய இவற்றிற்கு)	நாரணன் ஆம் காட்கரை யாற்கு	{ திருக்காட்கரைப் பதியி லுள்ள மூமந்நாரா யணனுக்கு
ஏற்க உரைப் பார்	{ பொருந்துமாறு வலி யுறுத்திப் பேசுகின்ற புற ம த த் த வ ர் க ளி னுடைய	ஆள் ஆகாய்	{ அடிமைப்படுவாயாக.

*** திரும்ங்கையாழ்வார் பெரிய திருமொழியில் "பிச்சச்சிறுபீலிச் சமண் குண்டர் முதலாயோர் விச்சைக்கிறையென்னுமவ் விறையைப் பணியாதே" என்றும் "வெள்ளியார் பிண்டியார் போதியாரென்றிவரோதுகின்ற கள்ளநூல் தண்ணையுங் கருமமன்றென்றுய்ய" என்று மருளிச் செய்துள்ளவற்றைப் பின்பற்றிப் பேசிய பாசரம்து. (61)

4. திருமுழிக்களம்

காண்கின்ற வைம்பூதங் கட்டு மிருசுடர்க்கும்
சேண்கலந்த விந்திரற்குந் தேவர்க்கும்—மாண்கரிய
பாழிக் களத்தாற்கும் பங்கயத்து நான்முகற்கும்
முழிக் களத்தான் முதல்.

(62)

காண்கின்ற ஐம் பூதங்கட்கும்	கண்ணுக்குப் புலப்படு கின்ற பஞ்ச பூதங் களுக்கும்	மாண்கரிய பாழி களத்தாற்கும்	மாட்சிமையுடையவரும் கறுத்த பெரிய கழுத் தையுடையவருமான சிவபெருமானுக்கும்
இரு சுடர்க்கும்	ஸூரிய சந்திரர்களுக் கும்	பங்கயத்துநான் முகற்கும்	கமலாஸனான பிரம னுக்கும்
சேண் கலந்த இந்திரற்கும்	வானுலகத்தில் வாழ் கின்ற தேவேந்திரனுக் கும்	மூழிக்களத் தான்	திருமூழிக்களத்தெம் பெருமானே
தேவர்க்கும்	மற்றைத் தேவர்களுக் கும்	முதல்	மூலகாரணமாவான்.

*** மண் முதல் பிரமனீராகவுள்ள எல்லாப் பொருள்களையும் படைத்த முதற்
கடவுள் திருமாலே; அவனுறையுந் திருப்பதி திருமூழிக்களம்—என்றாயிற்று. (62)

5. திருப்புலியூர்.

(பெண்ணிலைமையெய்திப் பேசும் பரசரம்)

முதல்வண்ண மாமே முலைவண்ண முன்னே
விதிவண்ண நீங்கி விடுமே—சதுரத்
திருப்புலியூர் நின்றான் திருத்தண்டுழாயின்
மருப்புலியூர் தென்றல் வரின்.

(63)

சதுரம் திருப் புலியூர் நின் றான்	அழகிய குட்ட நாட்டுத் திருப்புலியூரில் நின்ற மாயப்பிரானுடைய	வரின்	இங்கே வந்து வீசுமா யின் (அப்பொழுது, எனக்கு)
திரு தண் துழா யின்	குளிர்ந்த திருத்துழாய் மாலையினுடைய	முலை வண்ணம்	தனத்தின் நிறம் (விர ஹத்தினாலுண்டான வைவர்ணியம் மாறி)
மரு பு(ல்)லி	பரிமளத்தை அகைந்துகொண்டு	முதல் வண்ணம் ஆம்	முன்னைய நிறமே வந்து சேரும்;
ஊர்	உலாவுந்தன்மையை யுடைய	முன்னே விதி வண்ணம்	பூர்வஜன்ம பாப பலகை நேர்ந்த பிரிவுத்துயர் முழுவதும்
தென்றல்	தென்றல் காற்றினது	நீங்கி விடும்	தொலைந்து போம்.

*** காதலி தனது நிலைமையை அன்புடைத் தோழியர்க்கு வெளிப்படை
யாக உரைத்ததிது. * கெண்டை யொண்கணும் துயிலும், என்னிறம் பண்டு பண்டு
போலொக்கும், மிக்கசீர்த் தொண்டரிட்ட பூந்துளவின் வாசமே, வண்டு கொண்டு
வந்து துமாகிலே * என்ற பெரிய திருமொழிப்பாசுரத்தின் போக்கை ஒருபுடை
யொத்தது. இத்திருப்புலியூர்ப்பதியை நம்மாழ்வார் அதுபவிக்கையில் தமது நிலைமை
யைத் தோழிமார் அன்னையர்க்கு உரைப்பதாக வைத்துப் பதிகம் பாடினர்;
ஐயங்கார் தம் நிலைமையைத் தாமே தோழிக்கு உரைப்பதாக வைத்துப் பாடின
ராயிற்று. (63)

6. திருச்செங்குன்றூர்த்திருச்சிற்றூறு.

வரவேண்டுங் கண்டாய் மதிகலங்கி விக்குள்
போரவே உயிர்மாயும் போழ்து—பரமேட்டி
செங்குன்றூர் மாலே சிறைப்பறவை மேற்கனகப்
பைங்குன்றூர் கார்போற் பறந்து.

(64)

பரமேட்டி !	{ பரமபதத்தில் வீற்றிருப் பவனே !	சிறை பறவை	{ இறகுகளைக் கொண்ட பெரிய திருவடியின் மீது
திருச்செங்குன் றூர் மாலே	{ திருச்செங்குன்றூர்த் திருச்சிறுற்றெம் பெருமானே !	பைங்கனகம்	{ பசும் பொன்மயமான குன்று ஊர் } மலையின் மேலேறி வரு கார்போல் { கின்ற காளமேகம்போல்
மதி கலங்கி விக்குள் பொர	{ எனது அறிவு ஒடுங்கி விக்கலானது உபத்திர விக்க	பறந்து வர	{ விரைந்து வந்து சேவை வேண்டும் } சாதிக்கவேண்டும் ;
உயிர் மாயும் போழ்து	{ எனது உயிர் நீங்கும் அந்திய காலத்தில்		(கண்டாய் - அசை.)

* * * இதில் திருச்செங்குன்றூரென்றது அத்தலத்தின் உள்ளீடான திருச்சிறுற்றென்னும் திருப்பதியைக் கூறியவாறு. திருச்செங்குன்றூரென்னும் பெயர் கொண்ட வைணவத்தலம் கிடையாது; திருச்சிறுற்றென்பதே திவ்யதேசமாகும். “காய்சினப்பறவைபூர்ந்து பொன்மலையின் மீயிசைக் கார்முகில்போல்” என்கிற திருவாய்மொழிப் பாசுரத்தையடிபொற்றியன பின்னடிகள். (64)

7. திருநாவாய்.

பறந்து திரிதரினும் பாவி யே னுள்ளம்
மறந்தும் பிறிதறிய மாட்டா—சிறந்த
திருநாவாய் வாழ்கின்ற தேவனையல் லாலென்
ஒருநாவாய் வாழ்த்தா துகந்து.

(65)

பாவி யேன் உள் ளம்	{ தீவினையேனான எனது நெஞ்சானது	என் ஒரு நா வாய்	{ ஒருபடிப்பட்ட நாக்கை யுடைய எனது வா யானது,
பறந்து திரிதரி னும்	{ ஒரு நிலையில் நில்லாது அலைந்து திரியுமதாக இருந்தாலும்	சிறந்த திரு நாவாய் வாழ் கின்ற	{ சிறந்த திருநாவாய்ப் பதியில் வாழாநின்ற
மறந்தும் பிறிது	{ மறந்தாயினும் தேவதாந்தரத்தை	தேவனை அல் லால்	{ எம் பெருமானைவிட்டு வேறொரு தெய்வத்தை
அறிய மாட் டாது	{ மதியாது ;	உகந்து வாழ்த் தாது	{ விரும்பித் துதி செய் யாது.

8. திருவல்லவாழ்.

உகந்தார்க்கெஞ் ஞான்று முளையுகவாது
இகந்தார்க்கெஞ் ஞான்று மில்லாய்த்—திகழ்ந்திட்டு
அருவல்ல வாழ்ருவ மல்லவென நின்றூன்
திருவல்ல வாழ்றையுந் தே.

(66)

திருவல்லவாழ் உறையும் தே	{ திருவல்லவாழ்ப்பதியி லுறைகின்ற தேவன்	எஞ் ஞான்றும் இலன் ஆய்	{ எக்காலத்தும் இல்லாத வனாகியும்
உகந்தார்க்கு	{ தன்னை விரும்பினமெய் யடியார்கட்கு	திகழ்ந்திட்டு அரு அல்ல	{ விளங்கி அருவப் பொருளுமா கான்,
எஞ் ஞான்றும் உளன் ஆய்	{ எக்காலத்தும் உள்ள வனாகியும்,	வாழ் உருவம் அல்ல	{ கண்களுக்குப் புலப்பட் டுத் தோன்றுகற உரு வப் பொருளுமாகான்,
உகவாது இகந் தார்க்கு	{ தன்னை யுகவாமல் இல்லை செய்யும் நாஸ் திகர்கட்கு	என நின்றூன்	{ என்று கூறுமாறு இருக்கின்றூன்.

*** “மெய்யார்க்கே மெய்யனாகும்.....பொய்யார்க்கே பொய்யனாகும்” என்ற திருமலைப் பாசரம், “உளனெனினிவான் அவனுருவ மிவ்வுருவுகள், உளனலனெனில் அவனருவாவ்வருவுகள்” “காணலுமாகானுளனல்லனில்லையல்லன்” என்ற திருவாய்மொழிப் பாசரங்கள் முதலியவற்றின் எமது திவ்யார்த்த தீபிகையுரையை நோக்கி விசேஷமுணர்சக. அரு—ஸூக்சுமம்; உருவம்—ஸ்தூலம். ... (66)

9. திருவண்வண்டர்.

தேவு முலகு முயிருந் திரிந்துநிற்கும்
யாவும் படைத்த விறைகண்டர்—பூவில்
திருவண்வண் டுருறையுந் தேவாதி தேவன்
மருவண்வண் டுர்துளவ மால். (67)

பூவில் திரு வண் வண் டர்	இப்பூவுலகிலுள்ள திருவண் வண் டுர்ப்பதி யில்	தேவும் உலகும்	{ தேவர்களையும் உலகங் களையும்
உறையும் தே வாதி தேவன்	வாழ்கின்ற தேவாதி தேவனை	உயிரும்	{ பிராணிகளையும்
மரு வள் வண்டு ஊர் துளவம் மால்	வாசனையுடையதும் வள ப்பமுடையதும் வண்டு கள் மொய்க்கப் பெற் றதுமாகிய திருத் துழாய் மாலை யை யணிந்த திருமால்	திரிந்து நிற்கும் யாவும்	{ (கீழ்க்கூறிய பொருள் களைவிட) வேறுக நிற் கின்ற அசேதனப் பொருள்களெல்லாவற் றையும்
		படைத்த இறை கண்டர்	{ ஆ தியிலுண்டாக்கின ஸ்வாமிகாண்மின்.

10. திருவாட்டாறு.

மாலை முடிநீத்து மலர்ப்பொன் னடிநோவப்
பாலைவனம் நீபுகுந்தாய் பண்டென்று—சாலவுநான்
கேட்டாற் றுயிலேன்காண் கேசவனே பாம்பணமேல்
வாட்டாற்றுக் கண்டுயில்கொள் வாய். (68)

கேசவனே பண்டு	எம்பெருமானே! { முன்பு இராமாவதாரத் தில்	நான் சாலவும் துயிலேன் காண்	{ நான் சிறிதும் கண்டு யில் கொள்ளேன்;
மாலை முடி நீத்து	அரசார்க்குரிய மாலையை யும் கிரீடத்தையும் பூணை மல் துறந்து	வாட்டாறு	{ (அவ்வாறிருக்க, நீயோ) திருவாட்டாற்றுப் பதி யிலே
மலர் பொன் அடி நோவ பாலை வனம் நீ புகுந்தாய் என்று கேட் டால்	பாதாரவிந்தங்கள் நோ கும்படி கொடுங்காட்டில் நீ நடந்து சென்றயென் பது கேட்டவளவிலே	பாம்பு அணை மேல் கண் துயில் கொள்வாய்	{ சேஷ சயனத்தின் மீது (கவலையின்றிக்) கண் ணுறங்குகின்றாய்ந் தோ!,

*** பதினான்கு வருடகாலம் பொன்னடிகள் குருதிசோரக் கொடுங்காட்டிலே நடந்து வருந்திய நீயாதொரு கவலையுமின்றி நிச்சிந்தையாகத் துயில், ஒரு துயரமு மனுபவியாத நான் கவலையினுற் கண்ணுறங்குவதில்லையென்று சொன்னவிது ஒரு வகைச் சமத்காரோக்தி. ... (68)

11. திருவித்துவக்கோடு.

வாய்த்த கருமமினி மற்றில்லை நெஞ்சமே
தோய்த்த தயிர்வெண்ணெய் தொட்டுண்ட—கூத்தன்
திருவிற் றுவக்கோடு சேர்ந்தாற் பிறவிக்
கருவிற் றுவக்கோடுங் காண்.

(69)

நெஞ்சமே	எனது மனமே,	சேர்ந்தால்	சேர்ப்பெற்றால்
தோய்த்த தயிர்	தோய்த்தபடியே	கருவின் பிறவி	(பிறகு) கர்ப்பஸம்பந்தம்
வெண்ணெய்	யிருந்த தயிரையும்	துவக்கு ஓடும்	நேராதொழியும் ;
தொட்டு உண்ட	வெண்ணெயையும்		(ஆதலால்)
கூத்தன்	களவுகண்டு புஜித்த	வாய்த்த கருமம்	நாம் செய்யக் கிடந்த
	மாயக் கூத்தனுடைய		காரியம்
	தான		
திரு விற்றுவுக்	வித்துவக்கோட்டுப்	இனி மற்று	இனிமேல் வேறெதுவு
கோடு	பதியை	இல்லை	மில்லை.

12. திருக்கடித்தானம்.

காண விரும்புமென்கண் கையுந் தொழவிரும்பும்
பூண விரும்புமென்றன் புன்றலைதான்—வாணன்
திருக்கடித் தானத்தான் திகிரியான் தண்டான்
திருக்கடித்தா னத்தானைச் சென்று.

(70)

வாணன்	பாணஸூரனுடைய	என்கண் காண	எனது கண்கள் காண்
திருக்கு	விபரீதச் செயலை	விரும்பும்	பதற்கு ஆசைப்படும் ;
அடித்தான்	ஒழித்தவனும்	கையும் தொழ	எனது கைகளும் கூப்பி
நத்தான்	சங்கையுடையவனும்	விரும்பும்	வணங்க ஆசைப்படுா ;
திகிரியான்	சக்கரத்தையுடையவனும்	என் தன் புன்	எனது புல்லிய தலையும்
தண்டான்	கதாயுத்ததையுடைய	தலை	
	வனுமான		
திருக்கடித்தா	திருக்கடித்தானத் திருப்	தாள் பூண	(அப்பிரானது) திரு
னத்தானை	பதியெம்பெருமானை	விரும்பும்	வடிகளைச் சூடிக்
சென்று	போய்க்கிட்டி		கொள்ள விரும்பும்.

13. திருவாறன்விளை.

சென்று புனல்முழுகிச் செய்தவங்கள் செய்தாலும்
வென்றுபுல னைந்தடக்கி விட்டாலும்—இன்றமிழால்
மாறன் விளைத்த மறையோதார்க் கில்லையே
ஆறன் விளைத்திருமா லன்பு.

(71)

சென்று புனல்	யாத்திரைசென்று புண்	மாறன் இந்தமி	நம்மாழ்வார் செவிக்
முழுகி	ணிய தீர்த்தங்களில்	முால் விளைத்த	கினிய தமிழ்ப்பாடலா
செய் தவங்கள்	நீராடி	மறை ஓதார்க்கு	கச் செய்தருளிய
செய்தாலும்	சிறந்த தவங்களைச்		வேதத்தை ஓதியுண
	செய்தாலும்		ராதவர்களுக்கு
புலன் ஐந்து	பஞ்சேந்திரியங்களையும்	ஆறன் விளை	திருவாறன் விளையெம்
வென்று	ஜயித்து அடக்கினு	திருமால் அன்பு	பெருமானுடைய
அடக்கி விட்	லும்	இல்லை	அன்பு
டாலும்			உண்டாகமாட்டாது.

*** ஈற்றடியில் ' திருமாலன்பு ' என்றது-திருமர்லிடத்து அன்பு என்றும், திருமால் செய்யுமன்பு என்றும் இருவகையாகவும் பொருள்படும். இரண்டும் உத்தேச்யமேயன்றே; * ப்ரியோ ஹி ஜ்ஞாநிநோத்யர்த்தம் அஹம் ஸ ச ம ம ப்ரிய: * என்ற கீதை காண்க. (71)

மலைநாட்டுத் திருப்பதிகள் முற்றும்.

மலைநாட்டுத் திருப்பதிகளுக்கு ஆழ்வார்பாடல் குறிப்பு.

59. திருவனந்தபுரம். (ஒருவர்பாடல்.) நம்மாழ்வார். திருவாய்மொழி. 10-2. *கெடு மிடர் பதிகம்.

60. திருவண்பரிசாரம். (ஒருவர்பாடல்.) நம். திருவாய் 8-3, 7 * வருவார் செல்வார் வண்பரிசாரத்திருந்த. * இப்பதிக முழுதும் இத்திருப்பதி விஷயமென்பது ஆசார்ய ஹ்ருதயகாரர் திருவுள்ளம்.

61. திருக்காட்கரை. (ஒருவர்பாடல்.) நம். திருவாய் 9-6 * உருகுமால் பதிகம்.

62. திருமுழிக்களம். (இருவர்பாடல்.) நம்மாழ். திருவாய் 9-7. *எங்கான லகங்கழி-பதிகம். திருமங்கை. பெ. தி. 7-1-6. * பனியேய்ப்பரங்.....திருமுழிக்களத்து விளக்கே. * பெரியமடல். * முழிக்களத்து விளக்கினை (வளத்தினை) * திருநெடுந் 10 * * பொன்னொய்....திருமுழிக்களத்தானாய் முதலானாயே. *

63. திருப்புலியூர். (இருவர்பாடல்.) நம். திருவாய் 8—9 * கருமாணிக்கமலை 10. திருமங்கை. சிறிய மடல். * பேராலி....திருப்புலியூர்.*

64. திருச்செங்குன்றூர்த்திருச்சிற்றூறு. (ஒருவர்பாடல்.) நம். திருவாய் 8-4. * வார்கடா வருவி. பதிகம்.

65. திருநாவாய். (இருவர்பாடல்), நம்மாழ். திருவாய். 9-8. * அறுக்கும் வினை பதிகம். திருமங்கை. பெ. தி. 6-3-3 * தாவாய...நாவாயுளானை. * 10-1-9. * கம்பமா களிறு...காண்டும் நாவாயுளே.*

66. திருவல்லவாழ். (இருவர்பாடல்.) நம். திருவாய். 5-9 * மானேய் நோக்கு-பதிகம். திருமங்கை. பெ. தி. 9-7. * தந்தைதாய்மக்களே-பதிகம். பெரிய மடல். * வல்லவாழ்ப்பினை மனளை *

67. திருவண்வண்டூர். (ஒருவர்பாடல்.) நம். திருவாய் 6-1.* வைகல் பூங்கழி வாய்-பதிகம்.

68. திருவாட்டாறு.(ஒருவர்பாடல்.)நம்.திருவாய்.10-6.* அருள்பெறுவார்-பதிகம்.

69. திருவித்துவக்கோடு.(ஒருவர்பாடல்)குலசேகரர். பெரு-தி. 5. * தருதுயரம் 10.

70. திருக்கடித்தானம்.(ஒருவர்பாடல்.) நம். திருவாய். 8-6. * எல்லியுங் காலை 10.

71. திருவாறன்வினை.(ஒருவர்பாடல்.)நம். திருவாய்.7-10* இன்பம் பயக்க-பதிகம்.

மலைநாட்டுத் திருப்பதிகளுக்குப் பாடல் குறிப்பு முற்றிற்று.

நடுநாட்டுத் திருப்பதிகள் இரண்டு.

1. திருவயிந்திரபுரம்.

அன்பணிந்த சிந்தையராய் ஆய்ந்த மலர்தூவி
முன்பணிந்து நீரெமக்கு மூர்த்தியரே—யென்பர்
எமையிந் திரபுரத்தார்க்கு இன்தொண்ட ரானார்
தமையிந் திரபுரத்தார் தாம்.

(72)

எம் ஐ யி ந் திர புரத்தார்க்கு	{	எமது புரத் னுக்கு	திருவயிந்திர தெம்பெருமா		அன்பு அணிந்த சிந்தையர் ஆய் ஆய்ந்த மலர் தூவி	{	பக்தி பூண்ட மனமுடை யராய் சிறந்த கற்பகப் பூக் களைச் சொரிந்து
இன் தொண் டர் ஆ னார்	{	சிறந்த களை	பக்தரானவர்		முன் பணிந்து	{	முன்னே வந்துவணங்கி நீங்கள் எங்கட்குத்
தமை இந்திர புரத் தார் தாம்	{	தேவலோகத்தவர்கள்			நீர் எமக்கு மூர்த் தியரே என்பர்	{	தெய்வமாவீர்கள் என்று போற்றுவர்.

2. திருக்கோவலூர்.

தாமரையா னுதியாய்த் தாவரங்க ளீருள
சேம வுயிருஞ் செகமனைத்தும்—பூமடந்தைக்கு
ஆங்கோ வலாயுதன் பின்னா வவதரித்த
பூங்கோ வலாயன் பொருள்.

(73)

தாமரையான் ஆதி ஆய்	{	பிரமன் முதலாக		பூ மடந்தைக்கு ஆம் கோ	{	பெரிய பிராட்டியார்க்கு உகந்த தலைவரையும்
தாவரங்கள் ஈறு ஆன	{	ஸ்தாவரப் பெரு கள் வரையிலுமுள்ள		அலாயுதன் பின் ஆ அவதரித்த	{	ஹலாயுதனான பலராம னுக்குத் தம்பியாகத் திருவவதரித்த வரையு முள்ள
சேமம் உயிரும்	{	உலகத்து வாழும் ஜீவ ராசிகளும்		பூ கோ வல் ஆயன்	{	திருக்கோவலூ ரெம் பெருமானுடைய
சேகம் அனைத் தும்	{	(அவற்றிற்கெல்லா மிட மான) எல்லாவுலகங் களும்		பொருள்	{	படைப்புப் பொருள் களாம்.

நடுநாட்டுத் திருப்பதிகள் முற்றும்.

நடுநாட்டுத்திருப்பதிகளிரண்டுக்கு ஆழ்வார் பாடல் குறிப்பு.

72. திருவயிந்திரபுரம். (ஒருவர்பாடல்) திருமங்கை. பெ. தி. 3—1 * இருந்தண்மா
நிலம் பதிகம்.

73. திருக்கோவலூர். (மூவர்பாடல்) பொய்கை. 77. * வேங்கடமும்.....நீள்
கோவல் * 86. * நீயந் திருமகளும்....காமருபூங்கோவல் * பூத்தார். 70. * தமருள்ளம்
தஞ்சை....மாமல்லகோவல். * திருமங்கை. பெ. தி. 2—4—1. * அன்றாயர்....தடந்
திகழ் கோவல்நகர்.* 2—10. * மஞ்சாடு வரையேழும்-பதிகம். 5—6—7. * சிந்த
னையை....கொந்தணைந்த பொழிற்கோவல் * 7—3—2. * தாய் நினைந்த....மதிட்கோவ
லிடைகழியாயனை * 7—10—4. * பேய்முலைத்தலை...மாயனை மதிட்கோவலிடைகழி.*

சிறியமடல். * சீரார் திருவேங்கடமே திருக்கோவலூரே. * பெரியமடல் * கோவலூர் மன்னுமிடைகழி. * திருநெடுந். 6. * அலம்புரிந்த...பொன்வினைக்கும் பொய்கை வேலிப் பூங்கோவலூர். * 7. * வற்புடைய...பூங்கோவலூர் தொழுதும். * 17. * பொங்கார்...தண்கோவலூர் பாடியாட * * * * *

நடுநாட்டுத் திருப்பதிப் பாடல் குறிப்பு முற்றிற்று.

தொண்டைநாட்டுத் திருப்பதிகள் இருபத்திரண்டு

1. திருக்கச்சி அத்திகிரி.

பொருளாசை மண்ணாசை பூங்குழலார் போகத்
திருளாசை சிந்தித் திராதே—அருளாளன்
கச்சித் திருப்பதியா மத்தியூர்க் கண்ணன்தாள்
இச்சித் திருப்பதியா மென்று.

(74)

பொருள் ஆசை	பணத்திலாசையும்	}	கச்சி திருப்பதி	}	காஞ்சி கேட்குதரங்களி
மண் ஆசை	நிலத்திலாசையும்				
பூ குழலார்	தமோமயமான பெண்	}	யூர் கண்ணன்	}	கிரியிலுறையும் பெரு
போகத்து	ணையும்				
இருள் ஆசை	(ஆகிய இவற்றை)	}	யாம் இச்சித்து	}	நாம் விரும்பி
சிந்தித்து	மனத்திற் கொள்ளாமல்				
இராதே	பேரருளாளனாகிய	}	என்று	}	எந்நாளோ?
அருளாளன்					

* * * கச்சி யென்னும் தமிழ்ச்சொல்லானது காஞ்சி என்னும் வடசொல்லின் விகாரம்; “க இதி ப்ரஹ்மணே நாம தேந தத்ர அஞ்சிதோ ஹரிஃ, தஸ்மாத் காஞ்சிதி விக்யாதா புரீ புண்யவிவர்த்திநீ.” என்கிற புராண ச்லோகத்தின்படி பிரமன் வேள்வி செய்து பூஜித்த தலத்தையே காஞ்சி யென்கிற சொல்லும் கச்சியென்கிற சொல்லும் கூறும். எனவே, கச்சியென்று ஆழ்வார்களின் திருவாக்கில் வந்தவிட மெல்லாம் தேவப்பெருமாள் ஸன்னிதியை [ஸ்ரீஹஸ்திகிரியை]ச் சொல்லியே தீருமென்பது அறியத்தக்கது. இருப்பது யாம்—இருப்பதியாம். “யவ்வரினிய்யாம்” என்பது நன்னூல். (74)

2. திருவட்ட புயங்கம் [அஷ்டபுஜம்]

என்றுந் துயருழக்கு மேழைகாள்! நீங்களிளந்
கன்றுபோல் துள்ளிக் களித்திரீர்—அன்றுநட
மிட்ட புயங்கத் திருசரண மேசரணென்
றட்டபுயங் கத்தற்கா ளாய்.

(75)

என்றும்	துயர்	}	எப்போதும் ஸாம்ஸாரிக	}	இரு சரணமே
உழக்கும்	ஏழை				
	காள்	}	கின்ற அறிவிலிகளே!	}	உபயபாதங்களே ரக்ஷ
நீங்கள்	நீங்கள்	}		}	அட்ட புயங்கத்
அன்று	புயங்	}	முற்காலத்தில் காளிய	}	இள கன்று
கத்து	நடம்				
இட்ட	தாடிய	}		}	களித்து இரீர்
					திருங்கள்.

*** அஷ்டபுஜனை எம்பெருமானுடைய க்ருஹம் என்பதாக விவக்ஷித்து இத்தலத்தைத் திருமங்கையாழ்வார் 'அட்டபுயகரம்' என்றார்; அதனையே இவர் அட்டபுயங்க மென்றாரென்று கொள்க. மூன்றாமடியில்—புஜங்கமென்னும் வடசொல் புயங்கமென்றாயிற்று; ஸர்ப்பமென்று பொருள். (75)

3. திருத்தண்கா. [பெண்மை எய்திப் பேசும் பாசுரம்.]

ஆட்பட்டேன் ஐம்பொறியால் ஆசைப்பட்டேன்றிவும்
கோட்பட்டு நானுங் குறைபட்டேன்—சேட்பட்ட
வண்காவை வண்துவரை வைத்த விளக்கொளிக்குத்
தண்காவைச் சேர்ந்தான் தனக்கு, (76)

சே ண் ப ட் ட வண் கா வை	} தேவலோகத்திலுள்ள அழகிய பாரிஜாத விருஷத்தை (தனது) அழகிய த்வார காபுரியிலே கொணர்ந்து நாட்டிய திருத்தண்காவி லெழுந் தருளியிருப்பவனாகிய தீ ப் ப் ர கா ச பகவா னுக்கு	ஆள் பட்டேன்	} அடிமைப்பட்டேன்; ஐம்பொறியால் ஆசைப் பட் டேன்	} எனது பஞ்சேந்திரியங் களாலும் அப்பெரு மானைய நுபவிக்க ஆசை கொண்டேன்;	
வண் து வ ரை வைத்த		அறிவும் கோள்			} எனது அறிவும் அப் பெருமானால் கவரப்பட்டு லஜ்ஜையும் குறையப் பட்டேன் பெற்றேன்.
தண் கா வை சேர்ந்தான் தனக்கு விளக் கொளிக்கு		பட்டு			

*** காஞ்சீபுரத்திலுள்ள தீபப்ரகாசபகவான் அல்லது விளக்கொளி யெம் பெருமானுறையும் தலத்திற்குத் துண்காவென்று திருநாமம். எம்பெருமானைக் கலந்து பிரிந்தநாயகி, தான் அவன்பாற்கொண்ட காதலின்மிகுதியைத் தோழிக்குரைத்தது.

4. திருவேளுக்கை.

தனக்குரிய ஞயமைந்த தானவர்கோன் கெட்டான்
உனக்குரிய ஞயமைந்த னுய்ந்தான்—நினைக்குங்கால்
வேளுக்கை யாளரியே வேறுதவி யுண்டோவுள்
தாளுக்கா ளாகா தவர்க்கு. (77)

வே ளு க் கை ஆள் அரியே	} திருவேளுக்கைத் தலத்து நரசிங்கமூர்த் தியே!	உய்ந்தான்	} நல்வாழ்வு பெற்றான்; (ஆதலால்)
தனக்கு உரியன் ஆய் அமைந்த		நினைக்கும் கால்	
தானவர்கோன் கெட்டான்	} இரணியாசுரன் அழிந் தொழிந்தான்; உனக்கே அடிமையாகப் பொருந்திய ப்ரஹ்லாத னென்னும் குமாரன்	உன் தாளுக்கு ஆள் ஆகாத வர்க்கு வேறு உதவி உண் டோ	} உனது திருவடிகட்கு அடிமைப்படாத வர்க் குத் துணை வேறு உள தோ? (இல்லை)
உனக்கு உரி யன் ஆய் மைந்தன்			

*** 'வேள் இருக்கை' என்னுமிரண்டு சொற்கள் வேளுக்கையென மரு விற்று. வேள் - காமம்; அதாவது இச்சை; அதனலெழுந்தருளி யிருக்குமிடம் வேளுக்கை; இதற்கு நேரான வடசொல் திருநாமம் காமாஸிகா; "காமாத் அதிவஸந் ஜீயாத் கச்சி தத்புத கேஸரி" என்றார் வேதாந்தவாசிரியர். (77)

5. திருப்பாடகம் [பாண்டவ தூதர்ஸன்னிதி.]

தவம்புரிந்த சேதனரைச் சந்திரனா தித்தன்
சிவன்பிரம னிந்திரனாச் செய்கை—உவந்து
திருப்பாடகமருவுஞ் செங்கண்மால் தன்மார்
பிருப்பாடகவுரையா லே.

(78)

உவந்து	திரு	திருவுள்ள வகப்புடனே	சந்திரன் ஆதித்	சந்திரனாகவும் ஸூரிய
பாடகம்	மரு	திருப்பாடகத்திற்	தன் சிவன்	னாகவும் சிவனாகவும்
வும்		பொருந்தியிருக்கின்ற	பிரமன் இந்தி	பிரமனாகவும் இந்திர
செம்கண்மால்		புண்டரீகாஷ்டனான திரு	ரன் ஆ செய்	னாகவும் ஆக்கிவைப்
		மால்	கை	பது
தவம் புரிந்த		(உயர்ந்த பதவிகள்	தன்மார்பு இருப்	தனது திருமார்பில் வீற்
சேதனரை		கிடைக்கவேணு	பாள் தகவு	றிருப்பவளான திரு
		மென்று) தவம் செய்த	உரையாலே	மகளின் புருஷகார
		ஆன்மாக்களை		வார்த்தையினாலாம்.

* * * பாடு அகம் - பாடகம்; பெருமைதோற்ற விருக்கும் தலம் என்றபடி. பாண்டவதூதனாகச் சென்றபோது “அரவு நீள்கொடியோ னவையுளாசனத்தை அஞ்சிடாதேயிட, அதற்குப் பெரியமாமேனி யண்டமுடுருவப் பெருந்திசையடங்கிட நிமிர்ந்தோன்” [பெ. தி. 9—1—8] என்கிற திருமங்கையாழ்வார் பாசரப்படியே பொய்யாசனமிட்ட தூரியோதனனுடைய ஸபையில் பெருங்குழியினுள்ளே விச்வரூப மெடுத்த அவஸரமாக மிகப்பெரிய திருமேனி வளர்த்தியோடே எழுந்தருளியிருக்கும் தலம் பாடகம். (78)

6. திருநீரகம்.

ஆலத் திலைசேர்ந் தழியுலகை யுட்புகுந்த
காலத்தி லெவ்வகைநீ காட்டினாய்—ஞாலத்துள்
நீரகத்தாய் நின்னடியேன் நெஞ்சகத்தாய் நீண்மறையின்
வேரகத்தாய் வேதியற்கு மீண்டு.

(79)

ஞாலத்துள்	{	இந்நிலத்தில் நீரகத்	}	உள் புகுந்த	{	அம்முனிவன் உனது
நீரகத்தாய்		திருப்பதியிலுறை		காலத்தில்		திருவயிற்றினுள்ளே
		பவனே!				புகுந்திருந்த காலத்தில்
நின் அடியேன்	{	உனக்கு ஆட்பட்ட	}	நீ ஆலத்து இலை	}	நீ ஆலிலையின் மீது
நெஞ்ச அகத்		எனது மனத்திலெழுந்		சேர்ந்து		பள்ளி கொண்டு
தாய்		தருளியிருப்பவனே!				
நீள் மறையின்	{	அனந்தமான வேதங்	}	அழி உலகை	{	பிரளயத்திலழிந்து
வேர் அகத்		களால் பிரதி பாதிக்கப்				போன வுலகங்களே
தாய்		பட்ட மூலப்பொருளா				
		யுள்ளவனே!				
வேதியற்கு	{	பிரளயக்காட்சியைக்	}	எவ்வகை	}	எவ்வாறு மறுபடியும்
		காணவெண்ணிய		மீண்டு காட்டி		யுய்
		மார்க்கண்டேயனுக்கு				

* * * என்றும் பதினாறுக நீண்ட ஆபுள்பெற்ற மார்க்கண்டேயன் பிரளயக் காட்சியைக் காணவேண்டித் தவம்புரிந்து அங்ஙனமே அநுக்ரஹம்பெற்று, பின்பு மாயவன் மாயையினால் மஹாபிரளயம் தோன்ற அப்பிரளயாரணவத்தில் அலைந்து வருந்திய அம்முனிவனுக்கு அவ்வெள்ளத்தில் ஆலிலையின்மீது ஒரு குழந்தை வடிவ

மாய் அறி துயிலமர்ந்த நீ முன்பே அழிந்த உலகங்களையும் எல்லாச் சராசரங்களையும் உனது திருவயிற்றினுட் காட்டியது என்ன ஆச்சரியமென்று ஐயங்கார் தாம் வியப் புறுவதை வினாமுகத்தால் வெளியிட்டவாறு. (79)

7. நிலாத்திங்கள் துண்டம்.

மீண்டுந் தெளியார்கள் மேதினியோர் நின்னடிப்பூப்
பாண்டரங்க மாடி படர்சடைமேல்—தீண்டிக்
கலாத்திங்கள் துண்டத்தின் மீதிருப்பக் கண்டு
நிலாத்திங்கள் துண்டத்தானே.

(80)

நிலாத்திங்கள் துண்டத்தானே	{ நிலாத்திங்கள் துண்டப்பதியிலுறையும் பெருமானே!	தீண்டிக் கலாத்திங்கள் துண்டத்தின் மீது	{ பொருந்தி (அச்சிவனணிந்துள்ள) இளம்பிறைச் சந்திரனுக்கும் மேலே
நின் அடிபூ	{ (பாரதயுத்தத்தில் அர்ஜுநன்) உனது திருவடிகளில் சாத்திய புஷ்பங்கள்	இருப்பகண்டும் மேதினியோர் மீண்டும்	{ இருப்பது கண்டிருந்தும் இப்பூமியிலுள்ளவர்கள் மறுபடியும்
பாண்டரங்கம் ஆடி படர்சடைமேல்	{ பாண்டரங்கக் கூத்தாடும் சிவபெருமானது படர்ந்த ஜடையின் மீது	தெளியார்கள்	{ உனது பரத்துவத்திலே தெளிவில்லாதவர்களாயிருக்கின்றார்களாதோ!

* * * திருவாய்மொழியில் * தீர்த்தனுலகளந்த சேவடிமேல் பூந்தாமம், சேர்த்தியவையே சிவன் முடிமேல் தான் கண்டு, பார்த்தன் தெளிந்தொழிந்த பைந்துழாயான் பெருமை, பேர்த்து மொருவரால் பேசக் கிடந்ததே * என்ற பாசுரத்தை யடியொற்றிப் பணித்த செய்யுளாகு. அவ்விடத்து எமது திவ்யார்த்ததீபிகையுரை காண்க. பாண்டரங்கமாடி—சிவபெருமான். பாண்டரங்கமென்பது ஒரு கூத்து. மூன்றாமடியின் முடிவில் கண்டும் என்றது—சாஸ்திரங்களாலறிந்து வைத்து மென்றபடி. (80)

8. திருவூரகம். [உலகளந்த பெருமாள் சன்னிதி.]

நேசத்தா லன்றுலகை நீர்வார்க்க வைத்தளந்த
வாசத்தாள் என்தலைமேல் வைத்திலையேல்—நாசத்தால்
பாரகத்து ளன்றிநான் பாழ்நரகில் வீழ்ந்தென்கொல்
ஊரகத்துள் நின்றாயுரை.

(81)

ஊரகத்துள் நின்றாயுரை	{ திருவூரகத் திருப்பதியில் நிற்கும் திருமாலே!	வாசம் தாள்	{ நறுமணமுள்ள பாதாவிந்தங்களை
அன்று	முன்னாளில்	என்தலைமேல் வைத்திலையேல்	{ எனது தலைமீது வைத்திடாயானால்
நீர்வார்க்க	{ (வாமனாவதாரத்தில் மஹாபலி) நீர்வார்த்த போது	நான் பார் அகத்துள் அன்றி	{ நாயினேன் இப்பூமியில் வாழ்தலும் மில்லாமல்
நேசத்தால்	{ உயிர்களிடத்து அன்பினால்	நாசத்தால் பாழ்நரகில் வீழ்ந்து என் கொல்	{ நாசமடைந்து பாழான நரகத்தில் விழுந்தால் தான் என்ன?
உலகைவைத்து அளந்த	{ மூவுலகங்களையும் அளப்பதாகக் கொண்டு அளந்த	உரை	{ நீ கூறுவாயாக.

*** திருவூரகமென்னுந் திருப்பதி உலகளந்த பெருமாள் ஸன்னிதியாதலால் திரிவிக்கிரமாவதார கதையை யெடுத்துப் பேசுகிறானில். பூமியையளப்பதென்பது ஒரு வியாஜம்; உலகத்தார்களின் தலைகளின்மீது திருவடியை வைத்தருளவேணுமென்பதே உத்தேசம்மென்பதைக் காட்டும் நேசத்தாலென்பது. உனது திருவடிகளை எனது தலைமீது பொறித்து என்னை ஆட்கொள்ளாது உபேக்ஷித்தாயாகில் யான் ஈடேறுதலின்றிக் கொடு நரகத்தில் வீழ்வது திண்ணம் என்பது இச் செய்யுளின் கருத்து. உரகம் என்கிற வடசொல் ஊரகமென்று நீண்டிருக்கின்றது; இத்தலத்திலெம்பெருமான் ஆதிசேஷநுபமாகவும் காட்சியளிப்பதுண்டு. ... (81)

9. திருவெஃகா. [யதோத்தகாரி ஸன்னிதி.]

உரைகலந்த நூலெல்லா மோதி யுணர்ந்தாலும்
பிரைகலந்த பால்போல் பிறிதாம்—தரையில்
திருவெஃகா மாயனுக்கே சீருறவாந் தங்கள்
உருவெஃகா வுள்ளத்தி னோர்க்கு. (82)

தரையில்	இந்நிலத்தில்	உரை கலந்த	உரையோடுங் கூடிய
திரு வெஃகா	ஸ்ரீயதோத்தகாரி யெம்	நூல் எல்லாம்	சாஸ்திரங்களெல்லா
மாயனுக்கே	பெருமானுக்கே		வற்றையும்
சீர் உறவு ஆம்	சிறந்த ஸம்பந்தம்	ஓதி உணர்ந்தா	கற்று அறிந்திருந்தா
	பெற்ற	லும்	லும்
தங்கள் உரு	தமது ஸ்வரூபத்தை	பிரை கலந்த	பிரை சேர்ந்த பால்பால்
வெஃகா	விரும்பியறியாத	பால் போல்	போல
உள்ளத்தி	மனத்தையுடையவர்	பிறிது ஆம்	(அவ்வறிவு) திரியுந்தன்
னோர்க்கு	கருக்கு,		மையதாய் விடும்.

*** சாஸ்திரங்களைக் கற்று வித்வான்களென்று பெயர் பெறுவதில் சிரமமில்லை; அக் கல்வியறிவின் பயனாக ஸ்வஸ்வரூபஜ்ஞானம் மனத்திற் பதிந்தால்தான் பயன்படுமென்றி அனுட்டானமில்லாத வெறுங் கல்வியறிவு பிரையால் திரிந்த பால் ஒன்றுக்கு முதவாததுபோலப் பயன்றதாருமென்பது தேர்ந்த கருத்து. இத்தலத்தெம்பெருமானுக்கு வேகானேது வென்று வடமொழித் திருநாமம்; அதன் ஏகதேசமாகிய வேகா என்பது வெஃகா என்றாயிற்று. ... (82)

10. திருக்காரகம்.

ஓராதார் கல்வி யுடையேம் குலமுடையேம்
ஆரா தனமுடையேம் யாமென்று—சீராயன்
பூங்கா ரகங்காணப் போதுவார் தாள்தலைமேல்
நாங்கா ரகங்காரத் தால். (83)

ஓராதார்	அவிவேகிகள்	சீர் ஆயன்	{ ஸ்ரீகோபாலனான பெரு
யாம் கல்வி	யாம் நிரம்பக் கற்றிருக்	பூ காரகம்	மானுடைய
உடையேம்	கிறுமென்றும்	காண	திருக்காரகத்தை
குலம் உடை	உயர்குலப் பிறப்புடை	போதுவார்	சேவிக்குமாறு
யேம்	யோ மென்றும்		யாத்திரை செய்பவர்
ஆரா தனம்	பலரால் வெகுமானிக்கப்	தாள்	{ களினுடைய
உடையேம்	படுஞ்சிறப்புடையோ	தலை மேல் தாங்	திருவடிகளை
என்று	மென்றும் கருதி	கார்	தமது முடிக்கு அணி
அகங்காரத்தால்	செருக்கினால்		யாகக் கொள்ளார்கள்.

11. திருக்கார்வானம்.

தாலேலோ வென்றாய்ச்சி தாலாட்டித் தன்முலைப்பா
லாலேயெவ் வாறுபசி யாற்றினள்முன்—மாலேபூங்
கார்வானத் துள்ளாய் கடலோடும் வெற்போடும்
பார்வான முண்டாய்நீ பண்டு.

(84)

மாலே	திருமாலே!	முன்	கிருஷ்ணாவதாரத்தில்
பூகார்வானத்து	அழகிய கார்வானப் பதி	ஆய்ச்சி	யசோதைப்பிராட்டி
உள்ளாய்	யிலுறைபவனே!	தாலேலோ	} தாலேலோ வென்று பாடித் தாலாட்டுதல் செய்து
கடலோடும்	சமுத்திரங்களோடும்	என்று	
வெற்போடும்	மலைகளோடுங்கூட	தாலாட்டி	
பார்வானம்	பூமியையும் ஆகாசத்தையும்	தன் முலை	} தனது ஸ்தனயத்தினால்
பண்டு	முற்காலத்திலே [பிரளய காலத்தில்]	பாலாலே	
நீ உண்டாய்	நீ அமுது செய்தருளி னாய்; (அப்படிப்பட்ட வுன்னை)	எ ஆறு பசி	} எப்படி உன் பசியைத் தணித்தாளோ?
		ஆற்றினள்	

*** கார்வானத்துறையுங் கண்ணனே! உனது உலகமுண்ட பெருவயிற்றுக்கு ஆய்ச்சியின் முலைப்பால் எவ்வாறு பசிதணிக்க வல்லது? என்று வினவும் முகத்தால் அவனது மாயச்செயல் வல்லமையை அநுபவித்தவாறு, பொய்கையாழ்வாருடைய திருவந்தாதியில் “வானாகித் தீயாய் மறிகடலாய் மாருதமாய்த், தேனாகிப் பாலாந் திருமாலே - ஆனாய்ச்சி வெண்ணெய் விழுங்க நிறையுமே முன்னொருநாள், மண்ணையுமிழ்ந்த வயிறு.” என்றுள்ள பாசுரத்தை அடியொற்றினபடி. ... (84)

12. திருக்கள்வனார்.

பண்டேயுன் தொண்டாம் பழவுயிரை யென்னதென்று
கொண்டேனைக் கள்வனென்று கூறுதே—மண்டலத்தோர்
புள்வாய் பிளந்த புயலே யுனைக்கச்சிக்
கள்வாவென் றேதுவதென் கண்டு.

(85)

புள்வாய்	பகாஸுரனுடைய வாயைக் கீண்ட காள மேகத் திருவுருவனே!	கள்வன் என்று	} கள்ளனென்று கூற வேண்டி யிருக்க அங் நனம் கூறாமல்
பிளந்த புயலே		கூறுதே	
மண் தலத்தோர்	பூமியிலுள்ளவர்கள்,	உனை	} ஸர்வஸ்வாமியான வுன்னை
பண்டே உன்	அநாதி காலமாகவே	கச்சி	
தொண்டு ஆம்	உனக்கு அடிமைப்	கள்வா என்று	} கள்வனே! என்றழைப் பதானது
பழ உயிரை	பட்டிருப்பதாகிய அநாதியான ஆத் மாவை	ஓதுவது	
என்னது என்று	எனக்கே உரித்தென்று	என் கண்டு	} என்ன காரணங் கண் டோ?
கொண்டேனை	கருதியுள்ள என்னை		

*** “யோந்யதா ஸந்தமாத்தமாநம் அந்யதா ப்ரதிபத்யதே, கிம் தேநநக்ருதம் பாபம் சோரேண ஆத்மாபஹாரினா” என்கிறபடியே ஆத்மாபஹாரக் கள்ளனாகிய என்னைக் கள்ளனென்று கூறுதே உன்னைக் கள்வனென்று கூறுவது எதனாலென்று வினவியுள்ளார்; இந்த வினாவுக்கு விடை கூறுவாராரோ? ‘அடியார்

களது உள்ளத்தை அவர்களறியாதபடி கவர்வதால் என்னைக் கள்ளனென்கிரூர் கள்' என்று எம்பெருமான் விடைகூற வேணுமென்று கருத்து. ... (85)

13. பவளவண்ணம்.

கண்டறிந்துங் கேட்டறிந்துந் தொட்டறிந்துங் காதலால்
உண்டறிந்தும் மோந்தறிந்து முய்யேனே—பண்டைத்
தவளவண்ணு கார்வண்ணு சாமவண்ணு கச்சிப்
பவளவண்ணு நின்பொற் பதம்.

(86)

பண்டை	{ கிருதயுகமாகிய பழைய காலத்தில்	காதலால்	பக்தியோடு
தவளம் வண்ணு	{ பால்போல் வெண்ணிற மானவனே!	கண்டு அறிந் தும்	கண்களால் ஸேவித் துணர்ந்தும்
கார் வண்ணு	{ மேகத்தின் தன்மையை யுடையவனே!	கேட்டு அறிந் தும்	காதுகளால்கேட்டுணர்ந் தும்
சாம வண்ணு	{ இயற்கையில் கரு நிற மான	தொட்டு அறிந் தும்	மெய்யினால் ஸ்பரிசித் துணர்ந்தும்
கச்சி பவள வண்ணு	{ காஞ்சீபுரத்தில் பவள வண்ணப்பதியிலுறை பவனே!	உண்டு அறிந் தும்	வாயினால் புஜித்துணர்ந் தும்
நின்பொன் பதம்	{ உளது அழகிய திருவடி களை	மோந்து அறிந் தும்	மூக்கினால் மோந்துணர் ந்தும்
		உய்யேன்	{ ஈடேறுகின்றேனில்லை யந்தோ!

* * * *வாஸு—தேவஸ் ஸர்வமிதி ஸ மஹாத்மா* என்று கீதையில் சொன்ன படியும் * உண்ணுஞ்சோறுபருகுநீர்த் தின்னும் வெற்றிலையுமெல்லாங் கண்ணனெம் பெருமானென்றே ஆழ்வாரிருந்தபடியும் பஞ்சேந்திரியங்களாலும் எம்பெருமானையே அநுபாவ்யனாகக் கொண்டு வாழவேண்டியிருந்தும் அங்ஙனம் வாழப்பெறாது * கண்டு கேட்டுற்று மோந்துண்டுமலுமைங் கருவிகண்ட சிற்றின்பங்களையே நுகர்ந்து கெட்டுப் போகின்றேனே! என்று அநுதாபந் தோற்றக் கூறியபடி. ... (86)

14. பரமேச்சுர விண்ணகரம்—வைகுண்டபெருமாள்ஸன்னிதி.

பதத்தமிழால் தன்னையே பாடுவித்தென் னைத்தன்
பதத்தடியார்க் கேயாட் படுத்தான்—இதத்த
பரமேச் சுரவிண் ணகரான் பலவான்
வரமேச் சுரலணைந்த மால்.

(87)

பல ஆன் வர	{ பல பசுக்கள் ஒருங்கு திரண்டுவர	பதம் தமிழால்	{ பக்குவமாயிருந்துள்ள தமிழ்ப்பாடல்களினால்
மேச்சு	{ அவற்றையெல்லாம் மேய்த்தவனாயும்	தன்னையே பாடு வித்து	{ (நாஸ்துதி செய்வியா மல்) தன்னையே பாடு வித்து
உரல் அணைந்த மால்	{ உரலோடு கட்டக் கட்டு ண்டிருந்தவனாயுமுள்ள திருமாலாகிய	என்னை தன் பதத்து அடி யார்க்கே ஆள் படுத்தான்	{ என்னை பா க வ த ர் களுக்கே சே ஷ ப் படுத்தி வைத்தான்.
இதத்த பரமேச் சுர விண்ணக ரான்	{ ஹிதபரணை பரமேச்சுர விண்ணகரத் தலத் தெம்பெருமான்		

மேய்த்து என்பது மேச்சு எனமருவிறு. (ஐந்து) அஞ்சு என்பது போல. (87)

15. திருப்புக்குழி

மால்வே முமுமரவும் மாயையும்வெற் புங்கடலும்
மேல்வீழ் படையும் விடமும்போய்ப்—பாலன்
நெருப்புட் குழிகுளிர நின்றதுங்கேட் டோதார்
திருப்புட் குழியமலன் சீர்.

(88)

மால் வேழமும்	{ (ப்ரஹ்லாதனைக் கொல் வதற்கு இரணியன் ஏவின) பெரிய மத யானைகளும்	போய்	{ ஒருவிதமான பாதையும் செய்யமுடியாமல் வலி யொடுங்கிப்போக,
அரவும்	{ பெரிய பாம்புகளும்	பாலன்	{ சிறுக்கனாகிய பிரஹ்லா தாழ்வான்
மாயையும்	{ பலவகைப்பட்ட மாயை களும்	குழி உள் நெரு ப்பு குளிர நின் றது	{ பள்ளத்திலே மூட்டிய நெருப்புச் சுடாமல் குளி ரும்படி நின்றதை
வெற்பும் கடலும்	{ மலையும் சமுத்திரமும்	கேட்டும்	{ கேட்டிருந்தும்
மேல் வீழ் படை யும்	{ மேல் விழுவின்ற வாட் படை முதலிய ஆயுதங் களும்	திருப்புக்குழி அமலன் சீர்	{ திருப்புக்குழிப் பெருமா ளுடைய சிறப்புக்களை
விடமும்	{ விஷமும்	ஓதார்	{ இவ்வுலகத்தவர்கள் செப்பமாட்டாரந்தோ!;

பகவத் பக்தர்களில் தலைவனாயிருந்த ப்ரஹ்லாதாழ்வான் தன் தந்தை செய்
வித்த சூழ்ச்சியினால் தோன்றிய பலவகை யாபத்துக்களினின்று தப்பியதைக் கேட்
டிருந்தும் உலகத்தவர்கள் ஆபத்பந்துவான அப்பெருமானது திருக்குணங்களைச்
சிந்தித்து உய்யாமல் அழிகின்றனரே! இது என்ன பேதைமை! என்று நிர்வேதம்
காட்டியவாறு. ப்ரஹ்லாத ரக்ஷகனும் திருப்புக்குழித்திருமாலும் ஒருவனே யென்கை.

16. திருநின்றவூர்

(பெண்மை யெய்திப் பேசும் பாசரம்)

சீரறிந்து தோழியீர் சென்று கொணர்ந்தெனக்குப்
போர முலைமுகட்டிற் பூட்டுமினே—நேரவுணர்
பொன்றவூர் புட்கமுத்திற் பொன்னைமா ணிக்கத்தை
நின்றவூர் நித்திலத்தை நீர்.

(89)

தோழியீர்	எனது தோழியர்களே!	நின்றவூர் நித்தி லத்தை	{ திருநின்றவூர் ப்பதியி லுறையும் முத்துப் போன்றவனை
நீர்	நீங்கள்	சீர் அறிந்து	{ அவனது சிறப்பை யுணர்ந்து
நேர் அவுணர்	{ எதிர்த்துப் பொருத அசு ரர்கள் அழியும்படி	சென்று	{ போய்க் கிட்டி
பொன்ற ஊர்	{ ஏறி நடத்துகின்ற பக்ஷிராஜனுடைய	கொணர்ந்து	{ கொண்டுவந்து
புள்	தோளிலே	எனக்கு போர	{ எனக்கு த்ருப்தியுண்டா கும்படி
கழுத்தில்	{ பொன் போல் விளங்கு பவனும்	முலை முகட்டில்	{ எனது தனங்களின் நுனியில்
பொன்னை	{ மாணிக்கம்போன்றவனு மாகிய	பூட்டுமின்	{ சேர்ப்பியுங்கள்.

திருநின்றவூர்ப் பத்தராவிப்பெருமானைக் கூடிப்பிரிந்த தலைவி பிரிவாற்றாமையால்
நோவுபட்டு நாணந்துறந்து 'அப்பெருமானையும் என்னையும் ஸம்சலேஷிப்பிக்க வேண்
டியது உங்கள் கடமை' என்று தோழியர்க்கு உரைத்த பாசரயிது. நித்திலம்-முத்து.

17. திருவெவ்வுரை.

நீர்மைகெட வைதாரும் நின்னோ டெதிர்த்தாரும்
சீர்மைபெற நின்னடிக்கீழ்ச் சேர்கையினால்—நேர்மையிலா
வெவ்வுளத்த னேன்செய் மிகையைப் பொறுத்தருளி
யெவ்வுளத்த னேநீ யிரங்கு. (90)

எவ்வுள் அத்த	{ திருவெவ்வுரைத் தலை	நின் அடி கீழ்	{ உ ன து திருவடிக்கே
நே நீ	{ வனே ! நீ,	சேர்கையினால்	{ வந்து சேர்வதனால்,
நீர்மை கெட	{ தமதுதன்மைஅழியும்படி	நேர்மை இலா	{ குணக்கேடையைக் கொடி
வைதாரும்	{ உ ன் னை நிந்தித்தவர்	வெம் உள்ளத்	{ ய சிந்தையையுடையே
	{ களும்	தனேன்	{ னான நான்
நின்னோடு	{ உன்னை யெதிர்த்துப்	செய் மிகை	{ செய்த குற்றங்களையும்
எதிர்த்தாரும்	{ போர் செய்தவர்களும்	பொறுத்து	{ கடிமித்தருளி
	{ (தாங்கள் செய்த அபசாரத்தினால்	அருளி	{ என்பால் க்ருபை செய்ய
	{ அழிந்து போகாமல்)	இரங்கு	{ வேணும்.
சீர்மை பெற	{ சிறப்பு அடையும்படி		

“வைது நின்னை வல்லவா பழித்தவர்க்கும் மாறில்போர், செய்து நின்ன சேற்றத்தீயில் வெந்தவர்க்கும் வந்துனை, எய்தலாகுமென்பர் ஆதலால் எம்மாய்! நாயினேன், செய்தகுற்றம் நற்றமாகவே கொள் ஞால நாதனே!” என்கிற திருச்சந்த விருத்தப் பாசுரத்தின் சாயலாகவே இச்செய்யுளுள்ளது. (90)

18. திருநீர்மலை.

இரங்கு முயிரனைத்து மின்னருளால் காப்பான்
அரங்க னொருவனுமே யாதல்—கரங்களால்
போர்மலைவான் வந்த புகழ்வாணன் காட்டினான்
நீர்மலைவா மெந்தையெதிர் நின்று. (91)

இரங்கும் உயிர்	{ வருந்துகின்ற ஸகலப்	போர் மலை	{ போர் புரியும்படி வந்த
அனைத்தும்	{ பிராணிகளையும்	வான் வந்த	{ பிரசித்திபெற்ற பாண
இன் அருளால்	{ தனது பரமகிருபையி	புகழ் வாணன்	{ சுரன்
காப்பான்	{ னால் காத்தருள்பவன்	நீர்மலை வாழ்	{ திருநீர்மலைப் பதியில்
அரங்கள் ஒருவ	{ ஸ்ரீரங்கநாத னொரு	எந்தை எதிர்	{ வாழ்பவனான நாசா
னுமே ஆதல்	{ வனோ யாவனென்	நின்று	{ யணமூர்த்தியை எதி
	{ னும் விஷயத்தை,	காட்டினான்	{ ரிட்டு நின்று
கரங்களால்	{ தனது ஆயிரங் கைகளி		{ நிரூபித்தான்.
	{ னாலும்		

பாணஸூரன் தான் ரக்ஷகபுத்தி பண்ணியிருந்த கார்த்திகையானும் கரிமுகத் தானும் கனலும் முக்கண்மூர்த்தியும் மோடியும் வெப்பும் முதுகிட்டு ஓடிட, தான் கைகளறுப்புண்டு நின்று அருள்பெற்றபோது ஸ்ரீமநாராயணமூர்த்தியே ஸர்வ ரக்ஷகனென்று உணரப்பெற்றனென்றவாறு. (91)

19. திருவிடவெந்தை

நின்று திரியும் பிறவியெல்லாம் நேர்வித்துக்
கொன்று திரியுங் கொடுவினையார்—இன்று
வெருவிட வெந்தைக்கே விழுமியதொண் டானேன்
திருவிடவெந் தைக்கே செறிந்து. (92)

நின்று திரியும் பிறவி எல்லாம் நேர்வித்து	{ ஸ்தாவரமும் ஜங்கமுமா கிய எல்லாப் பிறவி களையும் எனக்குண் டாக்கி	இன்று வெரு விட திருவிட வெந் தைக்கே செ றிந்து	{ இப்போது அஞ்சி யோடும்படியாக (யான்) திருவிட வெந் தைப் பதியில் நெருங்கி
கொன்று திரியு ம	{ என்னை நலிந்து திரி கின்ற	எந்தைக்கே விழுமிய தொண்டு ஆனேன்	{ அத்தலத்துப்பெருமானு கிய நித்யகல்யாண நாதனுக்கே சிறந்த தொண்டனாயினேன்.
கொடு வினை யார்	{ மிகக் கொடிய தீவினை கள்		

“நின்று திரியும் பிறவி” — நிற்கும் பிறவி, திரியும் பிறவி என்று யோஜிப்பது. மலை, மரம் முதலியனவாகப் பிறத்தல் நிற்கும் பிறவி; பசுபக்தி மதுஷயாதிகளாய்ப் பிறத்தல் திரியும் பிறவி. “வாசிகை: பக்திம்ருகதாம் மாநலை ரந்தயஜூதிதாம், சரீரஜை: கர்ம தோஷார் யாதி ஸ்தாவரதாம் நர:” என்ற பிரமாணம் இங்கே நினைக்கத்தகும். (92)

20. திருக்கடன்மல்லை.

செறிந்த பண்பறித்துத் திண்களிற்றைச் சாடி
முறிந்துவிழப் பாகளையும் மோதி—யெறிந்து
தருக்கடன்மல்லைக்குமைத்தான் தஞ்சமென நெஞ்சே
திருக்கடன்மல்லைக்குள் திரி.

(93)

நெஞ்சே செறிந்த பண்பறித்து	{ எனது மனமே!, நெருங்கியுள்ள தந்தங் களைப் பிடுங்கி (அவற்றைக் கொண்டே) சாடி { (கம்ஸனது) மதயானை பாகளையும் { யை அடித்துக்கொண்டு முறிந்து விழ { அவ்வாளைப் பாகளையும் மோதி எறிந்து { இறந்தொழியும்படி அடித்துத் தள்ளி	தருக்கு அடல் மல்லை குமைத்தான் தஞ்சம் என திருக்கடல் மல் லைக்குள் திரி	{ செருக்கையும் தே ஹ பலத்தையு முடைய மல்லர்களை பொருது கொன்ற திரு மாலே ரக்ஷகனென்று அத்ய வளித்து திருக்கடல்மல்லைப் பதி யிற்சென்றுதிரிவாயாக.
------------------------------	--	---	---

21. திருவல்லிக்கேணி.

திரிந்துழலுஞ் சிந்தைதனைச் செவ்வே நிறுத்திப்
புரிந்து புகன்மின் புகன்றால்—மருந்தாங்
கருவல்லிக் கேணியாம் மாக்கதிக்குக் கண்ணன்
திருவல்லிக் கேணியான் சீர்.

(94)

திரிந்து உழலும் சிந்தை தனை	{ விஷயாந்தர வாஞ்சைக ளில் சென்று அலைகின் ற உங்கள் மனத்தை செவ்வே நிறுத்தி { அவ்வாறு செல்லவொட் டாமல் நேர்பட நிறுத்தி	புகன்றால் கரு வல்லிக்கு மருந்து ஆம்	{ அங்ஙனம் பாடினல் (அது) கர்ப்பமாகிய கொடியை யழிக்கும் மருந்தாகும்;
திருவல்லிக்கே ணியான் கண் ணன் சீர் புரிந் து புகன்மின்	{ திருவல்லிக் கேணியிலு றையும் வேங்கட க்ருஷ் ணனுடையகீர்த்திகளை விரும்பிப் பாடுங்கள் :	மா கதிக்கு ஏணி ஆம்	{ சிறந்தமோக்ஷபதவியை அடைவிப்பதாகும்.

22. திருக்கடிகை. [சோளசிங்கபுரம்]

சீரருளால் நம்மைத் திருத்தினாம் முன்னறியாக்
கூரறிவும் தந்தடிமை கொண்டதற்கே—நேரே
ஒருகடிகை யும்மனமே உள்ளுகிலாய் முத்தி
தருகடிகை மாயவனைத் தான்.

(95)

மனமே	நெஞ்சமே!	முத்தி தரு	}	மோகப் ப்ரதனை திருக்
சீர் அருளால்	பரம க்ருபையினால்	கடிகை மாய		கடிகைத் தலத்தெம்
நம்மை திருத்தி	நம்மை நல்வழிப்படுத்தி	வனை	}	பெருமானே
நாம் முன் அறி	நாம் இதற்கு முன்னே	நேரே		நேராக
யா கூர் அறி	பெற்றறியாத துட்பமா	ஒரு கடிகையும்	}	ஒருநாழிகைப் பொழு
வும் தந்து	ன மதியையும் தந்து	உள்ளுகிலாய்		தாவது
அடிமை கொண்	நம்மை ஆட்கொண்ட		}	நீ நினைக்க மாட்டா
டதற்கு	தற்காக,			யந்தோ!

சோளஸிம்ஹ புரத்திற்குக் கடிகாசலமென்று திருநாமம். கடிகா—நாழிகை : ஒருவர் ஒரு நாழிகைகாலம் இத்தலத்திலுறைந்தாலும் அவர்க்கு முக்திஸித்தியாகு மென்பதுபற்றி இத்திருநாமமாயிற்றென்று புராணங்கூறும். (95)

தொண்டை நாட்டுத் திருப்பதிகள் முற்றிற்று.

தொண்டை நாட்டுத் திருப்பதிகளுக்கு ஆழ்வார்பாடல் குறிப்பு.

74. திருக்கச்சி யத்திரி. (இருவர் பாடல்.) பூதத்தாழ்வார். (95)* என்னெஞ்சமே யான்—உலகேத்து மாழியா னத்தியூரான். * (96) * அத்தியூரான் புள்ளையூர்வான்.* திருமங்கை. பெ. தி. 2—9—3. * உரந்தரு.....வரந்தரு மாமணிவண்ணனிடம். * (விசேஷக் குறிப்பு.) காஞ்சி என்னும் வடமொழிப் பெயர்க்குத் திரிபான கச்சியென் னுஞ் சொல் நான்முகக்கடவு ளாராதித்த இடமான அத்திகிரியையே சொல்லக் கடவதாதலால் கச்சியென வருமிடங்களிலெல்லாம் இத்தலத்திற்கு மங்களாசாஸன மாகவே கொள்ளத்தகும்.

75. அட்டபுயகரம். (இருவர் பாடல்.) பேயார். 99. * தொட்டபடை—அட்ட புயகரத்தான் * திருமங்கை. பெ. தி. 1—8...5. * வண்கையா னவுணர்க்கு எண்கையான். * 2 - 3. * திரிபுர மூன்று - பதிகம். பெரியமடல். * அட்டபுய கரத் தம்மானேற்றை.

76. திருத்தண்கா. (ஒருவர்பாடல்.) திருமங்கை. பெ. தி. 10—1—2. * பொன் னைமா மணியை ...யாஞ்சென்று காண்டும் தண்காவிலே. * திருநெடுந். (14.) * முளைக் கதிரை....விளக்கொளியை மரதகத்தைத் திருத்தண்காவில். *

77. வேளுக்கை. (இருவர் பாடல்.) பேயார். 26. * சிறந்தவென்...வேளுக் கைப்பாடியுமே. * (34) * அன்றிவ்வுலகம் ..வேளுக்கை நீணகர்வாய். * (32). * விண் ணகரம் வெஃகா...மாமாட வேளுக்கை. * திருமங்கை. பெரியமடல் * மன்னுமதிட்கச்சி வேளுக்கையாளரியை. *

78. பாடகம். (ஐவர் பாடல்.) பூதத்தார். 64. * உற்று வணங்கி...பூம்பாடகத்து ளிருந்தானே. * பேயார். 30. * சேர்ந்த திருமால்...வாய்ந்தமறை பாடகம். * 64. * இசைந்த வரவமும்...கச்சியிருந்து. * திருமழிசை. திருச்சந். 63. * நன்றிருந்து..... குன்றிருந்த மாடநீடு பாடகத்தும். * 64. * நின்றதெந்தை....இருந்ததெந்தை.பாட

கத்து. * நம்மாழ். திருவாய். 5—10—6. * நின்றவாறும் இருந்தவாறும். * திருமங்கை. பெ. தி. 6-10-4. * கல்லார்மதிள்...கச்சிநகருள் நச்சிப்பாடகத்துள். * திருநெடுந். 15. * கல்லுயர்ந்த...கச்சிமேய களிறு. *

79. நீரகம். (ஒருவர் பாடல்.) திருமங்கை. திருநெடுந். 8. நீரகத்தாய்.

80. நிலாத்திங்கள்துண்டம். (ஒருவர் பாடல்.) திருமங்கை. திருநெடுந். 8. நீரகத்தாய்...நிலாத்திங்கள் துண்டத்தாய்.

81. ஊரகம்- (நால்வர் பாடல்.) பேயார். 64. * இசைந்த வரவமும்...கச்சி நின்றது. * திருமழிசை. திருச்சந். 63. * நன்றிருந்து...ஊரகத்து நின்றது. * நம். திருவாய். 5—10—6. நின்றவாறும். திருமங்கை. பெ. தி. 1—5—4. * ஊரான். * சிறியமடல். * மதிள்கச்சி யூரகமே. * பெரியமடல். * ஊரகத்து என்னவனை. * திருநெடுந். 8. நீரகத்தாய்...கச்சியூரகத்தாய். * 13. * கல்லெடுத்து...கச்சியூரகத்தாய் *

82. திருவெஃகா. (ஐவர் பாடல்.) பெயர்கை. 77. * வேங்கடமும்...வெஃகாவும் * பேயார். 26. சிறந்தவென்...வெஃகாவும். * 34. * அன்றிவ்வுலகம்...கிடந்தானை. * 62. * விண்ணகரம் வெஃகா. * 64. * இசைந்த வரவமும்...கச்சிவெஃகாவில் * 76. * பொருப்பிடையே..விருப்புடைய வெஃகாவே. * திருமழிசை. திருச்சந். 63. * நன்றிருந்து...வெஃகணக்கிடந்தது. * 64. நின்றதெந்தை...வெஃகணக்கிடந்தது. * நான்முகன். 36. * நாகத்தனை...வெஃகா. * நம். திருவி - 26. நானிலம்...கண்ணன் வெஃகாவுது. * திருவாய். 5—10...6. * நின்றவாறும்...கிடந்தவாறும் * திருமங்கை. பெ. தி. 2—5—5. * பிச்சச்சிறு...கச்சிக்கிடந்தவன். * 10 - 1 - 7. * கூந்தலார்... சென்று காண்டும் வெஃகாவுளே. * சிறியமடல். * பேராமருது...வெஃகாவே. * பெரியமடல் * வெஃகாவினுன்னிய யோகத்துறக்கத்தை. * திருநெடுந். 8. * நீரகத்தாய்...வெஃகாவுள்ளாய். * 9. * வங்கத்தால்...மதிட்கச்சியூராய். * 13- * கல்லெடுத்து. வெஃகாவில் துயிலமர்ந்த * 14, * முளைக்கதிரை...வெஃகாவில் திருமலை.

83. காரகம். (ஒருவர் பாடல்.) திருமங்கை. திருநெடுந். 8. * நீரகத்தாய்.....

84. கார்வானம். (ஒருவர் பாடல்.) திருமங். திருநெ. 3. * நீரகத்...கார்வானத்துள்ளாய். *

85. கள்வனார். (ஒருவர் பாடல்.) திருமங். திருநெ. 8. * நீரகத்...கள்வா. *

86. பவளவண்ணம். (ஒருவர் பாடல்.) திருமங். திருநெ. 9. * வங்கத்தால்... பவளவண்ணம். *

87. பரமேச்சுர விண்ணகரம். (ஒருவர் பாடல்.) திருமங். பெ. தி. 2—9. * சொல்லுவன் - பதிகம்.

88. திருப்புட்குழி, (ஒருவர் பாடல்.) திருமங். பெ. தி. 2—7—8. * அலங்கெழு... புட்குழிபாடும். * பெரிய மடல். * புட்குழியெம் போரேற்றை. *

89. திருநின்றவூர். (ஒருவர் பாடல்.) திருமங். பெ. தி. 2—5—2. * பூண்டவத்தம்...நின்றவூர் நித்திலத்தை. * 7—10—5. * ஏற்றினை யிமயத்துள்...நின்றவூர் நின்ற நித்திலத் தொத்தினை. *

90. திருவெவ்வூர். (ஒருவர் பாடல்.) திருமழிசை. நான்மு. 36. * நாகத்தனை... திருவெவ்வூர். * திருமங். பெ. தி. 2—2. * காயையாடை - பதிகம். பெரியமடல். * * என்னுடைய விண்ணமுதை யெவ்வூர் பெருமலையை. *

91. திருநீர்மலை. (இருவர் பாடல்.) பூதத்தார். 46. * பயின்றதரங்கம்...அணி நீர்மலையே. * திருமங். பெ. தி. 2-4. * அன்றாயர்-பதிகம். 2-7-8. * அலங்கெழு... போதுமோ நீர்மலைக்கு * 5-2-8. * கலைவாழ்...திருநீர்மலை வாழெந்தை. * 6-8-4. * ஓடாவரியாய்...திருநீர்மலையானை. * 7-1-7. * கதியேலில்லை...திருநீர்மலை நித்திலத் தொத்தே. * 8-2-3. * அருவிசோர்...நீர்மலையென்று. * 9-2-8. * மஞ்சயர் மாமதி தீண்ட...நீர்மலையார்கொல். * 10-1-1. * ஒருநல்...நீர்மலை யின்றுபோய். * சிறிய மடல். * ஏரார்பொழில்...நீர்மலை. * பெரியமடல். * நீர்மலைமேல் * திருநெடுந். 18. * கார்வண்ணம்...நீர்வண்ணன் நீர்மலைக்கே. *

92. திருவிடவெந்தை. (ஒருவர் பாடல்.) திருமங். பெ. தி. 1-8-4. * பார்த்தற்கா யன்று...இடவெந்தை மேவிய வெம்பிரான். * 2-7. * திவனும்வெண்மதி - பதிகம். சிறியமடல். * ஏரார்பொழில் சூழிடவெந்தை. * பெரியமடல். * என்மனத்து மாலைபிட வெந்தையிசனை. *

93. திருக்கடன்மல்லை. (இருவர் பாடல்.) பூதத்தார். 70. * தமநுள்ளம்தஞ்சை... மாமல்லை. * திருமங். பெ. தி. 2-5. * பாராயதுண்டு - பதிகம். 2-6. * நண்ணாதவாள் - பதிகம். 3-5-8. * சங்குதங்கு தடங்கடல் கடன்மல்லையுள் கிடந்தாய். * 7-1-4. * புள்வாய் பிளந்த...கடன்மலைக்கிடந்த கரும்பே. * திருக்குறு. 19. * பிண்டியார்... மல்லையென்று மண்டினார். * சிறியமடல். * காரார் குடந்தை கடிகைகடன்மல்லை. * பெரியமடல் * மன்னுங் கடன்மல்லை மாயவனை. * திருநெடு. 9. * வங்கத்தால் மாமணி வந்துந்து முந்நீர் மல்லையாய். *

94. திருவல்லிக்கேணி. (மூவர் பாடல்.) பேயார். 16. * வந்துதைத்த...திருவல்லிக் கேணியான் சென்று. * திருமழிசை. நான்மு. 35. * தாளாலுலகம்...மாமயிலை மாவல்லிக் கேணியான். * திருமங்கை. பெ. தி. 2-3. * விற்பெரு விழவும் - பதிகம்.

95. திருக்கடிகை. (இருவர் பாடல்.) பேயார். 61. * பண்டெல்லாம்...வண்பூங் கடிகை. * திருமங். பெ. தி. 8-9-4. * யிக்கானை...தக்கானைக் கடிகை. * 8-9-4. * கண்ணார் கண்ணபுரம் கடிகை. * சிறியமடல். * காரார் குடந்தை கடிகை. *

தொண்டை நாட்டுத் திருப்பதிகட்குப் பாடல் குறிப்பு முற்றிற்று.

வடநாட்டுத் திருப்பதிகள் பன்னிரண்டு.

1. திருவேங்கடம்.

தானே சரணமுமாய்த் தானே பலமுமாய்த்
தானே குறைமுடிக்குந் தன்மையான்—தேனேய்.
திருவேங் கடம்தொழுதேம் தீய விபூதிக்குள்
மருவேங் கடந்தனெயிவ் வாழ்வு.

(96)

தானே சரண மும் ஆய்	} தானே உபாயமாகியும்	தேன் ஏய் திரு வேங்கடம்	{ தேன் நிறைந்த சோலை சூழ்ந்த திருவேங்கடப் பதியை
தானே பலமும் ஆய்	} தானே உபேயமாகியும்	தொழுதேம்	{ வணங்கினோம்;
தானே குறை முடிக்கும் தன் மையான்	{ அடியார்களது குறை களையும் தானே தீர்ப் பவனாகியுமிருக்கின்ற திருவேங்கடமுடையா லுடைய	தீய விபூதிக்குள் மருவேயர்	{ (வணங்கின தன்பயனாக) கொடியவிந்த ஸம் ஸார நிலத்தில் இனிப் பொருந்த மாட்டோம்; இந்த ஸம்ஸார வாழ்க் கையை இனிக்கடந்து விட்டோம்.
		இ வாழ்வுகடந்த னெம்	

2. சிங்கவேள் குன்றம்.

வாழ்குமரன் மேற்கனக வஞ்சகன்மே லோர்முகத்தே
 சூழ்கருணை யும்முனிவுந் தோன்றியவால்—கேழ்கிளரும்
 அங்கவேள் குன்றத் தழல்சரபத் தைப்பிளந்த
 சிங்கவேள் குன்றத் தினூர்க்கு. (97)

கேழ்கிளரும் அங்கம் வேள் குன்ற	{ நிறம் விளங்குகின்ற அழகிய தேஹத்தை யுடைய மன்மதன் சாம்பலாகி யொழியும் படி	சிங்கவேள் குன் றத்தினூர்க்கு வாழ்குமரன் மேல்	{ சிங்கவேள் குன்றத்தெம் பிரானுக்கு வாழப் பிறந்த ப்ரஹ்லா தன்மீது
அழல்	{ (தனது நெற்றிக் கண் ணைத்திறந்து)கோபித்த		
சரபத்தை	{ சிவனது தோற்றமான சரபமென்னும் விலங்கை		
பிளந்த	{ பிளந்தொழித்த		

சரபம்—இரண்டு தலைகளையும் சிறகுகளையும் கூரிய நகமுள்ள எட்டுக்கால்களையும் மேல்நோக்கிய கண்களையு முடையதொரு யிருகவிசேஷம். இதனைப் பறவையென்றலுமுண்டு. சிங்கத்தை யெளிதிற் கொல்லவல்லது. தூணினின்று தோன்றியது வெறுஞ்சிங்கமன்றி நரசிங்கமாதலாலும், அபரிமித சக்திவாய்ந்த புருஷோத்தம திவ்ய ஸீம்மமாதலாலும் இது சரபத்தைக் கொன்றிட்டது. கூரத்தாழ்வான் அதிமாநுஷஸ்தவத்தில் “சம்புர் பவந் ஹி சரபச் சலபோ பபூவ” என்றருளிச் செய்ததுங்காண்க. (97)

3. திருவயோத்தி.

ஆர்க்குமிது நன்றுதீ தானாலும் நெஞ்சேநீ
 பார்க்கும் பலகலையும் பன்னாடே—சீர்க்குந்
 திருவையோத் திப்புயலைச் சீரியமெய்ஞ் ஞானத்
 துருவையோத் திற்பொருளை யோர். (98)

நெஞ்சே இது	{ எனது மனமே! இப்போது யான் சொல் லும் விஷயம்	சீரிய மெய் ஞானத்து உருவை	{ சிறந்த தத்துவ ஞான ஸ்வரூபியானவனும்
பார்க்கும் பல கலையும் நீ பன்னாது	{ பார்க்கப்படுகின்ற பல வகை சாஸ்திரங்களை யும் நீ கண்டபடி கற் காமல்	சீர்க்கும் திரு வையோத்தி புயலை ஓர்	{ சிறந்த திருவயோத்தியி லுறைகின்ற காள மேக ச்யாமளான இராமபிரானை தியானிக்கக்கடவை.

“வெள்ளியார் பிண்டியார் போதியாரென்றிவ ரோதுகின்ற கள்ளநூல்தன்னை யும் கருமமன்றென்று உய்யக் கருதியேயல்” என்கிற திருமங்கையாழ்வாரருளிச் செயலையுட்கொண்டு, வீண்வம்பு நூல்களை யோதிப் போதைப் பாழாக்காமே அயோத் யாதிபதியான ஸ்ரீராமபிரானையே சிந்தனை செய்யச் சிந்தைக்கு உணர்த்தின ராயிற்று. (98)

4. நைமிசாரணியம்.

ஓரறிவு மில்லாத வென்போல்வார்க் குய்யலாம்
பேரறிவுண் டேனும் பிறர்க்கரிது—பாரறிய
நைமிசா ரண்ணியத்து நாதரடி யாரோடும்
இம்மிசார் வுண்டா யினால்.

(99)

பார் அறிய	உலகத்தார் அறியும்படி	உய்யல் ஆம்	ஈடேறுதல் கூடும்;
நைமிசாரண்	நைமிசாரண்ய ஸ்தலத்	பிறர்க்கு	{ அவ்வாறு பாகவத் ஸம் பந்தம் பெருத மற்றை யோர்க்கு
ணியத்து நாதர்	தின் ஸ்வாமியினுடைய		
அடியாரோடும்	பக்தர்களோடு	பேர் அறிவு	{ விசேஷ ஞானம் உள உண்டேனும் { தாயினும்
இம்மி சார்வு	கடிணகாலமாவது சேர்க்		
உண்டாயினால்	கை ஏற்படுமாயின்	அரிது	{ ஈடேறுதல் கைகூடாத தாம்.
ஓர் அறிவும் இல்	சிறிதேனும் விவேகமில்		
ளன்	லாத	என்னைப் போன்றவர்	
போல்	என்னைப் போன்றவர்		
வார்க்கு	கட்கும்		

*** வீடு பெறுதற்குக் காரணம் தத்வஜ்ஞான மென்பதை “ ஜ்ஞானாத் முக்திஃ, அஜ்ஞானாத் ஸம்ஸாரஃ ” இத்தபாதி ப்ரமாணங்கள் பேசுவைத்தாலும் அதற்கும் மூல காரணம் ஸத்ஸங்கமேயாதலால் அதனையே உஜ்ஜீவந ஹேதுவாக இப்பாட்டில் வெளியிட்டாராயிற்று. (99)

5. சாளக்கிராமம்.

உண்டா முறைமை யுணர்ந்தடிமைப் பேர்பூண்டேன்
பண்டாங் குடிகுலத்தாற் பன்மதத்தால்—கொண்டாட்டால்
ஆளக் கிராமத்தால் அல்லற்பேர் பூணுமல்
சாளக் கிராமத்தார் தாட்கு.

(100)

பண்	ஆம்	{ தொன்று தொட்டு வரு	அல்லல் பேர்	{ துன்பத்திற்கு இட மாகிய பெயரை வைத் துக் கொள்ளாமல்,
குடியால்	{ கிற குடியினாலும்			
குலத்தால்	{ குலத்தினாலும்		பூணுமல்	{ ஸாளக்ராம பகவானது திருவடிகளோடு
பல் மதத்தால்	{ பல வகையாகவுள்ள மதங்களினாலும்			
கொண்டாட்	டால்	{ தாம் தாம் செய்கிற	உண்டாம்	{ பொருந்திய ஸம்பந் தத்தை
		{ தொழில் முதலியவற் ருலுண்டாகின்ற ஏற் றத்தினாலும்		
ஆள் அகிராமத்	தால்	{ உரிமைகொண்டு வலிக்	உணர்ந்து	{ ஆராய்ந்து தெரிந்து கொண்டு
		{ கிற தம் தமது கிராமத் தினாலும்		
			அடிமை பேர்	{ தாஸ்ய நாமத்தை வைத்துக்கொண்டேன்.
			பூண்டேன்	

“ ஏகாந்தி வ்யபதேஷ்டவ்யோ நைவ க்ராமகுலாதிபிஃ, விஷ்ணுநா வ்யபதேஷ்ட வ்யஸ் தஸ்ய ஸர்வம் ஸ ஏவ ஹி ” என்றதை யுட்கொண்டு பாடியதிப்பாசரம். “ க்ராம குலாதிகளால் வரும்பேர் அநர்த்த ஹேது ” என்ற ஸ்ரீ வசநபூஷண ஸூக்தி யும் இங்கே அநுஸந்தேயம். (100)

6. வதரியாச்சிரமம்.

தாட்கடிமை யென்று தமையுணரர்க் கெட்டெழுத்தும்
கேட்கவெளி யிட்டருளுங் கேசவனை—வேட்கையொடு
போவதரி தானாலும் போய்த்தொழுவோம் நெஞ்சமே
மாவதரி யாச்சிர மத்து.

(101)

நெஞ்சமே	எனது மனமே ;	(இதற்கு “போய்த் தொழுவோம்” என்றதோடு அந்வயம்).
தமை தாட்டு	{ தங்களை பகவத் தாஸ	போவது அரிது { பதரிகாச்சிரமயாத் திரை செய்வது சிரமமான ஆனாலும் } லும்
அடிமை என்று	{ பூதர்களாக அறியப் பெருத இவ்வுலகத்	
உணரர்க்கு	{ தவர்கட்கு	மாவதரி ஆச்சி { சிறந்த பதரி காச்சிரம ரமத்து } ஸ்தலத்தில்
எட்டு எழுத்தும்	{ திருவஷ்டாக்கூர மஹா மந்தரத்தை	
கேட்க	{ காதில் படும்படி	வேட்கையொடு பக்தியுடனே
வெளியிட்டு	{ கருணையோடு வெளி	
அருளும்	{ யிட்ட	போய்த் தொழுவோம் { சென்று வணங்குவோம்.
கேசவனை	{ ஸ்ரீமந்நாராயண மூர்த் தியை	

* “தானே சிஷ்யனுமாய் ஆசார்யனுமாய் நின்று திருமந்திரத்தை வெளியிட்டருளினவிடம் ஸ்ரீபதரிகாச்சிரம ஸ்தலமென்பது ப்ரஸித்தம். ... (101)

7. கண்டமென்னுங் கடிநகர்.

மத்தாற் கடல்கடைந்து வானோர்க் கமுதளித்த
அத்தா வெனக்குள் னடிப்போதில்—புத்தமுதைக்
கங்கைக் கரைசேருங் கண்டத்தாய் புண்டரிக
மங்கைக் கரைசே வழங்கு.

(102)

மத்தால் கடல்	{ மந்தரமலையாகிற மத்தி	கங்கை கரை { கங்கையின் கரைமேல் கை தொழ நின்ற சேரும் கண் { கண்ட மென்னுங் டத்தாய் { கடி நகரிலுறையும் பெருமானே !,
கடைந்து	{ னாலே கடலைக் கடைந்து	
வானோர்க்கு	{ தேவர்களுக்குச் சாவா	உன் அடி போ { உனது பாதாவிந்தங் களில் தோன்றுகின்ற விலக்ஷணமான அம் ருதத்தை
அமுது அளித்த	{ மருந்தாகிய அமு தத்தை யெடுத்துக் கொடுத்தருளின	
அத்தா	ஸ்வாமியே,	எனக்கு வழங்கு { அடியேனுக்கு அளித் திடு.
புண்டரிகம் மங்கைக்கு அரைசே	{ செந்தாமரையாள் கேள் வனே !,	

“விஷ்ணோ பதே பரமே மத்வ உத்ஸஃ” என்று வேதங் கூறியபடி எம்பெருமானது பாதாவிந்தத்தில் அமுதவெள்ள மிருப்பதறிந்து அதனைத் தமக்குத் தந்திடவேண்டி-ராயிற்று. ... (102)

8. திருப்பிருதி.

வழங்கு முயிரனைத்தும் வாரிவாய்ப் பெய்து
விழுங்குங் கவந்தன் விறல்தோள்—கிழங்கைப்
பொருப்பிருதிக் குங்கிடந்தாற் போல்துணித்து வீழ்த்தான்
திருப்பிருதிக் கென்னெஞ்சே செல்.

(103)

என் நெஞ்சே வழங்கும் உயிர் அனைத்தும்	எனது மனமே!, ஸஞ்சரிக்கின்ற எல்லாப் பிராணிகளையும்	விறல் தோள் கிழங்கை	வலிமையுள்ள தோள் களின் மூல பாகத்தை
வாரி	தனது இரண்டு கை களாலும் ஒரு சேரத் திரட்டி யெடுத்து	பொருப்பு இரு திக்கும் கிடந் தால் போல்	மலை இரண்டு பக்கங்களி லும் விழுந்து கிடந்தது போலக் கிடக்கும்படி.
வாய் பெய்து	தனது வாயினுள்ளே தள்ளி	துணித்து வீழ்த் தான்	வெட்டித் தள்ளிய இராம பிரானெழுந் தருளியிருக்குமிடமான
விழுங்கும்	விழுங்குந் தன்மை யுள்ள	திருப் பிருதிக்கு	திருப்பிருதி யென்னும் திவ்ய தேசத்திற்கு
கவந்தன்	கபந்தனென்னும் அரக் கனுடைய	செல்	நீ சென்று சேர்வாயாக.

*** ஸ்ரீராமாவதாரத்தில் சபரியின் ஆச்ரமம் செல்வதற்கு முன் ஓடிக்கப் பந்த வதமுள்ளது. கபந்தன் தோள்களை யறுத்துத் தள்ளியது இளையபெருமாளேயாகி லும் அதற்குப் ப்ரேரகர் பெருமாளென்பதுபற்றி இச்செயலை ஸ்ரீராமனே செய்ததாக இங்குக் கூறியதில் பொருந்தாமையில்லை; சூர்ப்பண்கா பங்கம்போல. ... (103)

9. வடமதுரை

செல்வ முயிருடம்பு சேர வரித்தாக்கி
வல்வினையின் நீங்குமினே மாந்தர்காள்—தொல்லை
வடமதுரை யான்கழலே வாய்த்ததஞ்ச மென்று
திடமதுரை செய்தான் திறத்து.

(104)

மாந்தர்காள்	மனிதர்களே!, 'எனது திருவடிகளே அனைவர்க்கும் வாய்ப் பான ரக்ஷகவஸ்து' வென்று	செல்வம் உயிர் உடம்பு சேர	நுமது செல்வங்களையும் பிராணனையும் உடலையும் ஒரு சேர
திடம் அது உரை செய் தான்	உறுதியாக உபதேசித்த வனான	உரித்து ஆக்கி	உரியனவாக ஸமர்ப் பித்து
தொல்லை வட மதுரையான் திறத்து	பழமையான வட மது ரைப் பதியிலுறையும் பெருமானிடத்து	வல் வினையின் நீங்குமின்	வலிய இரு வினைத் தொல்லைகளின் ன்று நீங்குங்கள்.

10. துவரைப்பதி (த்வாரகை.)

திறந்திறமாத் தாம்துய்க்கும் தீஞ்சுவையை நாடி
அறந்திறம்பிப் பாதகரோ ரைவர்—நறுந்துளவ
மாதுவரை யோனே மனந்துணையாக் கொண்டென்னைக்
காதுவரை யோமெய் கலந்து.

(105)

நறுந்துளவம்	நறுமணமுள்ள திருத் துழாய் மாலையைத் தரித்த	நாடி	தேடிக்கொண்டு
மா துவரை யோனே	பெருமை பெற்ற த்வார காபுரிக்கு நாதனே!	அறம் திறம்பி	தருமமார்க்கத்தினின்று தவறி
பாதகர் ஓர் ஐவர்	மிகக் கொடிய பாதகங் களைச் செய்விக்கின்ற பஞ்சேந்திரியங்கள்	மனம் துணை ஆ கொண்டு	எனது மனத்தைத் தமக்கு உற்றதுணை யாகக் கைக்கொண்டு
திறம் திறம் ஆ	விதம் விதமாக	மெய் கலந்து	எனது உடலிற் பொருந்தி
தாம் துய்க்கும்	தாம் அநுபவித்தற்கு உரிய	என்னை காதுவர்	என்னை இடைவிடாது வருத்துகின்றார்களந் தோ!
தீம் சுவையை	இன் சுவையுள்ள பொருள்களை		

*** “மனமாளு மோனரவர் வன்குறும்பர் தம்மை” என்ற ஆழ்வாரருளிச் செயலின்படி கொடிய பஞ்சேந்திரியங்கள் மனத்தைத் தமக்கு உற்ற சூணையாகக் கொண்டு சரீரத்திற்கு உள்ளாகவே யிருந்து தம்தமக்கு உரிய விஷயங்களில் விரும்பி என்னுயிரை - வருத்திக் - கொல்கின்றன—என்றிவ்வளவே பாட்டிலிருந்தாலும், இவற்றை உனது அருளென்னுந் தண்டாலடித்து வலியொடுக்கி எனக்கு நற்கதியளிக்கவேண்டுமென்று பிரார்த்திப்பதாக சேஷ பூரணம் செய்துகொள்ளத்தக்கது.

11. திருவாய்ப்பாடி.

கலந்தமர ரோடும் கரைகண்டா ரோடும்

பொலிந்துதிரு நாட்டிருக்கப் போவீர்—மலிந்தபுகழ்

அண்டராய்ப் பாடி அமலரடி யாரடியார்

தொண்டராய்ப் பாடித் தொழும்.

(106)

(உலகத்தவர்களே!)	தொழும்	அவரை வணங்குங்கள் ;
மலிந்தபுகழ் அண்டர்	நிறைந்த கீர்த்தி படைத்த இடையர்கள் வாழமிடமான	(அங்ஙனம் வணங்கினால்) அமரரோடும் நித்யஸூரிகளோடும் இல்லுலகத்தினின்று அக்கரை சேர்ந்தவர்களான முத்தர்களோடும்
ஆய்ப்பாடி	திருவாய்ப்பாடியிலுறைகின்ற	கரை கண்டா ரோடும்
அமலர்	குற்றமற்ற கண்ணபெருமானுடைய	கலந்து ஒன்று கூடி
அடியார் அடியார் தொண்டர் ஆய்ப்பாடி	தாலாநுதாஸர்க்கு அடிமைப்பட்டவர்களாய் அவரது குணங்களைப் பாடி	பொலிந்து சிறப்புப்பெற்று திரு நாடு இருக்க } பாம்பதத்திலிருக்கும்படி போவீர் செல்வீர்களாக.

12. திருப்பாற்கடல்.

தொழும்பாய நான்நல்ல சூதறிந்து கொண்டேன்

செழும்பாயலைமுத்தஞ் சிந்தி—முழங்கும்

திருப்பாற் கடலான்தான் சேர்ந்தா ரடிசேர்ந்

திருப்பாற் கடலா மிடர்.

(107)

தொழும்பு ஆய நான்	எம்பெருமானுக்கு அடிய வனாகிய நான்	திருப்பாற் கடலான்	சுஃராப்தி யென்னும் திவ்விய தலத்திலுறையும் பெருமானுடைய
நல்ல சூது அறிந்து கொண்டேன்	நல்லவுபாயத்தை யறிந்து கொண்டேன் ;	தான் சேர்ந்தார் அடி	திருவடிகளை யடைந்த வர்களது திருவடிகளை
(அதாவது)		சேர்ந்து இருப்பாற்கு	தஞ்சமாகப்பற்றிக் கவலையற்றிருப்பவனுக்கு
செழும்பாய அலை	செழித்துப் பாய்கின்ற அலைகளினால்	இடர் அடல் ஆம்	ஸம்ஸார துக்கங்களை யெல்லாம் ஒழித்தல் எளிதிற் கூடும்.

வடநாட்டுத் திருப்பதிகள் முற்றும்.

திருநாட்டுத்திருப்பதி—ஒன்று.

இடருடையேன் சொல்ல வெளிதோ பிரமன்
அடரும் விடையோற்கு மரிதே—தொடருங்
கருவைகுந் தம்பிறவிக் கட்டறுத்து மீளாத்
திருவைகுந் தம்பெறுவார் சீர்.

(108)

தொடரும்	{ புண்ய பாபரூப கருமபல கைத் தொடர்ந்து வருவதும்	பெறுவார் சீர்	{ அடையப் பெறுமவர் களினுடைய சிறப்பானது
கரு வைகும்	{ கர்ப்பத்தினிடத்திற் பிர வேசிப்பதற்குக் காரண மானதுமான	பிரமனுக்கும்	{ நான்முகனுக்கும் போர் செய்யுந் தன்மை யுள்ள ரிஷிபத்தை வாஹனமாகவுடைய சிவனுக்கும்
தம் பிறவி கட்டு அறுத்து	{ தமது ஜன்ம பந்தத்தை (எம்பெருமானருளால்) அறவேயொழித்து	அடரும் விடை யோற்கும்	{ சொல்ல முடியாதது (என்றால்)
மீளா	{ திரும்பி வருதலில்லாத தான	இடர் உடை யேன்	{ ஸம்ஸாரத்தில் மிகவு முழல்கின்ற யான்
திரு வைகுந்தம்	{ ஸ்ரீவைகுண்ட லோகத் தை	சொல்ல எளி தோ	{ புகழ்ந்து கூறுதற்கு எளியதாகுமோ?

திருநாட்டுத் திருப்பதி முற்றும்.

மண்ணி லரங்கமுதல் வைகுந்த நாடளவும்
எண்ணு திருப்பதிநூற் றெட்டினையும்—நண்ணுவார்
கற்பார் துதிப்பார் கருதுவார் கேட்டிருப்பார்
பொற்பாத மென்தலைமேற் பூ.

(109)

(கருத்து.) பூமண்டலத்திலுள்ள கோயில் முதலாகத் திருநாடுவரையிலுமுள்ள
நூற்றெட்டுத் திருப்பதிகளையும் சென்று சேர்பவர்களும் வாயினூற் சொல்லுபவர்களும்
தோத்திரஞ் செய்பவர்களும் மனத்தினால் நினைப்பவர்களும் பிறர் சொல்லக் கேட்டிருப்
பவர்களுமாகிய பரம்பாகவதர்களின் பொன்னடிகள் என் சென்னிக்கு மலர்ந்த
பூவாகு மென்றவாறு. ... *
... *
... *

பதின்ம ருரைத்த பதியொருநூற் றெட்டும்
துதிசெய்ய வந்தாதி சொன்னான்—அதிக
குணவாள பட்டரிரு கோகனகத் தாளசேர்
மணவாள தாசன் வகுத்து.

(110)

(கருத்து.) மஹா கல்யாண குணசாலியான பட்டருடைய பாதாரவிந்தங்களைத்
தஞ்சமென்று பற்றின அழகிய மணவாளதாசன் [— பிள்ளைப்பெருமானையங்கார் —],
ஆழ்வார்கள் பதின்மரும் மங்களாசாசனஞ் செய்தருளிய நூற்றெட்டுத் திருப்பதிகளை
யும் தோத்திரஞ் செய்யுமாறு, சோழநாடு முதலியனவாகப் பகுத்துக்கொண்டு இந்த
அந்தாதி ப்ரபந்தத்தைப் பாடித் தலைக்கட்டியாயிற்று. ... *
... *

பிள்ளைப்பெருமானையங்கார் பணித்த நூற்றெட்டுத் திருப்பதியந்தாதி முற்றிற்று.

வடநாட்டுத் திருப்பதிகள் பன்னிரண்டுக்கும் ஆழ்வார்பாடல் குறிப்பு (மிகச் சுருக்கமாக)

96. திருவேங்கடம். தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் ரொருவர் நீங்கலாக மற்ற ஒன்பது ஆழ்வார்களாலும் ஆண்டாளாலும் பாடப்பெற்றது. பதிகம் பாடினவர்கள் நம்மாழ்வார் (இரண்டு பதிகங்கள்), குலசேகராழ்வார் - ஒரு பதிகம். திருமங்கை. நான்கு.
97. சிங்கவேழூன்றம். (ஒருவர்பாடல்.) திருமங்கை - பதிகம். பெ. தி. 1-7.
98. அயோத்தி. (இருவர்பாடல்.) பெரியாழ்வார், குலசே.
99. நைமிசாரணியம். (ஒருவர்பாடல்) திருமங்கைபதிகம். 1.
100. சாளக்கிராமம். (இருவர்பாடல்.) பெரியாழ்வார் - துணுக்கை. திருமங்கை 10.
101. வதரியாச்சிரமம். (இருவர்பாடல்.) பெரியாழ்வார்-துணுக்கை. திருமங்கை 20.
102. கண்டமென்னுங் கடிநகர். (ஒருவர்பாடல்.) பெரியாழ்வார் - பதிகம். 1.
103. பீருதி. (ஒருவர்பாடல்.) திருமங்கை. பதிகம் 1.
104. வடமதுரை. (மூவர்பாடல்.) நம்மாழ்வார், பெரியாழ்வார், ஆண்டாள்.
105. துவாரகை. (இருவர்பாடல்) பெரியாழ்வார், ஆண்டாள்.
106. திருவாய்ப்பாடி. ஆண்டாள்.
107. திருப்பாற்கடல்.
108. திருநாடு.

வடநாட்டுத் திருப்பதிகளின் பாடல் குறிப்பு முற்றிற்று.

 ஸ்ரீ காஞ்சீ. பிரதிவாதிபயங்கரம்
 அண்ணங்கராசாரியர் எழுதிய
 அஷ்டப்பிரபந்த விளக்கத்தில்
 நூற்றெட்டுத் திருப்பதி யந்தாதியுரை
 முற்றுப்பெற்றது.
